

**T.C.
YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

**İSTANBUL, GEDİKPAŞA TARİHİ KENT DOKUSUNA YÖNELİK
BİR ARAŞTIRMA**

ZEYNEP ARSAN OZAN

**YÜKSEK LİSANS TEZİ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
RÖLÖVE - RESTORASYON PROGRAMI**

**DANIŞMAN
YRD. DOÇ. DR. BANU ÇELEBİOĞLU**

İSTANBUL, 2017

T.C.
YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

**İSTANBUL, GEDİKPAŞA TARİHİ KENT DOKUSUNA YÖNELİK
BİR ARAŞTIRMA**

Zeynep ARSAN OZAN tarafından hazırlanan tez çalışması 16.06.2017 tarihinde aşağıdaki jüri tarafından Yıldız Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Mimarlık Anabilim Dalı'nda **YÜKSEK LİSANS TEZİ** olarak kabul edilmiştir.

Tez Danışmanı

Yrd. Doç. Dr. Banu ÇELEBİOĞLU
Yıldız Teknik Üniversitesi

Jüri Üyeleri

Yrd. Doç. Dr. Banu ÇELEBİOĞLU
Yıldız Teknik Üniversitesi

Prof. Dr. Can Şakir BİNAN
Yıldız Teknik Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Nurdan KUBAN
Kocaeli Üniversitesi

ÖNSÖZ

İçinde yaşadığımız kent sürekli değişen ve dönüşen bir kent... İstanbul yıllar içerisinde gereklilikler nedeniyle geçirdiği değişimi günümüzde büyük ölçüde ekonomik odaklı sebeplere bağlı olarak yaşıyor ve bunun sonucunda tarihi çevreler dönüşüme uğruyor.

Çalışma alanı olarak tez danışmanımın önerisiyle seçtiğim Gedikpaşa semti de böyle bir tehlikenin altında ve günümüze gelinceye kadar özellikle 20. yüzyılın ortalarından itibaren geleneksel dokusunu büyük ölçüde yitirmiş bir semt. 1960'lardan itibaren gerçekleşen konut-kullanıcı değişimiyle semtte başlayan dönüşüm, günümüzde bilinçsizlik, kültür varlığı yapılarıdaki niteliksiz uygulamalar ve dokuya uyumsuz yeni yapılar nedeniyle koruma karşıtı bir yönde ilerlemekte... Bu çalışmanın amacı günümüze ulaşabilmiş geleneksel dokunun tespitinin yapılması, okuyucularda farkındalık yaratabilmek, kentsel ve tek yapı ölçeğinde semte getirilen önerilerle, tehdit altındaki benzer bölgelere de koruma yaklaşım önerisi sunabilmek.

Tez çalışmam süresince yapıcı yaklaşımıyla beni destekleyen, çalışmama katkıda bulunan tez danışmanım Banu Çelebioğlu'na, beni ben yapan sevgili aileme, yerinde tespit çalışmalarındaki destekçilerim babam Nurettin Arsan ve eşim Umut Ozan'a içtenlikle teşekkür ederim. Çalışmama katkıda bulunan başta Ezgi Alyakut olmak üzere tüm arkadaşlarıma ve semtin dönüşümüyle ilgili olarak bana bilgilerini aktaran Garbis Duraslan'a da teşekkürler...

Mayıs, 2017

Zeynep ARSAN OZAN

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
KISALTIMA LİSTESİ	vii
ŞEKİL LİSTESİ.....	viii
ÖZET	xii
ABSTRACT.....	xv
BÖLÜM 1	
GİRİŞ.....	1
1.1 Literatür Özeti.....	1
1.2 Tezin Amacı.....	2
1.3 Hipotez.....	2
BÖLÜM 2	
GEDİKPAŞA SEMTİNİN TARİHİ GELİŞİMİ VE SOSYAL DEĞİŞİM SÜRECİ.....	3
2.1 Gedikpaşa Semti Coğrafi Konumu ve Yapısı.....	3
2.2 Gedikpaşa Semti Tarihi	5
2.3 Tarihsel Süreç İçerisinde Bölge Yapısını Etkileyen Faktörler	8
2.3.1 Yangınlar	8
2.3.2 Depremler	10
2.3.3 Salgın Hastalıklar	12
2.3.4 İmar Hareketleri.....	12
2.3.5 Sosyolojik Yapının Değişimi	15
BÖLÜM 3	
GEDİKPAŞA SEMTİNİN KÜLTÜR VARLIKLARI AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ	20
3.1 Çalışma Alanının Tanımı.....	20
3.2 Anıtsal Yapılar	23
3.2.1 Hagia Kyriake Kilisesi	23
3.2.2 Gedikpaşa Ermeni İncil (Protestan) Kilisesi	24
3.2.3 Katolik Süryani Kilisesi (Aya Kriyaki) ve Manastır.....	25
3.2.4 Gedikpaşa Ortaokulu	26

3.2.5	Çadırcı Ahmet Paşa Cami	28
3.2.6	Esir Kemal Cami (Tatlıkuyu Mescidi)	29
3.2.7	Divani Ali Cami (Gedikpaşa Cami)	29
3.2.8	Kaliçeci Hasan Ağa Cami	31
3.2.9	Mimar Hayrettin Cami	32
3.2.10	Gedikpaşa Hamamı	32
3.2.11	Merzifonlu Kara Mustafa Paşa Külliyesi	34
3.2.12	Kethüda Canfeda Kadın ve Hazinedar Şevkinihal Usta Çeşmesi.....	37
3.3	Sivil Mimarlık Örnekleri	38
3.4	Günümüzde mevcut olmayan yapılar	41
3.4.1	Gedikpaşa Tiyatrosu	42
3.4.2	Gedikpaşa Tebhirhanesi	45
3.4.3	Solakbaşı Mescidi.....	47
3.4.4	Francis Mektebi (Medrese).....	47
3.5	Bölgenin Seçim Nedenleri ve Mevcut Durum Analizleri.....	48
3.5.1	Kat Adedi Analizi.....	49
3.5.2	İşlev Analizi.....	50
3.5.3	Yasal Statü Analizi	54
3.5.4	Yapım Tekniği ve Malzeme Analizi	55
3.5.5	Strüktürel Durum Analizi	58
3.5.6	Korunmuşluk Durumu Analizi	59
3.5.7	Ulaşım Analizi.....	63
3.5.8	Kullanım Durumu Analizi	65
BÖLÜM 4		
GEDİKPAŞA SEMTİNİN KORUNMA DURUMU		67
4.1	Türkiye'de Koruma ile İlgili Yasal Düzenlemeler	67
4.2	Tarihi Yarımada ile İlgili Alınmış Koruma Kararları.....	69
4.2.1	Gedikpaşa ile İlgili Alınmış Koruma Kararları	70
BÖLÜM 5		
GEDİKPAŞA KENTSEL DOKUSUNDA MEYDANA GELEN DEĞİŞİM		75
5.1	Değişime Neden Olan Etkenler	75
5.1.1	Sosyo-kültürel Değişim	75
5.1.2	Fiziksel Değişim	76
5.2	Yanlış Müdahaleler	78
5.2.1	Koruma Karşıtı Uygulamalar (Nitelsiz Restorasyonlar)	78
5.2.2	Dokuya Uyumsuz Yeni Yapılar	81
5.2.3	İşlev Değişimi.....	83
5.2.4	İmar Faaliyetleri	84
BÖLÜM 6		
SONUÇ VE ÖNERİLER.....		87
6.1	Kentsel Doku Ölçeğinde Getirilen Öneriler	87
6.2	Tek Yapı Ölçeğinde Getirilen Öneriler	91
KAYNAKLAR		95

EK-A	
ANALİZLER.....	101
EK-B	
KORUMA AMAÇLI İMAR PLANLARI.....	110
EK-C	
ENVANTER FİŞLERİ	113
EK-D	
ÖNERİ PAFTASI.....	156
ÖZGEÇMİŞ	158

KISALTMA LİSTESİ

AYK	Anıtlar Yüksek Kurulu
UNESCO	United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization
KANIP	Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı
GEEAYK	Gayrimenkul Eski Eserler Anıtlar Yüksek Kurulu
KTVVKK	Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu

ŞEKİL LİSTESİ

	Sayfa
Şekil 2. 1 Gedikpaşa'nın İstanbul ve Tarihi Yarımada'daki konumu [4].....	4
Şekil 2. 2 1918 tarihli Necip Bey Haritası ve hava fotoğrafında Gedikpaşa semtinin aksiyal sokak yapısı [5], [6].	4
Şekil 2. 3 Mamboury'nin 1453 öncesi İstanbul haritasında Gedikpaşa semti [8].....	5
Şekil 2. 4 Braun ve Hogenberg'in 1572 tarihli İstanbul gravüründe Gedikpaşa semti [13].....	6
Şekil 2. 5 1839 tarihli Moltke Haritası'nda Gedikpaşa semti [5].....	6
Şekil 2. 6 1882 tarihli Ayverdi Haritası'nda Gedikpaşa semti [5].	7
Şekil 2. 7 1934 tarihli İstanbul Şehir Rehberi'nde Gedikpaşa semti [14].	7
Şekil 2. 8 1923 tarihli Pervititch Haritası'nda Gedikpaşa semti [15].....	8
Şekil 2. 9 Çarşıkapı'da konumlanan Kemankeş Kara Mustafa Paşa Medresesi'nin 1894 depreminden sonraki durumu [25].....	12
Şekil 2. 10 Tarihi Yarımada'da 1956 ve 1960 yılları arasında inşa edilen ana yollar [1].	14
Şekil 2. 11 Gedikpaşa Caddesi'nden Gedikpaşa Hamamı'na bakış (solda Gedikpaşa Ermeni İncil Kilisesi) (tarihsiz) [36].....	18
Şekil 3. 1 Tiyatro Caddesi'nden denize açılan vista noktası (a), Bali Paşa Yokuşu'ndan denize açılan vista noktası (b) [Z.A.Ozan].	21
Şekil 3. 2 Gedikpaşa Caddesi'nden denize açılan vista noktası [Z.A.Ozan].	21
Şekil 3. 3 Gedikpaşa çalışma alanı sınırları [Z.A. Ozan].	22
Şekil 3. 4 Aya Kyriake Kilisesi batı cephesi (giriş cephesi) [40].	24
Şekil 3. 5 Çadırcı Cami Sokak'tan Hagia Kyriake Kilisesi'ne ve günümüzde kullanılmayan okul binasına bakış [Z.A. Ozan].	24
Şekil 3. 6 Ermeni İncil Kilisesi'nin Bali Paşa Yokuşu cephesi [Z.A. Ozan].	25
Şekil 3. 7 1923 tarihli Pervititch Haritası'nda Katolik Süryani Kilisesi, Gedikpaşa Ortaokulu ve Manastır'ın yer aldığı alan [15].	26
Şekil 3. 8 Gedikpaşa Ortaokulu bahçesinden Süryani Kilisesi girişine bakış [Z.A. Ozan].	26
Şekil 3. 9 Gedikpaşa Ortaokulu'nun kuzeydoğu cephesine ait eski fotoğraf [45].	27
Şekil 3. 10 Gedikpaşa Ortaokulu Tiyatro Caddesi cephesi [Z.A. Ozan].	27
Şekil 3. 11 Gedikpaşa Ortaokulu'nun giriş merdivenlerinin mevcut durumu (a), Gedikpaşa Ortaokulu'na ilişkin eski fotoğraf (b) [Z.A. Ozan], [46].	28
Şekil 3. 12 Günümüzde Milli Eğitim Müdürlüğü idari yapısı olarak kullanılan eski manastır binası (solda) ve günümüzde mevcut olmayan giriş kapısına ait eski fotoğraf [Z.A. Ozan], [47].	28

Şekil 3. 13	Çadırcı Ahmet Çelebi Cami Çadırcı Cami Sokak cephesi [Z.A. Ozan].....	29
Şekil 3. 14	Esir Kemal Cami Tatlı Kuyu Sokak Cephesi [Z.A. Ozan].....	29
Şekil 3. 15	Divani Ali Cami'ne ilişkin 1943 tarihli fotoğraf [51].	30
Şekil 3. 16	Gedikpaşa Cami'ne Sucu Baki Sokak'tan bakış, 2015 [Z.A.Ozan].	30
Şekil 3. 17	Gedikpaşa Cami'nin Gedikpaşa Caddesi'ne bakan mektep binası, 2015 [Z.A.Ozan].	31
Şekil 3. 18	Kaliçeci Hasan Ağa Cami Yeniçeriler Caddesi cephesi, 2015 [Z.A.Ozan].	31
Şekil 3. 19	Mimar Hayrettin Cami'nin Yeniçeriler Caddesi Cephesi, 2015 [Z.A.Ozan].	32
Şekil 3. 20	Gedikpaşa Hamamı kubbelerine bakış, 2015 [Z.A.Ozan].	33
Şekil 3. 21	Gedikpaşa Hamamı Erkekler Kısmı [57].	33
Şekil 3. 22	1923 tarihli Pervititch Haritası'nda Gedikpaşa Hamamı ve çevresi [15].....	34
Şekil 3. 23	1923 tarihli Pervititch Haritası'nda Merzifonlu Kara Mustafa Paşa Medresesi'nin yol genişletme çalışmaları öncesi durumu [15].	35
Şekil 3. 24	Merzifonlu Kara Mustafa Paşa Külliyesi'nin Divanyolu üzerindeki dükkanlarının yıkılmadan önceki durumu [59].	35
Şekil 3. 25	Külliyenin batı cephesinde izleri okunan yıkılmış bölümler, 2016 [Z.A.Ozan].	36
Şekil 3. 26	Merzifonlu Kara Mustafa Paşa Külliyesi'nin Yeniçeriler Caddesi cephesinde yer alan sebil ve mescit yapıları, 2016 [Z.A.Ozan].	36
Şekil 3. 27	Kethüda Canfeda Kadın ve Hazinedar Şevkinihal Usta Çeşmesi, 2015 [Z.A.Ozan].	37
Şekil 3. 28	Gedikpaşa'dan geleneksel konut örnekleri, 2015 [Z.A.Ozan].	39
Şekil 3. 29	Çilavcı Sokak'taki yapıların 1992 yılındaki plan şemaları [Z.A.Ozan].....	40
Şekil 3. 30	Gedikpaşa Amerikan Okulu'nun doğu cephesi, 1908 yılı [61].	40
Şekil 3. 31	Gedikpaşa Amerikan Okulu doğu cephesi(solda) ve yapının bahçesine ilişkin eski fotoğraflar [62], [63].	41
Şekil 3. 32	Çalışma alanındaki sarnıç kalıntılarının konumu	41
Şekil 3. 33	207 Ada 13 parselde yer alan Roma dönemi sarnıç kalıntısının günümüzdeki durumu	42
Şekil 3. 34	Gedikpaşa Tiyatrosu Vaziyet Planı [65].	43
Şekil 3. 35	Gedikpaşa Tiyatrosu'nun iç mekanını ve cephesi gösteren çizimler [66]. ..	44
Şekil 3. 36	Mühendis Mektebi'nin 1918 tarihli hava fotoğrafındaki görünümü [6].	44
Şekil 3. 37	Azak Sineması ve Azak Apartmanı cephe çizimleri [67], [68].	44
Şekil 3. 38	Gedikpaşa tebhirhanesinin cephesi [70].	45
Şekil 3. 39	Pervititch Haritası'nda tebhirhane olduğu tahmin edilen yapı [15].	46
Şekil 3. 40	Necip Bey Haritası'nda üzerinde "Tebhrahane" yazısının okunduğu yapı parseli [5].	46
Şekil 3. 41	Güncel halihazırda tebhirhane binasının parseli.....	46
Şekil 3. 42	Alman Mavileri Haritası'nda Solakbaşı Mescidi'nin yer aldığı belirtilen parsel [71].	47
Şekil 3. 43	Alman Mavileri Haritası'nda Francis Mektebi'nin konumu [71].	48
Şekil 3. 44	1923 tarihli Pervititch Haritası'nda Medresenin konumu [15].	48
Şekil 3. 45	Bali Paşa Yokuşu (a) ve Tiyatro Caddesi'nde (b) yer alan betonarme yüksek katlı yapılar [Z.A.Ozan].	49
Şekil 3. 46	Kat Sayısı Dağılımı	50
Şekil 3. 47	173 Ada 20-21-22 parsellerde yer alan betonarme han yapısı örnekleri [Z.A.Ozan].	50

Şekil 3. 48	190 Ada 33-34 parsellerde yer alan zemin katı ticaret, üst katları konut işlevine sahip tescilli kültür varlıkları [Z.A.Ozan].	51
Şekil 3. 49	199 ada 32 parselde yer alan Gedikpaşa Amerikan Okulu'nun restorasyon öncesi ve sonrası görünümü [Z.A.Ozan].	52
Şekil 3. 50	1166 ada 30 parselde yer alan yapının yıkılıp yeniden yapıldıktan önceki ve sonraki durumu [Z.A.Ozan].	52
Şekil 3. 51	Gedikpaşa geleneksel dokusuna aykırı President Hotel'in Tiyatro Caddesi cephesi [Z.A.Ozan].	53
Şekil 3. 52	İşlev Analizi Dağılımı	54
Şekil 3. 53	196 Ada 19, 20, 21, 22 parsellerde yer alan tescilli sivil mimarlık örneği yapılara Bali Paşa Yokuşu'ndan bakış [Z.A.Ozan].	54
Şekil 3. 54	208 ada 25 ve 218 ada 61 numaralı tescilli yerinde olmayan smö yapı parsellerinde yer alan niteliksiz yapılar [Z.A.Ozan].	55
Şekil 3. 55	Yasal Statü Dağılımı	55
Şekil 3. 56	Çalışma alanındaki ahşap cumbalı yığma yapıların güncel durumu [Z.A.Ozan].	56
Şekil 3. 57	Pervititch Haritası'nda ahşap yapıların (sarı renkle gösterilmiş) yoğun olduğu bölge [15].	57
Şekil 3. 58	Yapım Tekniği ve Malzeme Dağılımı	57
Şekil 3. 59	196 Ada 17 Parsel (a) ve 192 Ada 19-20 Parsel (b), 189 Ada 25 Parselde (c) yer alan basit onarım gerektiren tescilli yapılar [Z.A.Ozan].	58
Şekil 3. 60	192 Ada 7 Parsel (a) ve 195 Ada 6-7 Parsellerde (b) yer alan yıkılmış tescilli kültür varlığı yapılar [Z.A.Ozan].	59
Şekil 3. 61	Strüktürel Durum Dağılımı	59
Şekil 3. 62	196 Ada 17 Parsel (a), 217 Ada 16 Parsel (b) ve 191 Ada 26 Parselde (c) yer alan özgünlüğü korunmuş tescilli yapılar [Z.A.Ozan].	61
Şekil 3. 63	196 Ada 22 Parsel (a), 209 Ada 22-23 Parsel (b) ve 218 Ada 9 Parselde (c) yer alan özgünlüğünü kısmen yitirmiş tescilli yapılar [Z.A.Ozan].	61
Şekil 3. 64	217 Ada 10 Parsel (a), 218 Ada 3 Parsel (b) ve 219 Ada 11-12 Parselde (c) yer alan özgünlüğünü büyük ölçüde yitirmiş tescilli yapılar [Z.A.Ozan].	62
Şekil 3. 65	204 Ada 24 Parsel (a), 207 Ada 2 Parsel (b) ve 189 Ada 1 Parselde (c) yer alan özgünlüğünü yitirmiş tescilli yapılar [Z.A.Ozan].	62
Şekil 3. 66	173 Ada 38 Parsel (a), 188 Ada 17 Parsel (b) ve 192Ada 7 Parselde (c) yer alan tahribata uğramış tescilli yapılar [Z.A.Ozan].	62
Şekil 3. 67	Korunmuşluk Durumu Dağılımı	63
Şekil 3. 68	Ana arter olarak belirlenen Yeniçeriler Caddesi'nden çalışma alanına bakış [Z.A.Ozan].	63
Şekil 3. 69	Dördüncü derece ulaşım yolu olarak tanımlanan Abidin Daver Sokak ve Doğramacı Sokak'ın yoğun saatlerdeki görünümü [Z.A.Ozan].	64
Şekil 3. 70	Cilavcı Sokak'ta tescilli parsellerde oluşturulmuş açık otopark [Z.A.Ozan].	65
Şekil 3. 71	Şekil 196 Ada 19 Parsel (a), 189 Ada 21 Parsel (b) ve 194 Ada 5 Parselde (c) yer alan kısmen dolu yapılar [Z.A.Ozan].	65
Şekil 3. 72	191 Ada 42 Parsel (a), 175 Ada 7 Parsel (b) ve 188 Ada 17 Parselde (c) yer alan boş yapılar [Z.A.Ozan].	66
Şekil 3. 73	Kullanım Durumu Dağılımı	66
Şekil 5. 1	Gedikpaşa semtinde yeni açılan sokaklar [15].	77
Şekil 5. 2	Gedikpaşa semtinde 1923-1982 yılları arasında yeşil alanlara inşa edilen yapılar [15], [66].	78

Şekil 5. 3	175 Ada 29 Parselde yer alan tescilli yapının 2014 yılında (a) ve 2016 yılındaki (b) durumu [Z.A.Ozan].....	79
Şekil 5. 4	174 Ada 3 Parselde yer alan tescilli yapının restorasyon öncesi ve sonrası cephe düzeni [51],[Z.A.Ozan].	79
Şekil 5. 5	204 Ada 24 parseldeki yapının mevcut ve Pervititch Haritası'ndaki durumu [Z.A.Ozan], [15].	80
Şekil 5. 6	145 Ada 46 parseldeki yapının mevcut ve Pervititch Haritası'ndaki durumu [Z.A.Ozan], [15].	81
Şekil 5. 7	196 Ada 30 Parsel (a), 195 Ada 27 Parsel (b) ve 174 Ada 45 Parselde (c) yer dokuya uyumsuz yeni yapılar [Z.A.Ozan].	82
Şekil 5. 8	204 Ada 24 Parsel (a), 1166 Ada 30 Parsel (b) ve 199 Ada 31 Parselde (c) yer alan dokuya uyumsuz yeni yapılar [Z.A.Ozan].	82
Şekil 5. 9	188 Ada 13-41 Parsel (a), 1167 Ada 43 Parsel (b) ve 192 Ada 19-20 Parselde (c) yer alan yapılardaki dönüşüm [Z.A.Ozan].....	83
Şekil 5. 10	195 Ada 26 Parsel (a), 195 Ada 23-24 Parsel (b) ve 197 Ada 5-6 Parselde (c) yer alan han yapıları [Z.A.Ozan].	84
Şekil 5. 11	195 Ada 26 Parsel, 195 Ada 23-24 Parsel ve 197 Ada 5-6 Parselde yer alan yapıların Pervititch Haritaları'ndaki durumu [15].....	84
Şekil 5. 12	İmar faaliyetleri sonucu değişen yapı adaları [15].	85
Şekil 5. 13	1913 tarihli Alman Mavileri'nde ve 1946 tarihli hava fotoğrafında 220, 1166 ve 1667 adalarının görünümü [71], [81].	85
Şekil 5. 14	1982 tarihli hava fotoğrafında ve halihazırda 199 numaralı yapı adasının görünümü [81].	86
Şekil 6. 1	Çilavcı Sokak'taki boş yapı parsellerine öneri kullanım [E.S.Aksoy].....	90

İSTANBUL, GEDİKPAŞA TARİHİ KENT DOKUSUNA YÖNELİK BİR ARAŞTIRMA

Zeynep ARSAN OZAN

Restorasyon Anabilim Dalı

Yüksek Lisans Tezi

Tez Danışmanı: Yrd. Doç. Dr. Banu ÇELEBİOĞLU

Bu çalışma; İstanbul ili, Fatih ilçesi, Gedikpaşa semtinin tarihi gelişimi, sosyal ve fiziki değişim sürecinin araştırılması, semtte yer alan korunması gerekli kültür varlıklarının belgelenmesi, semtin sosyal ve fiziksel dokusunun sürdürülebilirliğine yönelik önerileri içermektedir.

Tarihi Roma dönemine kadar uzanan Gedikpaşa semti farklı etnik grupların yüzyıllarca bir arada yaşadığı ve bu grupların sosyo-kültürel özellikleriyle zenginleşmiş bir yerleşmedir. Fatih döneminden başlayarak çeşitli devirlerde semtte inşa edilen anıtsal yapılar, 19. yüzyıla tarihlenen geleneksel konut dokusu ve aksiyal sokak yapısı semtin ana görüntüsünü oluşturmaktadır.

Yerel halkın semti 1960'lardan itibaren terketmeye başlamasıyla, Gedikpaşa öncelikle sosyal, sonrasında fiziksel değişim dönemine girmiştir. Yüzyıllar boyunca konut alanı olarak kullanılan bölge ticari bir alana dönüşmüş, geleneksel doku büyük ölçüde yok olmuştur. Günümüzde ise semtin ticaret ve turizm ağırlıklı bir bölgeye dönüştürülmesi planlanmaktadır.

Tez çalışması kapsamında Gedikpaşa semtinin geçmişteki ve günümüzdeki durumu belgelenmiş, sahip olduğu sosyo-kültürel ve mimari özellikleri tespit edilmiştir. Bu analizler ışığında bölgedeki sosyal ve fiziki dokunun nitelikli, sürdürülebilir bir kimliğe sahip olmasına yönelik öneriler geliştirilmiştir.

Birinci bölümde; tez çalışmasının literatür özeti yapılmış, amacı açıklanmış ve hipotez oluşturulmuştur.

İkinci bölümde; Gedikpaşa semtinin coğrafi konumu ve yapısına değinilmiş, tarihsel gelişim ve sosyal değişim süreci ele alınmıştır. Sözkonusu bölümde çalışma alanının yapısı etkileyen faktörler üzerinde durulmuştur. Bu faktörler yangın, deprem, salgın hastalıklar, imar faaliyetleri ve sosyolojik yapının değişimi maddeleri altında açıklanmış ve semte olan dolaylı ya da doğrudan etkileri irdelenmiştir.

Üçüncü bölümde; çalışma alanında yer alan kültür varlıklarıyla ilgili tespitler yapılmış, günümüzde mevcut olmayan yapılar araştırılmış, bölgeye ilişkin mevcut durum analizleri yapılmıştır.

Dördüncü bölümde; öncelikle Türkiye'de koruma ile ilgili yasal düzenlemelere değinilmiş, Tarihi Yarımada ve Gedikpaşa'ya ilişkin koruma kararları ve etkileri aktarılmıştır.

Beşinci bölümde; Gedikpaşa semtinin kentsel dokusunda meydana gelen değişimler ve nedenleri araştırılmıştır. Kentsel dokudaki değişimin ana etkeni olan göç faktörünün nedenleri açıklanmış ve göç sonucu semtte ortaya çıkan fiziksel değişim ele alınmıştır. Ayrıca bu bölümdeki yanlış müdahaleler başlığı altında semtin fiziki yapısını değiştiren günümüz uygulamaları irdelenmiştir.

Altıncı bölümde; altıncı bölümde açıklanan yanlış müdahaleler ve semtin sosyal yapısı değerlendirilerek, kentsel doku ve tek yapı ölçeğinde öneriler getirilmiştir. Bununla birlikte, çalışma alanında 16 adet yapının korunması gerekli kültür varlığı olarak tescillenmesi önerilmiş, envanter fişleri hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tarihi Yarımada, Gedikpaşa, Tarihi Çevre, Koruma, Kültür Mirası

**A RESEARCH PROJECT ON TRADITIONAL URBAN TEXTURE
OF GEDİKPAŞA**

Zeynep ARSAN OZAN

Department of Architecture

MSc. Thesis

Adviser: Assist. Prof. Dr. Banu ÇELEBİOĞLU

This study consists of research about historical development of Gedikpasa neighborhood in Fatih district in Istanbul, Turkey, analysis of the social and physical change of this neighborhood over the centuries, documentation of existing historical buildings and recommendation about preserving and restoring the cultural heritage of Gedikpasa.

Gedikpasa was established in Roman times. Different ethnical groups have lived and co-existed in the district over centuries and have contributed to the diverse socio-cultural characteristics of the neighborhood. Monuments were built as of Fatih's reign and traditional building architecture of Gedikpasa, consisting of grid street plan formation, was formed in 19th century.

Local residents of Gedikpasa have started to leave the neighborhood as of 1960's which led to a social change followed by an architectural change. Gedikpasa has transformed into a commercial area from a mainly residential area and as a result, the traditional characteristics have disappeared. Today Gedikpasa is mainly ruins and the local government has plans in place to transform the neighbourhood into a touristic and commercial area.

As a part of the study, the historical and current state of Gedikpasa has been documented and socio-cultural and architectural features have been analysed. As a result of this analysis, a recommendation has been developed in order to preserve and restore the social and physical heritage of the district.

The study is divided in 6 sections.

Section 1 consists of the literature review and purpose of the study and develops a hypothesis.

Section 2 consists of research about the geographical location and architectural features and historical and social developmental and change of the neighborhood. This part focuses on the factors that have influenced the district such as fires, earthquakes, epidemics, construction and social changes and direct and indirect consequences of these factors.

Section 3 consists of research about existing buildings of cultural heritage and monuments that no longer exist.

Section 4 focuses on Turkish legislation about preserving cultural heritage and decisions made to specifically protect Gedikpasa and their consequences.

Section 5 includes the changes in the district's urban characteristics and the reasons behind the change. It focuses on the reasons of the migration of the local residents out of the district which is one of the most important reasons of the change. It also includes a section on 'inappropriate interventions' which have led to the current state of the district.

Section 6 includes a comprehensive recommendation on preserving and restoring Gedikpasa in the light of the learnings described in Part 5 and cultural heritage of the area. 16 monuments have been identified to have the features to qualify as cultural heritage.

Key words: Historical Peninsula, Gedikpasa, Historic Environment, Conservation, Cultural Heritage

1.1 Literatür Özeti

Bu çalışmada; Gedikpaşa semtinin tarihi, fiziksel ve sosyal gelişimi ile semtteki kültür varlıklarının zaman içerisindeki dönüşümü incelenmiş, koruma sorunları tespit edilmiş ve öneriler oluşturulmuştur. Tarihsel araştırma aşamasında Fatih Belediyesi, Atatürk Kütüphanesi, İstanbul Teknik Üniversitesi Kütüphanesi, Yıldız Teknik Üniversitesi Kütüphanesi, IRCICA Kütüphanesi ve Alman Arkeoloji Enstitüsü Kütüphanesi taranarak tez konusu ile ilgili belge ve kaynaklar derlenmiştir.

Tez çalışması kapsamında öncelikli olarak; Gedikpaşa semtinin coğrafi konumu-yapısı ve tarihçesi incelenmiştir. Bu inceleme sırasında Mamboury Haritası, Vavassore gravürü, Moltke Haritası, Ayverdi Haritası ve Pervititch Haritası gibi görsel kaynaklardan ve Semavi Eyice, İlber Ortaylı, Doğan Kuban vb. isimlerin Gedikpaşa semtinin içerisinde yer aldığı Tarihi Yarımada hakkındaki çeşitli yazılarından faydalanılmıştır.

Bir sonraki bölümde; Gedikpaşa'nın fiziksel ve sosyal yapısını etkileyen yangın, deprem, salgın hastalık, imar hareketleri, sosyolojik yapı değişimi gibi faktörler incelenmiş; bu süreçte Doğan Kuban, Mustafa Cezar, Robert Mantran, İlhan Tekeli, Aptullah Kuran, Murat Gül vb. isimlerin yayınlarından ve İstanbul Ansiklopedisi'nden yararlanılmıştır.

Tez çalışmasının sonraki bölümlerinde, Gedikpaşa semtindeki çalışma alanı tanımlanmış, bölgede yer alan kültür varlıklarının tarihçesi ve günümüzdeki durumları belgelenmiştir. Kültür varlıklarının tarihçesiyle ilgili olarak İstanbul Ansiklopedisi, İstanbul Kültür ve Sanat Ansiklopedisi ve Tahsin Öz'ün "İstanbul Camileri" adlı

eserinden faydalanılmıştır. Semtin günümüzdeki durumu incelenirken, çalışma alanında tarafımdan belgeleme çalışmaları yapılmış, çalışma alanında yer alan yapıların kütle-cephe bazında analizleri hazırlanmış ve istatistikler çıkarılmıştır.

Tez çalışmasının dördüncü bölümünde; Türkiye’de koruma ile ilgili yasal düzenlemelere değinilmiş, Tarihi Yarımada ile ilgili koruma kararları ve Gedikpaşa semtiyle ilgili koruma kararları araştırılmıştır. Bu bölümde Emre Madran, Nimet Özgönül, Aptullah Kuran, Zeynep Ahunbay vb. isimlerin yayınlarından faydalanılmıştır. Sözkonusu bölümde Gedikpaşa semtine ilişkin koruma amaçlı nazım imar planları incelenmiş ve kentsel dokuya etkileri üzerinden değerlendirilmiştir.

Son olarak Gedikpaşa semtinin geçmişteki ve günümüzdeki durumu karşılaştırılmış, çalışma alanındaki koruma sorunları tespit edilmiş, kentsel doku ve tek yapı ölçeğinde öneriler geliştirilmiştir.

1.2 Tezin Amacı

Bu çalışmanın amacı; İstanbul, Gedikpaşa semtinin tarihsel süreçteki değişimini belgelemek, bu süreçteki fiziksel ve sosyal dönüşümün tarihi çevre üzerindeki etkilerini tespit etmektedir. Ayrıca semtteki kültür varlıklarının mevcut durum tespitlerinin yapılması yoluyla, gelecekte yapılacak araştırmalara bilimsel kaynak oluşturulması amaçlanmaktadır. Gedikpaşa semtinin geçmişteki ve günümüzdeki mimari, sosyal özelliklerinin analiz edilmesi, kentsel ve sosyal dokunun sürdürülebilirliğine yönelik öneriler geliştirilmesi de tez çalışmasının diğer bir amacıdır.

1.3 Hipotez

Çalışma alanındaki mevcut yapıların ayrıntılı analiz çalışmalarını yapmak üzere fotoğrafları çekilmiş, yerinde tespitleri yapılmış ve bu çalışma sonucunda istatistikler oluşturulmuştur. Yerinde tespit yoluyla semtteki özgünlüğünü koruyan kültür varlıklarına, tescile önerilen yapılara ve halihazırda tahribata uğramış kullanım dışı yapılara ilişkin envanter fişleri hazırlanmıştır. Semtin geçmiş dönemlerdeki yapı stoğu 1923 tarihli Pervititch Haritası üzerinden incelenmiş ve günümüz halihazır haritası ile karşılaştırılması yapılarak zaman içerisindeki dönüşüm tespit edilmiştir.

GEDİKPAŞA SEMTİNİN TARİHİ GELİŞİMİ VE SOSYAL DEĞİŞİM SÜRECİ

2.1 Gedikpaşa Semti Coğrafi Konumu ve Yapısı

Gedikpaşa adını, semtte bir çifte hamam, günümüze ulaşmamış bir cami ve medrese yaptıran Fatih Sultan Mehmet dönemi devlet adamlarından Gedik Ahmet Paşa'dan almaktadır¹. Tarihi Yarımada'nın Marmara Denizi'ne bakan güney yamacında konumlanan, Mimar Hayrettin Mahallesi sınırları içerisinde yer alan Gedikpaşa semti Emin Sinan, Küçük Ayasofya, Kadirga, Şahsuvar, Muhsine Hatun, Nişanca, Mimar Kemalettin ve Beyazıt mahalleleri ile çevrili, Kumkapı ve Çarşıkapı semtlerine komşudur (Şekil2.1). Semt önceleri Eminönü ilçesine bağlıyken, 6 Mart 2008 tarihinden itibaren 5747 sayılı kanunla Fatih Belediyesi'ne katılmıştır.

Gedikpaşa Tarihi Yarımada'nın güneydoğusunda konumlanmış olup, Bizans döneminin Kontoskalion (Kumkapı) olarak bilinen liman bölgesinin kuzeyinde ve Osmanlı dönemine ait Kapalı Çarşı'nın güneyinde yer almaktadır. Gedikpaşa, sahildeki Kumkapı ile ayrılmaz bir kültürel ve günlük hayat bütünlüğü içindedir. Osmanlı döneminde semt, Haliç ve Eminönü kadar işlek bir ticari bölge olmasa da, Kumkapı'daki balıkçılık ve Langa bostanlarından gelen ürünlerin satışıyla zenginleşen bir pazar mahallesidir [2]. Ayrıca Rum halk için Gedikpaşa ve Kumkapı'yı ayıran Çifte Gelinler Caddesi'nin ekonomik açıdan bir sınır oluşturduğu, caddenin kuzey kısmında yer alan Gedikpaşa'da

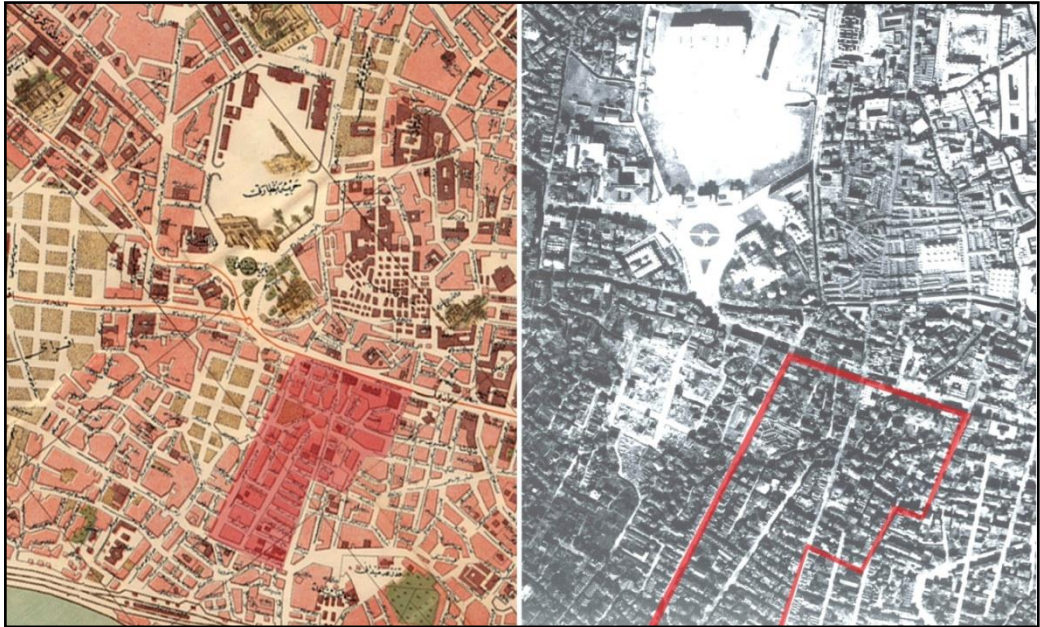
¹ 1459 tarihinde, Osmanlı ileri gelenlerinden kentin içinde, kendi isimleriyle anılacak bir bölge seçmeleri ve buralara cami, hamam ya da çarşı yaptırmaları istendiği bilinmektedir [1].

gelir düzeyi yüksek, alt kısımdaki Kumkapı'da ise gelir düzeyi düşük işçi ve yoksul kesimin yerleştiğinden bahsedilmektedir [3].

Şekil 2. 1 Gedikpaşa'nın İstanbul ve Tarihi Yarımada'daki konumu [4].

Bölgenin coğrafi yapısı kuzey-güney aksında Yeniçeriler Caddesi'ne bağlanan dik yokuşlar, doğu-batı aksında ise düz, eğimsiz sokaklar şeklindedir. Gedikpaşa Caddesi, Bali Paşa Yokuşu ve Tiyatro Caddesi kuzey-güney yönünde yaklaşık yüzde 10 eğime sahip ana yokuşlar, Çifte Gelinler Caddesi ve Emin Sinan Hamamı Sokak ise doğu-batı aksında yer alan eğimsiz ana sokaklardır. Sokak ve yapı düzeni aksiyal özelliğe sahip olan Gedikpaşa'nın, bölgeyi etkileyen yangınlar nedeniyle 19. yüzyılın ortalarında bu şekilde planlandığı bilinmektedir (Şekil 2.2).

Şekil 2. 2 1918 tarihli Necip Bey Haritası ve hava fotoğrafında Gedikpaşa semtinin aksiyal sokak yapısı [5], [6].

2.2 Gedikpaşa Sempti Tarihi

Semtin tarihçesi ile ilgili ilk kaynaklar Gedikpaşa'ya komşu olan Kumkapı bölgesiyle ilgilidir. Kumkapı'nın Bizans döneminde "Kontoskalion" adıyla bilinen bir liman yerleşkesi olduğundan bahsedilmektedir. Çalışma alanı, limana, şehrin ana caddesi olan Mese'ye (bugünkü Divanyolu Caddesi), I. Constantinus zamanında yapılan Forum Constantini ve I. Theodosius zamanında yapılan Forum Tauri adlı meydanlara yakınlığı dolayısıyla, Roma döneminde önemli bir yerleşim bölgesi olmuştur (Şekil 2.3). Beyazıt Kumkapı arasındaki yamaçlar Konstantinopolis'in en yoğun sivil yerleşim bölgelerinden biri olup, Kapitolum olarak adlandırılmaktaydı [7]. Çalışma alanında tespit edilen Roma dönemine tarihlenen sarnıç kalıntıları da semtin o yıllarda yerleşim bölgesi olduğuna ilişkin somut veriler olarak nitelendirilebilir.

Şekil 2. 3 Mamboury'nin 1453 öncesi İstanbul haritasında Gedikpaşa semti [8].

Fatih Sultan Mehmet tarafından fethedildiğinde Byzantion'un harap ve nüfusunun azalmış olduğu bilinmektedir. Bu nedenle Fatih şehrin iskanına ve imarına öncelik vermiş, çalışma alanı olan Gedikpaşa da şehrin ilk iskan edilen yerlerinden biri olmuştur [9]. 15. yüzyılda sürgünlerle Anadolu, Rumeli ve Karadeniz ülkelerinden Müslim ve gayrimüslim grupların şehre yerleştirildiği bilinmektedir [2]. Gedikpaşa semtine iskan çalışmaları sırasında Karaman Rumları ve sonrasında Bursa Ermenileri yerleştirilmiştir

[11]. Şehrin Bizans döneminden kalan sokak sisteminin ise çok değişmediği bilinmektedir [12] (Şekil 2.4-5).

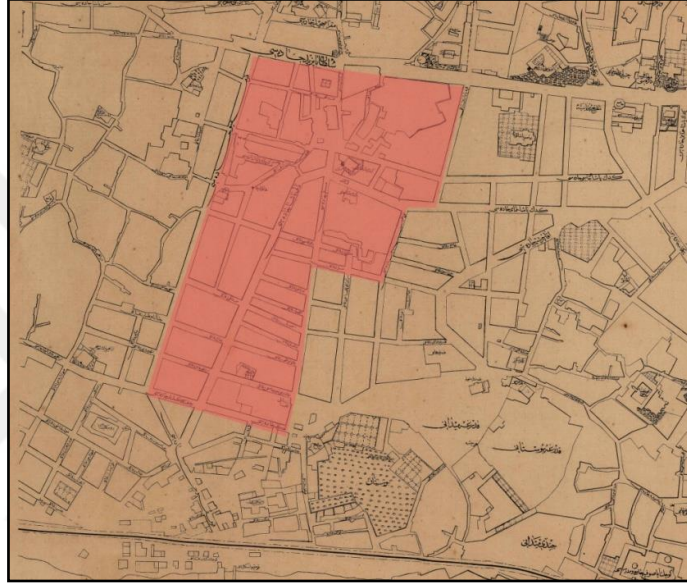

Şekil 2. 4 Braun ve Hogenberg'in 1572 tarihli İstanbul gravüründe Gedikpaşa semti [13].

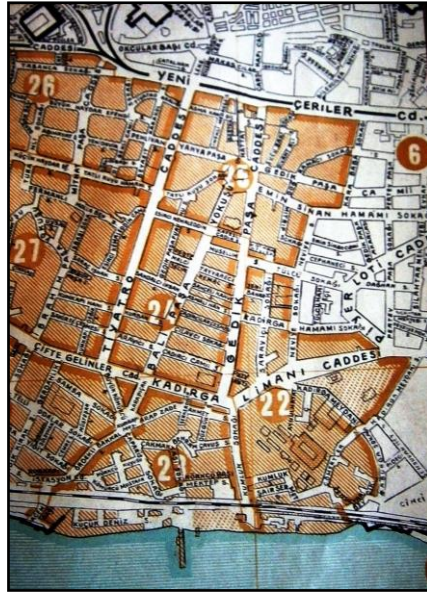

Şekil 2. 5 1839 tarihli Moltke Haritası'nda Gedikpaşa semti [5].

Sur içinin birçok kesimi gibi ahşap evlerden meydana gelen bir yerleşme olan Gedikpaşa, geçirmiş olduğu yangınlar sonucunda 19. yüzyılın ortalarında kagir yapılardan oluşan aksiyal yerleşim düzenine sahip bir semte dönüşmüştür (Şekil 2.6-7). Pervititch Haritası 20. yüzyılın ilk dönemine tarihlenmesine rağmen, 1865 ve 1923 yılları arasında Gedikpaşa'da kayıtlı bir yangın olmayışından ve yapıların giriş kapılarında tespit edilen tarihlerin 19.yüzyılın son çeyreğine ait oluşundan dolayı 1923 tarihli haritanın 19. yüzyıl sonundaki yapı düzenini de gösterdiği söylenebilir (Şekil 2.8).

Şekil 2. 6 1882 tarihli Ayverdi Haritası'nda Gedikpaşa semti [5].

Şekil 2. 7 1934 tarihli İstanbul Şehir Rehberi'nde Gedikpaşa semti [14].

Şekil 2. 8 1923 tarihli Pervititch Haritası'nda Gedikpaşa semti [15].

Gayrimüslimlerin yoğun olarak yaşadığı Gedikpaşa'daki konut alanları siyasal kararlar sonucu kullanıcıların göç etmesiyle 1960'lardan itibaren işyerlerine dönüşmeye başlamışlardır. Zaman içerisinde semtte değişen sosyal yapıyla birlikte fiziksel çevre de özelliklerini büyük ölçüde kaybetmiştir.

Bölgedeki geleneksel sıraevlerin yerini gabari, parselasyon ve cephe düzeni açısından bölgedeki özgün dokuya aykırı yüksek yapılar ve niteliksiz restorasyon uygulamaları almıştır. Ticari işleve yönelik olarak değişime uğrayan sivil mimarlık örnekleri özgünlüklerini büyük ölçüde kaybetmiş, bir kısmı ise bakımsız ve terkedilmiş durumdadır.

2.3 Tarihsel Süreç İçerisinde Bölge Yapısını Etkileyen Faktörler

2.3.1 Yangınlar

Osmanlı döneminde semtin kentsel dokusu pek çoğu çıkmaz olan dar ve dolambaçlı yollardan oluşan organik bir karaktere sahipti. Yangınlar çoğunlukla yıldırım düşmesi, tedbirsizlik ve sık sık meydana gelen ayaklanmalardan dolayı çıkıyordu¹. Düzenli yangın teşkilatının bulunmayışı ve suyun azlığı nedeniyle şehir defalarca yangınlarla harap olmuş ve değişime uğramıştır. 1509 tarihli İstanbul depreminde kagir yapıların

¹ Ayrıca, kundakçılık fakir ve işsiz halk kesiminin Osmanlı saray yaşam tarzına karşı duydukları öfkeyi ifade etmenin en tahripkar yollarından biri haline gelmişti. Özellikle 1724'ten sonra İstanbul'da çıkan birçok yangının kundakçılar tarafından başlatıldığı bilinmektedir [1].

yıkılması halkı ahşap evler inşa etmeye yönlendirmiştir. Artan nüfus, sıkışık nizamda ahşap evler, dar ve çıkmaz sokaklar yangınların sonuçlarının daha da ağırlaşmasına neden olmuştur [1]. Özellikle 18. yüzyılın başından beri çıkan yangınların sayısı ve sıklığı artmıştır.

Gedikpaşa semtini etkileyen başlıca yangınlar; 1719, 1726, 1752, 1865 yıllarında gerçekleşmiştir.

- 22 Temmuz 1719 tarihli yangın evlerin sıklığı ve sokakların darlığından dolayı hızla genişlemiştir¹. Yangın genişleyince, padişah III. Ahmet, Sadrazam Nevşehirli İbrahim Paşa ve devlet görevlilerinin de yangın yerine geldikleri ve söndürme çalışmalarının yangını engelleyemediği aktarılmaktadır. Yangın sadece Gedikpaşa semtini değil, Kumkapı ve Kadirga Limanı çevresindeki yapıları da etkilemiştir. O dönemdeki yangın söndürme çalışmalarında kovalarla su dökme yanında, yangının ilerlemesini engellemek amacıyla yeniçeriler tarafından binalar da yıkılıyordu [16]. Bu yangın sırasında Ermeni Patrikhanesi ve kilisesini de yıkmak isteyen yeniçerilere Hristiyan halk tepki göstermiştir. Bunun üzerine yeniçeriler kiliseye dokunmayıp, arkasındaki evleri yıkmışlardır. İlerleyen alevler ancak kilise ve patrikhaneyi yaktıktan sonra durmuştur [17].
- 1726 tarihli yangın Gedikpaşa Hamamı yakınındaki bir evde başlamıştır. Padişah ve devlet erkani olay yerine gelmiş, yangın sırasında pek çok ev ve dükkanla birlikte Gedikpaşa Hamamı ve Gedikpaşa Mescit'i de yanmıştır. Bu yangınla ilgili belgelerde yine Gedikpaşa'nın bitişik nizam ahşap evlerinden ve dar sokaklarından bahsedilmektedir. Bu yangından sonra Gerçek Davud Ağa tarafından İstanbul'da Yeniçeri Ocağı'na bağlı ilk yangın tulumbacılığı teşkilatının kurulduğu bilinmektedir [17].
- 19 Mayıs 1752 tarihli yangın Gedikpaşa Hamamı'nın yanında bulunan Sabuncu Han adında ahşap büyük bir handa çıkmıştır. Sabuncu Han'ı tamamen yakan ve Gedikpaşa semtindeki birçok ev ve dükkanı ortadan kaldıran yangın Kumkapı'ya kadar uzanmıştır. Yirmi saat sürdüğü bilinen yangın sonucunda

¹ O günleri yaşamış Vak'anüvis Raşid Efendi, Gedikpaşa ve çevresinin İstanbul'un gözde bir semti olduğunu, evlerin birbiriyle bitişik sıralandığını ve bundan dolayı yangının hızla yayıldığını kaydetmiştir [16].

Kumkapı'da sur içi ve dışındaki ev ve dükkanların tamamı yanmış, binlerce kişi evsiz kalmıştır [16], [17].

- 1 Ekim 1865 tarihli yangın Gedikpaşa'da bir evde başlamış, Beyazıt'a kadar uzanmış, birçok ev ve dükkanın yanmasına neden olmuştur [17].

1865 yılında Hocapaşa'da çıkan bir yangının Sirkeci'den Kumkapı'ya kadar uzanan büyük bir alanı yaktığı bilinmektedir. Kısa bir süre sonra Kumkapı ve Kadirga'da çıkan iki yangın, Tarihi Yarımada'nın yapı stoğunun yaklaşık üçte birinin yanmasına, 3551 binalık bir yangın alanının ortaya çıkmasına neden olmuştur. Osmanlı Tarihi'nde "Harik'i Kebir" (Büyük Yangın) olarak bilinen bu yangın kentte yeni bir sokak dokusu oluşmasına ve yanmış bölgelerde geniş sokaklar açılmasına neden olmuştur [1]. Bu yangın sonucunda 1863 Ebniye ve Turuk Nizamnamesi'nin uygulanması ve İstanbul kent merkezinin yenilenmesi sağlanmıştır. Bu yangından Kadirga Meydanı, Kumkapı, Nişanca ile birlikte Gedikpaşa da etkilenmiştir [18], [19], [20].

2.3.2 Depremler

Kuzey Anadolu fay hattının hemen kuzeyinde yer alan Tarihi Yarımada birinci derece deprem kuşağındadır. Yüzyıllar boyu Tarihi Yarımada'yı etkileyen depremler sırasında kentin savunması ile ilgili yapılarda, su tesislerinde, konutlarda, ticaret alanlarında, liman ve dini tesislerde ağır hasarlar ve yıkılmalar olduğu, birçok insanın hayatını kaybettiği veya evsiz kaldığı bilinmektedir. Yangınlardakinin aksine İstanbul'daki yapıların ahşap olmasının kagir yapılara göre daha esnek ve hafif olduklarından depremlerdeki can kayıplarını azalttığı tahmin edilmektedir.

Osmanlı Dönemi'nde Gedikpaşa semtinin yer aldığı Tarihi Yarımada'yı etkileyen başlıca depremler;

10 Eylül 1509 Depremi (Kıyamet-i Sugra): Marmara Denizi'nde meydana gelen bu depremde en büyük hasarın İstanbul'da olduğu, Suriçi'ndeki evlerin çoğunun zarar gördüğü bilinmektedir. Bu deprem sırasında İstanbul surları ve kuleleri ağır hasara uğramış, Fatih, Beyazıt, Ayasofya camileri ve Topkapı Sarayı depremden etkilenmiştir. Deprem sonucunda birçok evin yıkıldığı ve çok sayıda kişinin hayatını kaybettiği bilinmektedir [12]. Sultan II. Bayezid şehrin yeniden imarı için Mimar Hayrettin'i görevlendirmiştir. Halktan deprem için özel bir vergi toplatılarak başlanan imar

çalışmaları sonucunda iki-üç ay gibi kısa bir süre içerisinde depremin yarattığı fiziksel hasarlar onarılmıştır. Bu deprem kaynaklara "Küçük Kıyamet" olarak geçmiştir [21].

10 Mayıs 1556 Depremi: Marmara Denizi'nin doğu kısmında etkili olan bu depremden İstanbul ve Bursa şehirlerinin etkilenmiş olduğu, çok sayıda ev, cami ve şehir surlarının bazı bölümlerinin yıkılmış olduğu bilinmektedir [12].

11 Temmuz 1690 Depremi: Çok fazla can ve mal kaybına sebep olmayan bu deprem sırasında Fatih Camisi'nin kubbelerinden bazıları çatlamış, kara surlarında ise hafif hasarlar meydana gelmiştir [12].

25 Mayıs 1719 Depremi: Marmara Denizi'nin doğu kısmında olan bu deprem, İstanbul'da büyük hasar oluşturmuş, pek çok ev, kilise, cami ve sur yapısı zarar görmüştür. Bu depremde çok sayıda insanın hayatını kaybettiği, birçok cami ve kulenin yıkıldığı bilinmektedir. Deprem sonrası yeniden imar çalışmaları 1724 yılında tamamlanmıştır [12].

2 Eylül 1754 Depremi: Marmara Denizi'nin doğusunda meydana gelen bu deprem İstanbul'da büyük maddi hasara neden olmuştur. İstanbul'daki kagir binalar, sur yapıları, çok sayıda han ve cami zarar görmüştür. Deprem sonrası yeniden imar çalışmaları 1755 yılında tamamlanmıştır [12].

22 Mayıs 1766 Depremi: Birçok kişinin hayatını kaybetmesine yol açan bu deprem İstanbul'da pek çok işyeri, han ve sivil yapıya zarar vermiştir. Hasarın çoğunun kagir binalarda, bir kısmının da ahşap binalarda olduğu tespit edilmiştir. Depremden sonra yapıların yangına dayanıklı olması için kagir olarak yapılması emri verilse de, halk deprem dayanımı açısından ahşap yapılar yapmayı tercih etmiştir [22].

10 Temmuz 1894 Depremi: İstanbul'u etkileyen 19. yüzyılın son depremi ağır maddi kayıplara neden olmuş, sosyal ve ekonomik hayatı önemli ölçüde etkilemiştir. Deprem sırasında Kapalıçarşı'nın bazı yerleri tamamen yıkılmış, çok sayıda kamu yapısı ve konut depremde hasar görmüştür [12]. 1894 İstanbul depremi en çok Suriçi Bölgesi'ni etkilemiş olup, Gedikpaşa, Kumkapı, Kadırga, Samatya, Yenikapı ve Langa'da çok sayıda yapının yıkıldığı bilinmektedir¹ [23] (Şekil 2.9). Deprem sonrası hasar gören

¹ Ayrıca o yıllarda basılan Saadet gazetesinde ismi bilinmeyen bir kişinin Samatya, Kumkapı, Gedikpaşa ve Edirnekapı civarında tuğla ve demir putrellerle inşa edilen yapıların mimariye aykırı olması nedeniyle yıkıldığını; mimariye uygun olarak yapılan Beyoğlu'ndaki apartmanların sağlam kaldığını ifade ettiği bilinmektedir [24].

yapıların onarılması veya yeniden yapılmasının 1900'lü yılların başına kadar sürdüğü bilinmektedir.

Şekil 2. 9 Çarşıkapı'da konumlanan Kemankeş Kara Mustafa Paşa Medresesi'nin 1894 depreminden sonraki durumu [25].

2.3.3 Salgın Hastalıklar

Tarihi Yarımada Roma devrinden Cumhuriyet dönemine kadar kolera ve veba gibi salgın hastalıklarla karşı karşıya kalmış ve çok sayıda insan hayatını kaybetmiştir. Bölgede 1751 yılında binlerce insanın ölümüne neden olan bir salgın yaşandığı bilinmektedir. Salgın hastalıklar sonucunda ölümler ve göçler nedeniyle kent nüfusu azalmakta, kullanılmayan yapılardan dolayı çöküntü alanları oluşmaktaydı [12].

1893 yılının Kasım ayında Tarihi Yarımada'da büyük bir salgın yaşanmış, Gedikpaşa'nın da içerisinde yer aldığı bir çok semt bu salgından etkilenmiştir. Semtte salgın hastalıkla mücadele etmek amacıyla 1893 tarihinde bir tebhirhane inşa edildiği bilinmektedir [26].

2.3.4 İmar Hareketleri

Tarihi Yarımada'da yer alan Gedikpaşa semtindeki mevcut geleneksel dokuyu şekillendiren imar faaliyetleri Batılılaşma hareketlerinin yoğun olarak kendini gösterdiği 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren başlamıştır.

III. Selim'in danışma meclisi üyelerinden Tatarcık Abdullah Efendi 1792'de İstanbul'un kentsel yapısını modernleştirmeye yönelik bazı önerilerde bulunmuştur. Abdullah Efendi, büyük yangınlarda yok olan bölgelerde geniş sokaklar açılmasını, temiz

meydanlar oluşturulmasını ve ahşap evlerin kagir binalara dönüştürülmesini teklif etmiştir [1].

1807 tarihli Ebniye Nizamnamesi'nde en çok, konutların ahşap olması ve sokakların darlığından kaynaklanan sorunlara çözüm getirecek kurallara yer verilmiştir. Şehrin ahşap konutlar ve dar sokaklarla dolmasının sebebinin ekonomik nedenlerden, geleneğe bağlılıktan ve artan nüfustan kaynaklandığı Osmanlı yöneticileri tarafından bilinmekteydi [16]. Osmanlı başkentinde şehrin sorunlarını çözmek için yapılan ve Batı tarzı planlama ilkelerini içeren ilk öneri Tanzimat Fermanı'nın ilanından birkaç ay önce 1839'da gerçekleşti. 1839 tarihli İmar Yönetmeliği, İstanbul'a yapılacak geniş yolların, yaya kaldırımlarının, ferah açık alanlardan oluşan nizami sokakların yapılmasını öneren bir düzenlemedir [1].

İstanbul'a yönelik ilk ciddi planlama mevzuatı ise 1848 tarihli Ebniye Nizamnamesi'dir. Bu nizamnamede yeni yapılacak sokakların genişliği, çıkmaz sokakların ortadan kaldırılması, yeni yapıların ahşap yerine kagir olarak yapılması, bina yükseklikleri ile ilgili kurallara yer verilmiştir [1].

İstanbul sokaklarının ızgara plan şeklinde yeniden düzenlenmesi ilk olarak 1839'daki imar yönetmeliğinin ortaya çıkışından 17 yıl sonra, 1856'da uygulanmaya başlanmıştır. Gedikpaşa semtinde de ızgara planlı sokakların bu tarihten sonra oluştuğu söylenebilir. Izgara plan sisteminde, bahçeler içerisinde yer alan ahşap evlerin yerini, kuralları önceden belirlenmiş sokak genişlikleri, çıkma boyutları ve gabarilerde inşa edilen bitişik düzenli kagir yapılar almıştır [27].

1866 yılı başlarında İstanbul'da çalışmalarını yol konusunda yoğunlaştırmış bir imar komisyonu olan Islahat-ı Turuk Komisyonu kurulmuş, bu yapı görevini 1868 yılında Şehremaneti'ne (Belediye) devredinceye kadar sürdürmüştür [16]. Tarihi Yarımada'da Islahat-ı Turuk Komisyonu tarafından yürütülen projelerden en önemlisi Divanyolu'nun genişletilmesidir. İstanbul'un sokak dokusunu modernleşme ilkelerine uyarak önemli ölçüde değiştiren bu çalışma sırasında birçok tarihi yapının tamamen veya cephelerinin bir bölümünün yıkıldığı bilinmektedir.

1874 yılında açılan ve İstanbul'u Avrupa'ya bağlayan Edirne-İstanbul demiryolu, saray surlarının özellikle Sirkeci tarafındaki bölümüyle bazı köşk ve kasırların yıkılmasına neden olmuş ayrıca kentin denizle ilişkisini, Yedikule'den Sirkeci'ye kadar ortadan

kaldırmıştır [28]. Demiryolu, Kumkapı ve dolayısıyla Gedikpaşa semtinin denizle bağlantısını kesmiş olmasından dolayı bölge yapısını etkilemiştir.

Cumhuriyet'in ilk on yılında İstanbul'da ekonomik yetersizlikler ve başkent Ankara'ya öncelik verilmesinden dolayı önemli bir imar etkinliği görülmemiştir:

"II. Dünya savaşı sonrası İstanbul'u, I. Dünya Savaşı İstanbulu'ndan çok farklı değildir. Fakat çok partili rejim, Amerikan yardımı, kente göç ve yeni rejimin her zaman olduğu gibi imarı politik ve simgesel amaçlarla kullanmak istemesi, tarihi İstanbul'la ilişkisi çok azalmış, kontrol edilemeyecek büyüklükte yeni bir İstanbul yaratmıştır" [28].

1950-1960 yılları arasında yer alan imar hareketleri ile Tarihi Yarımada içerisinde geniş caddeler ve meydanlar açılması, şehrin trafik sıkıntısını gidermekle birlikte geleneksel mimari dokunun korunması açısından sorunlar yaratmıştır. Yeni imar hareketleri uğruna kültür mirasının feda edilebileceği veya edilmesi gerektiği fikri 1950'li yıllarda yaygınlaşmıştır [29].

1950'li yılların sonunda inşa edilen ve Sirkeci'yi Florya'ya bağlayan Kennedy Caddesi'nin yapımı İstanbul'un kentsel görünümünü kökten değiştirmiştir. Surların bir kısmı yıkılmış, Bizans döneminden beri korunmuş olan deniz surlarının kara surlarına dönüşmesiyle pitoresk manzara ve kentin Marmara Denizi'nden görülen silueti önemli ölçüde değişmiştir. Çalışma alanı Gedikpaşa'nın kültürel bütünlük içerisinde olduğu Kumkapı semtinin Abdülaziz döneminde inşa edilen demiryoluyla başlayan denizle ayrışması, Kennedy Caddesi'nin inşa edilmesiyle daha da belirgin hale gelmiştir [1] (Şekil 2.10).

Şekil 2. 10 Tarihi Yarımada'da 1956 ve 1960 yılları arasında inşa edilen ana yollar [1].

2.3.5 Sosyolojik Yapının Değişimi

Gedikpaşa yüzyıllar boyunca Müslüman, Ermeni ve Rum halkın birlikte yaşadığı bir semt olmuştur. İstanbul Rumları'nın büyük kısmı 1453'ten sonra başkenti iskan etmek ve faaliyetleri canlandırmak için çeşitli bölgelerden getirilmiş Yunan kökenli kişilerdir [30]. Gedikpaşa'da bulunan Aya Kriyaki Rum Kilisesi'nin ilk yapım yılının 1583 olması azınlıkların bu bölgeye o tarihlerde yerleştiğini destekler niteliktedir. Rumlar özellikle denizcilik, balıkçılık gibi denizle ilişkili işlerle ve dülgerlik, kalafatçılık, meyhanecilik gibi mesleklerle uğraşır, üst gelir grubuna mensup olanları ise kaptanlık ve tüccarlık yapardı. Sayıları Rumlar'dan daha az olan Ermeniler, Fatih döneminden bu yana daha çok İstanbul'un kıyı kesimlerine yerleşmişlerdir. Ermeni nüfusun büyük olasılıkla Fetih'ten sonra Rumlara karşı bir denge ögesi olarak yerleştirildiği bilinmektedir. Ermeni Patrikliği 1641'e kadar Samatya'da kalmış, bu tarihten sonra Kumkapı'ya taşınmıştır. 17. yüzyılda Anadolu'daki Celali İsyanları nedeniyle İstanbul'a 40.000 Ermeni'nin göç ettiği bilinmektedir [2], [28], [30]. Tarihi Yarımada'da Ermeni nüfusunun yoğun olduğu bölgeler Samatya'dan Kumkapı'ya uzanan mahalleler, Boğaz kıyılarında Beşiktaş ile Kuruçeşme arası, Anadolu yakasında ise Üsküdar bölgesidir. Müslüman olmayan ikinci büyük grup olan Ermeniler inşaat ustası, taşçı ve tüccar olup, ticarete oynadıkları rol büyüdükçe İstanbul'daki sayıları da artmıştır [28], [30], [31]. Ermenilerle Rumlar Samatya'dan Kumkapı'ya kadar olan kıyı boyunca ayrı mahallelerde ve birbirlerine komşu yaşıyorlardı. *“19. yy'da mahalleler toplumsal sınıf ayrımına göre değil, etnik kökenlere göre şekilleniyordu. Hıristiyan ve Yahudi mahallerinde değişen tek şey, mescidin yerini kilise veya sinagog'un almastıydı. Zenginler ve fakirler aynı sokakta yaşıyordu. Mahalle veya semtlerde etnik köken ayrımından ziyade sınıfsal ayrımın belirleyici olmaya başlaması 20. Yüzyıl başlarına rastlamaktadır”* [32].

19. yüzyılın ikinci yarısında yaşamış Ermeni yazar Hagop Baronyan o yıllarda Gedikpaşa'da, çoğunluğu Kayserili olan üç yüz Ermeni hanesi olduğundan ve halkın bir kısmının sarraf, bir kısmının zanaatkar olduğundan bahsetmektedir [33].

Gedikpaşa'daki sosyolojik yapının değişmesi ilk olarak 1. Dünya Savaşı sonrasında Osmanlı'daki çoğulculuk anlayışının yitirilip ulus devlet olmak amacıyla yapılan nüfus mübadeleleriyle başlamış, bölgede yaşayan azınlık halk bu olaylardan etkilenmiştir. 1. Dünya Savaşı'ndan sonra Gedikpaşa'daki Ermeni nüfusunun bir kısmının Avrupa'ya,

özellikle Fransa'ya, bir kısmının ise Beyoğlu'na yerleştiği bilinmektedir [17]. Bölgenin sosyal yapısını asıl etkileyen olaylar ise 6-7 Eylül (1955) olayları¹ ve 1974 tarihli Kıbrıs Barış Harekatı'dır. 6-7 Eylül olayları sonucunda gayrimüslimler İstanbul'u terk etmemiş olsalar da, "1964 kararnamesi" ile İstanbul'da yaşamakta olan Yunan vatandaşlarının kısa süre içerisinde sınır dışı edilmeleri Türk vatandaşı Rumların kendilerine İstanbul'da bir gelecek kalmadığı düşüncesine kapılmasına sebep olmuştur. Sonuç olarak Rumların ve Ermenilerin İstanbul'dan göç etmeye başlamaları 1964 sonrasına rastlamaktır. 1960'lı yıllardan sonra eski kentin önemli mahallelerinden olan Süleymaniye, Fatih, Cerrahpaşa vb. ile Fener ve Balat gibi gerçek burjuva mahalleleri, çöküntü alanı haline gelmişlerdir. Siyasal kararlar sonucu oluşan çöküntü bölgeleri sanayileşmeye yeni başlamış Türkiye'de, kentin verdiği iş olanaklarından yararlanmak için göç eden kırsal nüfus tarafından iskan ya da işgal edilmiştir. Yeni yerleşenler bu çöküntü mahallelerini sürekli olarak iskan etmek amacıyla değil, daha uygun ve yeni gelişen dış mahallelerdeki konutlarına geçmek için kullanmış ve sahiplenmemişlerdir. Bunun sonucunda eski konut alanları nitelik değiştirmiş, bekar odaları², depolar, küçük işyerleri ve atölyelere dönüşmüşlerdir [1], [28].

Gayrimüslimlerin yoğun olarak yaşadığı Gedikpaşa'daki konut alanları 1960'lardan itibaren işyerlerine dönüşmeye başlamıştır. Bu dönüşüm semtte geleneksel yapıların yıkılması ve çok katlı han yapılarının inşa edilmesi veya geleneksel konutların özgün cephe ve plan şemalarının değiştirilmesiyle ticari yapılara dönüştürülmesi yoluyla gerçekleşmiştir. Agos gazetesinin Ermenice sayfaları editörlüğünü yapmış olan Sarkis Seropyan (1935-2015) Gedikpaşa semtinin 1960'lı ve 1980'li yıllardaki değişimini şu şekilde ifade etmektedir: *"1956 yılında, Gedikpaşa'daki Hamam Caddesi'nde dükkanı açtığımızda, herşey mükemmeldi. Toplam üç esnaf vardı. Bir temizleyici, bir bakkal, bir sobacı, dördüncü dükkan da buzdolabı tamircisi olarak bizler. Carşıkapı'da bir atölyede çalışıyordum daha önce. Sonra da geldim bizim ustanın yanına girdim.*

¹ İstanbul'u hem fiziksel hem de demografik açıdan etkileyen bu önemli olay, Atatürk'ün Selanik'teki evinin Rum milliyetçileri tarafından bombalandığı şeklinde çıkarılan asparagas haberler sonucunda Rum azınlığa karşı 6 Eylül gecesi başlayan ayaklanmadır. Sonraki gün de devam eden ayaklanma boyunca, gayrimüslimlere ait pek çok dükkan ve mülk yağmalanmış, ateşe verilmiştir. Bu ayaklanma sonucunda kendilerini güvende hissetmeyen birçok Rum kentten ayrılmıştır [1].

² Osmanlı Dönemi mahalle yapısında aile yaşamı dışı tek kişilik özel konut birimlerine rastlanmasa da, Hanlar bölgesine yakınlığı nedeniyle Gedikpaşa'da bekar odalarının varlığından bahsedilmektedir. Zamanla sayıları artan bekar odaları sıkı bir denetime alınmış ve Gedikpaşa'da bulunan Bekarhane-i Gedikpaşa 1811 yılında yıkılmıştır [34].

Gedikpaşa birden bire kalabalıklaştı ve Hamam Caddesi atölyelerle, dükkanlarla doldu. Çarşıkapı yangınından önce oralar evdi; temiz, güzel yerlerdi. Sonrasında insanlar yavaş yavaş kaçtı. Mesropan Okulu boşaldı. Okulu da o yıllarda onarmışlardı. Ondan önce tahta bir binaydı. Yeni bina yaptılar ama talebesiz kaldı. İş hanı oldu. Kumkapı'da Ermeni kalmamıştı o zamanlar (1980'lerde). Öyle ele gelecek, dişe gelecek bir Ermeni kalmamıştı. Kendini kurtaranlar Bakırköy'e, Feriköy'e, Yeşilköy'e taşınıyordu. Gedikpaşa zaten bitmişti. Gedikpaşa, o zengin Ermeniler'in yaşadığı, sokaklarında kravatsız dolaşılmayan semt değildi artık. Oysa bir zamanlar Kumkapı gibi değildi Gedikpaşa. Aristokrat semtiydi. Kumkapı halk semtiydi." [35].

1969 yılında Gedikpaşa Caddesi'nin görünümünü İstanbul Ansiklopedisi'nin "Gedikpaşa Caddesi" maddesinde Hakkı Göktürk şu şekilde ifade etmiştir: *"Bu çarşı boyunda tespit ettiğimiz bazı dükkan ve mağazalar şunlardır: 4 bakkal, 4 lokanta, 1 mutfak eşyası mağazası, 1 buzdolabı ve çamaşır makinası vs. mağazası, 4 manav, 3 kasap, 1 saatçi, 1 tavukçu, 6 tekel bayi, 1 işkembeci, 2 kuru yemişçi, 4 tuhafiyeci, 1 şekerci, 1 muhallebici, 2 ekmek fırını, 1 pantoloncu, 2 nalbur, 1 sıhhi tesisat mağazası, 1 leblebici, 3 kundura tamircisi, 1 pastacı, 7 kunduracı, 1 karyolacı, 1 döşemeci, 2 terzi, 1 lastik atölyesi, 1 yorgancı, 1 dokumacı, 1 kömürcü, 2 eczane, 1 plastik atölyesi, 1 garaj, 1 kahvehane, 2 helvacı, 1 balıkçı, 2 manifaturacı, 1 Sümerbank mamülleri satış mağazası, 1 Et-Balık Kurum bayiliği, 1 otel (Otel Sümer)."*

Sarkis Seropyan'ın 1956 yılına ve Hakkı Göktürk'ün 1969 yılına ait Gedikpaşa Caddesi'nin mevcut durumuna ilişkin tespitleri karşılaştırıldığında, bu yıllar içerisinde sözkonusu aksın fiziki açıdan büyük ölçüde dönüşüm geçirdiği anlaşılmaktadır.

Ayrıca uzun yıllardan beri Gedikpaşa'da işyeri sahibi olan Garbis Duraslan semtin 1960-1980 yılları arasındaki dönüşümüne ilişkin olarak aşağıdaki bilgileri aktarmaktadır:

"Ayakkabı sektörü 1960'lı yıllarda Beyazıt'tan Gedikpaşa'ya taşınmış, semt ikametgah kimliğini bu yıllardan itibaren yitirmeye başlamıştır. Bu süreçte kimi konut sahipleri geleneksel konutların bakımlarının zor olmasından dolayı evlerini müteahhitlere vermek zorunda kalmış ve kültür varlığı yapıların yerine betonarme han yapıları inşa edilmeye başlanmıştır. Özellikle 1980'lerden sonra semtteki imalathanelerin yoğunlaşması sonucu sosyal ve fiziksel doku bozulmaya başlamış ve konut sahipleri ekonomik durumlarına göre Kurtuluş, Samatya, Yenimahalle, Bakırköy ve Yeşilköy'e,

bir kısmı ise yurtdışına yerleşmiştir. Semtten ayrılanlar konutlarını satmış veya kiralamışlar, günümüzde ise mülkiyet hakkı olan Ermenilerin sayısı yok denecek kadar azdır. Ayrıca uzun yıllardır semtte hizmet veren Surp Mesrobyan Okulu¹ imalata dayalı ayakkabıcılık sektörünün yarattığı sosyal bozulmadan dolayı 1986 yılında kapatılmış ve öğrenciler Kumkapı'daki Bezciyan Okulu'na aktarılmıştır. Günümüzde işyerlerinin işgaline uğramış olan Emin Sinan Hamamı Sokak 1960 öncesinde semtin gözde bir sokağıdır. İkametgah kimliğini kaybetmeden önce Gedikpaşa güzel komşuluk ilişkilerine sahip, mahalle sakinleri tarafından sahiplenilmiş bakımlı bir semttir. Semtteki geleneksel evlerin sarnıçları bulunmaktadır ve arnavut kaldırım taşlarıyla döşenmiş sokaklardan bu sarnıçlara su akışı sağlanmaktadır (Şekil 2.11). Günümüzde ise Gedikpaşa %20'lik oranda konut kullanımına sahip, Afrika, Irak, Suriye ve Ermenistan asıllı kişilerin oturduğu kozmopolit bir semt haline gelmiştir."

Şekil 2. 11 Gedikpaşa Caddesi'nden Gedikpaşa Hamamı'na bakış (solda Gedikpaşa Ermeni İncil Kilisesi) (tarihsiz) [36].

Gedikpaşa semti tarihsel süreç içerisinde hep bir konut alanı olduğu halde 1970'lerden itibaren yerleşik nüfusun azalmasıyla birlikte kimlik değiştirmiş ve ticari bir alan haline gelmiştir. Semtteki ticaret 1980 öncesine kadar ayakkabı üretiminin çoğunlukta olduğu

¹ Surp Mesrobyan Okulu çalışma alanının dışında yer aldığından tez çalışması kapsamında incelenmemiştir.

bir yapıdayken, 1980 sonrası artan iş hacmiyle birlikte deri giyim, çanta ve ayakkabı satış mağazaları çoğalmaya başlamıştır [34]. 1999 yılından itibaren semtteki imalatçıların büyük kısmının İkitelli'deki sanayi bölgesine taşınmasıyla beraber kısmen çöküntü alanı haline gelmiştir. Günümüzde ise bölge, büyük oranda turizm odaklı imar planlarından dolayı yeni bir sosyal dönüşümün eşiğindedir.

GEDİKPAŞA SEMTİNİN KÜLTÜR VARLIKLARI AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

3.1 Çalışma Alanının Tanımı

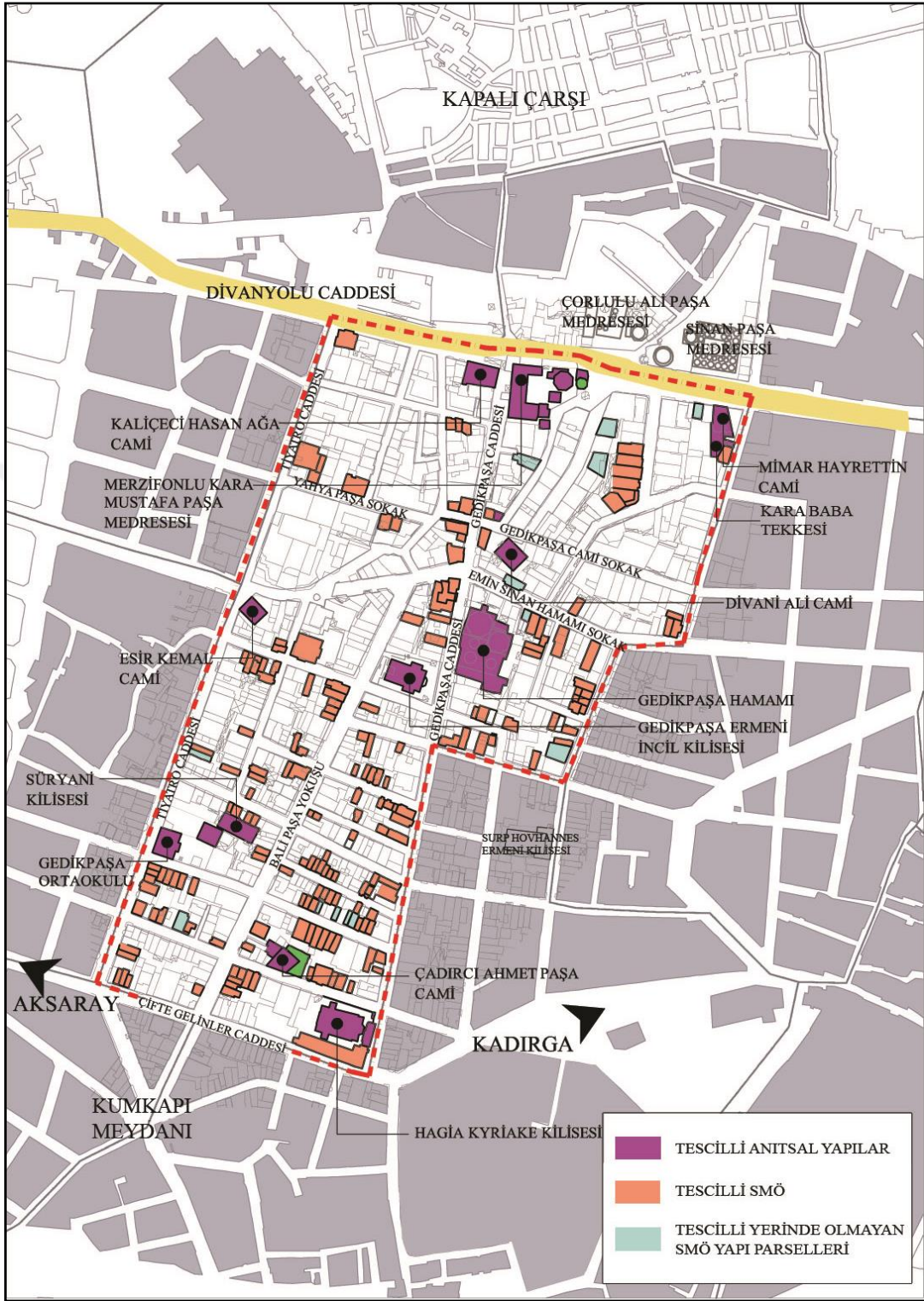
Çalışma alanı kuzeyde Yeniçeriler Caddesi, batıda Tiyatro Caddesi, güneyde Çifte Gelinler ve Kadirga Limanı Caddeleri, doğuda ise Dönem ve Gedikpaşa Caddeleri ile sınırlanmaktadır. Gedikpaşa semti aksiyal sokak dokusuna sahip, Yeniçeriler Caddesi (yaklaşık 52.00 kotu) ve Çifte Gelinler Caddesi (yaklaşık 7.00 kotu) arasında yaklaşık olarak 45 metrelik kot farkı bulunan bir bölgedir. Semtin bu yokuşlu yapısı Tiyatro Caddesi, Bali Paşa Yokuşu ve Gedikpaşa Caddesi'nden denize açılan vistalar sağlamaktadır (Şekil 3.1-2-3). Çalışma alanının ortasından geçen Bali Paşa Yokuşu Kumkapı Meydanı'na doğru inmekte olup, Pervititch Haritaları'nda meydandan sahile bağlandığı görülmektedir. Günümüzde ise bu bağlantı 1950'li yıllarda açılan Kennedy Caddesi'nden dolayı kesilmiş durumdadır. Çalışma alanının Yeniçeriler Caddesi'ne yakın olan kuzey kesiminde ticari yapıların ağırlıkta olduğu, Çifte Gelinler Caddesi'ne doğru inildikçe konut + ticaret fonksiyonunun arttığı ve geleneksel yapıların yoğunlaştığı gözlemlenmektedir. Çalışma alanında incelenen yapı adedi 705 olup, 223 yapı parseli tescillidir.

Şekil 3. 1 Tiyatro Caddesi'nden denize açılan vista noktası (a), Bali Paşa Yokuşu'ndan denize açılan vista noktası (b) [Z.A.Ozan].

Şekil 3. 2 Gedikpaşa Caddesi'nden denize açılan vista noktası [Z.A.Ozan].

Şekil 3. 3 Gedikpaşa çalışma alanı sınırları [Z.A. Ozan].

3.2 Anıtsal Yapılar

Gedikpaşa çalışma alanında incelenen anıtsal yapılar; Rum, Ermeni ve Süryani cemaatlerine ait 3 kilise, 5 cami, 1 hamam, 1 çeşme, 1 medrese ve günümüzde idari yapı olarak kullanılan bir okul binasıdır. Semtteki anıtsal yapıları ilk inşa edilme tarihlerine göre sıraladığımızda, 15. yüzyıl yapıları olarak; Gedikpaşa Hamamı, Esir Kemal Cami, Çadırcı Ahmet Cami, 16. yüzyıl yapıları olarak; Mimar Hayrettin Cami, Kalıçeci Hasan Ağa Cami, Hagia Kyriake Kilisesi, 17. yüzyıl yapıları olarak; Divanı Ali Cami, Merzifonlu Kara Mustafa Paşa Medresesi, 18. yüzyıl yapısı olarak Kethuda Canfeda Kadın Çeşmesi, 19. yüzyıl yapısı olarak Katolik Süryani Kilisesi ve Manastırı, 20. yüzyıl yapısı olarak Gedikpaşa Ermeni İncil Kilisesi'ni sayabiliriz. Kaynaklarda sözkonusu yapıların, semti etkileyen yangın ve depremler sonucu gerçekleştirilen onarım, yeniden inşa vb. faaliyetlerden dolayı ilk inşa edildikleri döneme göre değişmiş oldukları aktarılmaktadır.

3.2.1 Hagia Kyriake Kilisesi

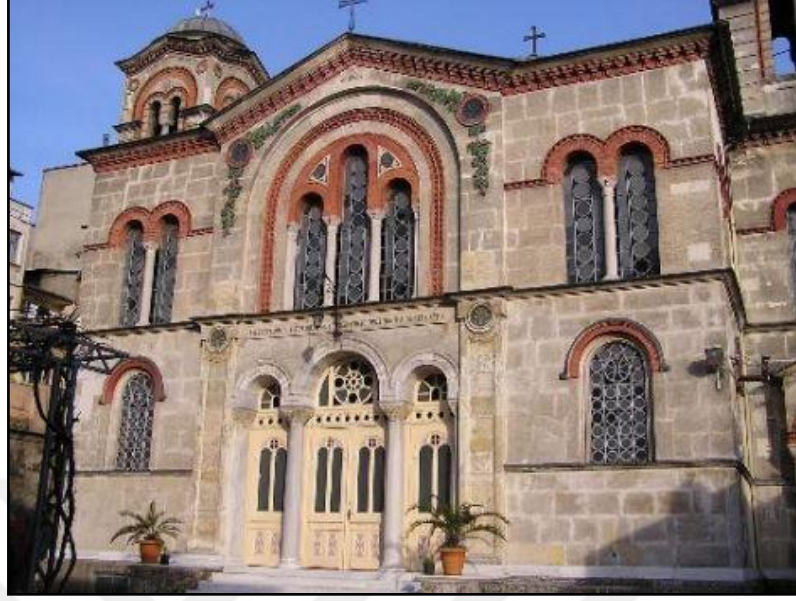
Kumkapı'da, kuzeyde Çadırcı Camii Sokağı, güneyde Kadırga Limanı Caddesi, doğuda Gedikpaşa Caddesi arasında bulunan kilise yüksek duvarlarla çevrili bir avlunun içindedir (Şekil 3.4). Avlu içerisinde yönetim birimleri ve kilise görevlisinin konutu bulunmaktadır. Dikdörtgen planlı kilise doğu-batı aksında inşa edilmiştir. Hagias Basileus Ayazması, güneybatı yönünde kilisenin alt kotunda yer almaktadır.

19. yüzyılın ikinci yarısında, kilise mimarisine getirilmiş olan kubbe ve çan kulesi yasağı benzeri kısıtlamaların kalkmasından sonra ortaya çıkan yeni üsluplu kilisenin mimarının Yedikuleli Periklifo Tiadis olduğu bilinmektedir¹ [38].

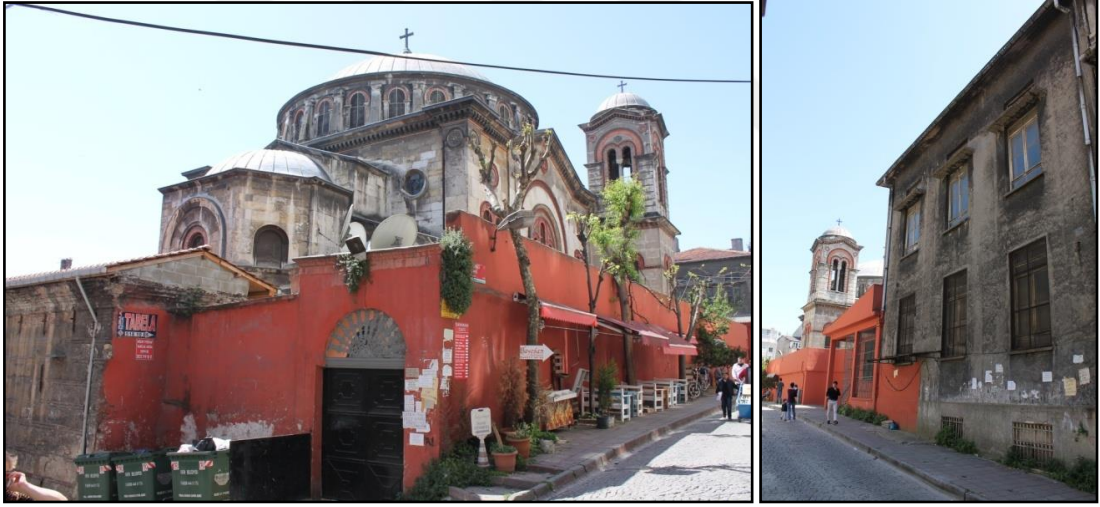
Kiliseye ait ilk kayıt, Rus Çarı İvan Vasiliyeviç'in para yardımıyla bulunmak için İstanbul'daki Ortodoks kiliselerini saptama görevi verdiği din adamı Tryphon Karabeinikov'un 1583 tarihli listesindedir. Hagia Kyriake Kilisesi, çeşitli kaynaklara göre 1645, 1659/1660, 1865 yıllarında yanmıştır. 1894 yılında depremde yıkıldığı söylenen kilisenin Karamanlılar Cemaati (Karamanlı Rumlar) tarafından 1895 yılında bugünkü yerinde inşasına başlanmış, 1901 yılında da ibadete açılmıştır [38], [39].

¹ 1856 tarihli Islahat Fermanı sonrasında gayrimüslimlere ait ibadet yerlerinin (Kilise ve Havra gibi) yapımındaki bürokratik engellerin azaltılmasıyla birlikte, dini yapıların sayısının arttığı ve boyutlarının büyüdüğü bilinmektedir [37].

Kilisenin kuzeybatı yönünde yer alan ve kız öğrencilere eğitim verdiği bilinen okul binası ise tescilli olmayıp günümüzde bakımsız ve terkedilmiştir (Şekil 3.5).

Şekil 3. 4 Aya Kyriake Kilisesi batı cephesi (giriş cephesi) [40].

Şekil 3. 5 Çadırcı Cami Sokak'tan Hagia Kyriake Kilisesi'ne ve günümüzde kullanılmayan okul binasına bakış [Z.A. Ozan].

3.2.2 Gedikpaşa Ermeni İncil (Protestan) Kilisesi

Doğuda Gedikpaşa Caddesi, güneyde Kafesli Çadır Sokak ve kuzeyde Bali Paşa Yokuşu arasında kalan kilise duvarlarla çevrili bir avlunun içerisinde yer almaktadır (Şekil 3.6). 1914 yılında Amerikan Protestan Kilisesi olarak yapılmıştır. 1880'li yıllarda bugünkü kilisenin arsası satın alınmış, inşaat için birkaç yıl boyunca izin çıkmayınca, arsaya ruhsatsız olarak ahşap bir şapel yapılmıştır. İzin gecikince bu şapel de terkedilmiş ve

ibadetler, Eminönü Fincancılar Yokuşu'ndaki, Amerikalı misyonerlere ait "Bible House" binasında 1908'de yaptırılan şapelde sürdürülmüştür. 1911 tarihli ruhsatla, bugünkü kilise ve sonradan taşınan okul binasının yapımına başlanmıştır. Kilise, I. Dünya Savaşı'ndan sonra 1921 yılında ibadete açılmıştır [41].

Şekil 3. 6 Ermeni İncil Kilisesi'nin Bali Paşa Yokuşu cephesi [Z.A. Ozan].

3.2.3 Katolik Süryani Kilisesi (Aya Kriyaki) ve Manastır

Kuzeyinde Sandalcı İhsan Sokak, batısında Tiyatro Caddesi bulunan kilisenin girişi Tiyatro Caddesi'ndedir. Günümüzde Katolik Süryanilerin ibadet ettiği bu küçük kilisenin, eskiden Katolik "Assomptioniste"¹ tarikatına ait olduğu bilinmektedir (Şekil 3.7). 1923 tarihli Pervititch Haritaları'nda, kilise ve yapının güneybatı yönünde konumlanan okul ve manastırın "Assomptioniste" tarikatına ait bir kompleks olarak inşa edildiği ve girişlerinin aynı yerden sağlanmakta olduğu anlaşılmaktadır. Günümüzde ise Süryani Kilisesi'nin parseli ve girişi ayrı olup, okul ve manastır yapıları Milli Eğitim Müdürlüğü'ne bağlıdır (Şekil 3.8).

¹. Augustin de l'Assomption tarikatı, 1845 yılında Emmanuel D'Alzon (1810-1880) tarafından Fransa'nın Nimes şehrinde kurulmuştur. Tarikatın amacı eğitim ve basın-yayın yoluyla Katolik Hıristiyanlığı dünyaya yaymaktır [42].

Şekil 3. 7 1923 tarihli Pervititch Haritası'nda Katolik Süryani Kilisesi, Gedikpaşa Ortaokulu ve Manastır'ın yer aldığı alan [15].

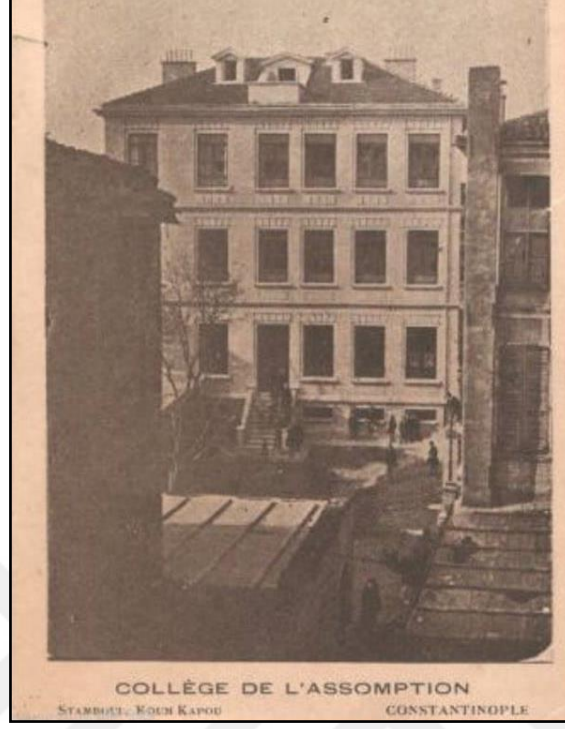

Şekil 3. 8 Gedikpaşa Ortaokulu bahçesinden Süryani Kilisesi girişine bakış [Z.A. Ozan].

3.2.4 Gedikpaşa Ortaokulu

Tiyatro Caddesi ile Kurban Sokağı'nın kesişiminde bulunan 4 katlı kagir bir binadır. Fransız "Assomptioniste" papazları tarafından Ermeni çocukları arasında Katolik mezhebini yaymak amacıyla yaptırılmış olduğu bilinmektedir (Şekil 3.9). 1. Dünya Savaşı sürecinde kapatılmış olup, bir süre Rüştüye Mektebi olarak kullanılmıştır. 1918 Mütarekesinde Fransızlara iade edilmiş, 1935 senesinde ise Maarif Vekaleti tarafından satın alınarak Kumkapı Ortaokulu'na dönüşen yapı, 1962 yılında 'Gedikpaşa Ortaokulu'

adını almıştır. Günümüzde aynı parselde yer alan eski manastır binasıyla Milli Eğitim Müdürlüğü Yönetim Merkezi olarak kullanılmaktadır [43], [44] (Şekil 3.10-11-12).

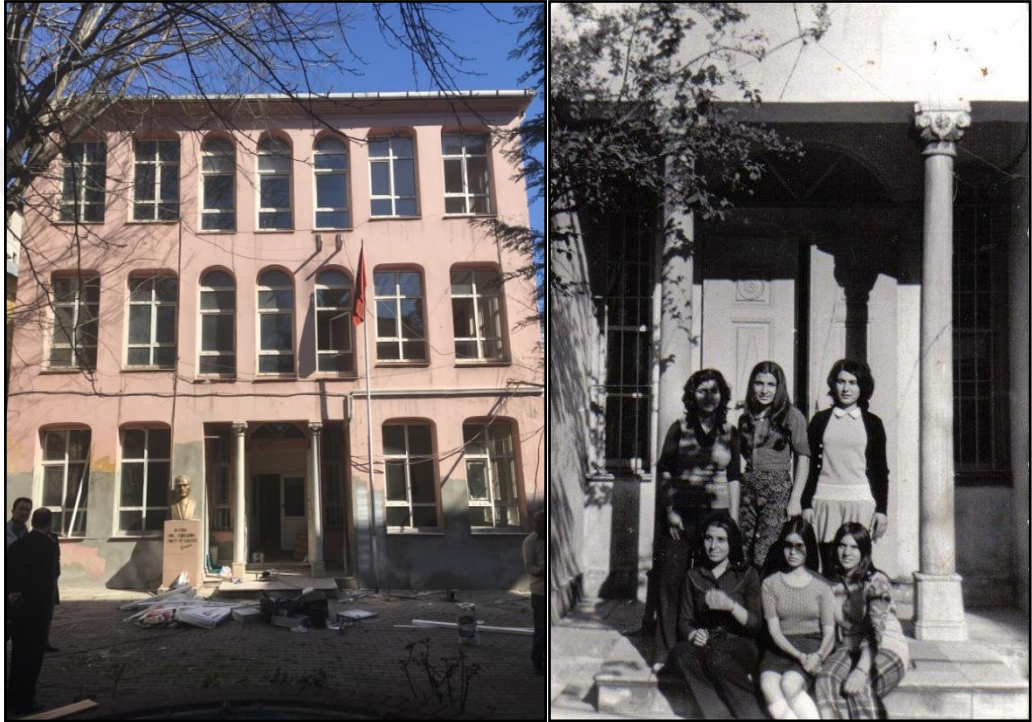
Şekil 3. 9 Gedikpaşa Ortaokulu'nun kuzeydoğu cephesine ait eski fotoğraf [45].

Şekil 3. 10 Gedikpaşa Ortaokulu Tiyatro Caddesi cephesi [Z.A. Ozan].

Şekil 3. 11 Gedikpaşa Ortaokulu'nun giriş merdivenlerinin mevcut durumu (a), Gedikpaşa Ortaokulu'na ilişkin eski fotoğraf (b) [Z.A. Ozan], [46].

Şekil 3. 12 Günümüzde Milli Eğitim Müdürlüğü idari yapısı olarak kullanılan eski manastır binası (solda) ve günümüzde mevcut olmayan giriş kapısına ait eski fotoğraf [Z.A. Ozan], [47].

3.2.5 Çadırcı Ahmet Paşa Cami

Gedikpaşa Çadırcı Cami Sokağı üzerinde konumlanan caminin banisi Ahmet Çelebi olup, vakfiyesi 1489 tarihli. Caminin minberi 1769 yılında hayatını kaybeden Mehmet Ağa tarafından inşa ettirilmiştir. Dikdörtgen planlı cami yığma kagir ve fevkanidir. Cephesi sıvasız ve taş tuğla almaşık olan caminin minaresi kesme taştan olup tek şerefelidir. 1952-1953 yılları arasında onarım görmüştür [48], [49] (Şekil 3.13)

Şekil 3. 13 Çadırcı Ahmet Çelebi Cami Çadırcı Cami Sokak cephesi [Z.A. Ozan].

3.2.6 Esir Kemal Cami (Tatlıkuyu Mescidi)

Tiyatro Caddesi ve Tatlıkuyu Sokağı'nın kesiştiği köşede konumlanan caminin banisi Fatih devri devlet adamlarından Esir Kemal'dir. Dikdörtgen planlı caminin duvarları kagir, çatısı ahşaptandır. Zaman içerisinde geçirdiği onarımlardan sonra cami özgün halini kaybetmiştir [49], [50] (Şekil 3.14).

Şekil 3. 14 Esir Kemal Cami Tatlı Kuyu Sokak Cephesi [Z.A. Ozan].

3.2.7 Divani Ali Cami (Gedikpaşa Cami)

Gedikpaşa Caddesi ile Gedikpaşa Cami Sokağı'nın kesiştiği köşede konumlanan caminin 17. yüzyılda yaptırıldığı bilinmektedir. Hadikatü'l Cevami'ye göre banisi divan katibi Ali Efendi olup minberini Salih Ağa adında bir hayırsever koydurmuştur. 1724 tarihli Gedikpaşa yangınında hamamla birlikte yanan caminin Bedestani Hacı Ali

tarafından onartıldığı bilinmektedir. Küçük bir avlu içerisinde bulunan caminin duvarları yığma kagir, minaresi tuğladandır (Şekil 3.15), (Şekil 3.15-16).

Şekil 3. 15 Divani Ali Cami'ne ilişkin 1943 tarihli fotoğraf [51].

Şekil 3. 16 Gedikpaşa Cami'ne Sucu Baki Sokak'tan bakış, 2015 [Z.A.Ozan].

Caminin kuzeybatı yönünde bulunan mektep binası iki katlıdır. Zemin katları dükkan olarak tasarlanan yapının, birinci katında mektep odaları bulunuyordu. Günümüzde zemin katı dükkan, birinci katı imam evi olarak kullanılmaktadır [43], [52] (Şekil 3.17).

Şekil 3. 17 Gedikpaşa Cami'nin Gedikpaşa Caddesi'ne bakan mektep binası, 2015 [Z.A.Ozan].

3.2.8 Kaliçeci Hasan Ağa Cami

Yeniçeriler Caddesi'yle Gedikpaşa Caddesi'nin kesiştiği köşede yer alan caminin banisi 1519 tarihinde öldüğü bilinen Halıcı (Kaliçeci) Hasan Ağa'dır. Cami zaman içerisinde tahribata uğramış ve onarımlar görmüştür. Gedikpaşa yangınından sonra, 1751 yılında yeniden yaptırılmıştır. Yıllar içerisinde yine tahrip olan cami 1868 yılında üçüncü kez inşa edilmiştir. Yapının yakınında Halıcı Hasan Mektebi de bulunduğu aktarılmaktadır fakat yapı günümüze ulaşamamıştır.

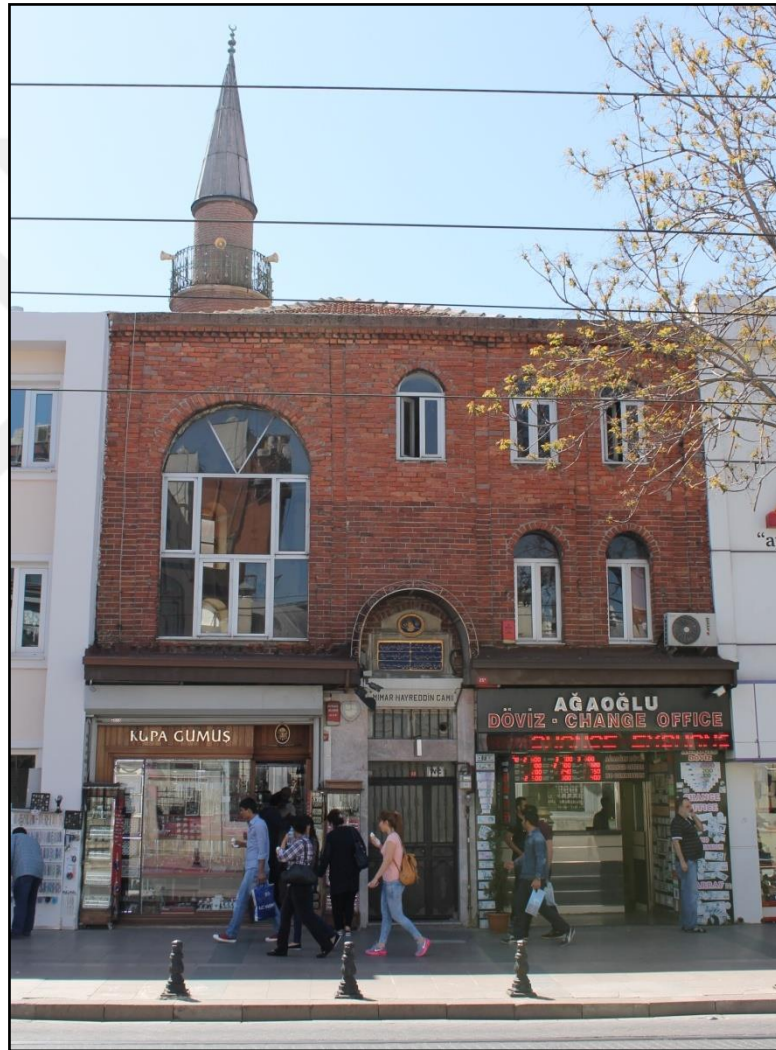
Dikdörtgen plana sahip cami kagir yağmadır. Caminin minaresi kare taban üzerinde, yuvarlak gövdeli olup tek şerefelidir [53], [54] (Şekil 3.18).

Şekil 3. 18 Kaliçeci Hasan Ağa Cami Yeniçeriler Caddesi cephesi, 2015 [Z.A.Ozan].

3.2.9 Mimar Hayrettin Cami

Yeniçeriler Caddesi üzerinde bulunan Mimar Hayrettin Cami'nin banisi II. Bayezid dönemi mimarlarından Mimar Hayrettin'dir. 1898 tarihinde geçirmiş olduğu yangından sonra II. Abdülhamit tarafından yeniden yaptırılmıştır. Cami tuğladan cephesi ve alt katında bulunan dükkanlardan dolayı yanındaki binalardan ayırt edilememektedir. Duvarları kagir, çatısı ahşap olan yapının minaresi tuğladandır [49], [55]. Cephesinde kullanılan plastik doğramalar ve zemin katta yer alan dükkanların tabela vb. eklerinden dolayı yapı cephesi özgünlüğünü kaybetmiştir (Şekil 3.19).

Şekil 3. 19 Mimar Hayrettin Cami'nin Yeniçeriler Caddesi Cephesi, 2015 [Z.A.Ozan].

3.2.10 Gedikpaşa Hamamı

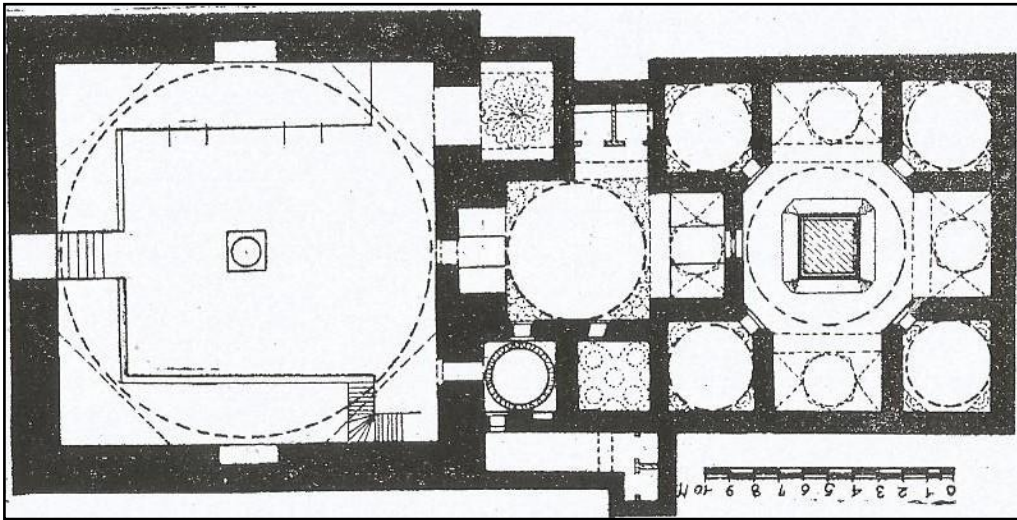
Gedikpaşa Caddesi üzerinde bulunan çifte hamam Fatih Sultan Mehmet döneminden kalma bir 15. yüzyıl yapısıdır. İstanbul'un en eski çarşı hamamlarından biri olup, banisi

Gedik Ahmet Paşa'dır. Fatih Sultan Mehmet döneminde Sadrazamlık ve Kaptan-ı Deryalık yapan Gedik Ahmet Paşa, Gedikpaşa'da ayrıca cami ve medrese de yaptırmıştır ancak bu yapılar günümüze ulaşmamıştır. 1726 ve 1752 yıllarındaki yangınlarda hamamın ahşap kısımlarının yandığı ve sonrasında onarıldığı bilinmektedir [56], [57].

Hamamın girişi Emin Sinan Hamamı Sokağı'ndandır, zaman içerisinde yol kotunun yükselmesinden dolayı günümüzde hamama bir kaç basamak inilerek ulaşılmaktadır. Yapının soyunmalıkları fenerli birer büyük kubbe ile, soğukluk ve sıcaklık bölümleri daha küçük kubbelerle örtülmüştür. Hamamın Gedikpaşa Caddesi'ne bakan erkekler kısmının duvarına bitişik sıra dükkanlar bulunmaktadır (Şekil 3.20-21).

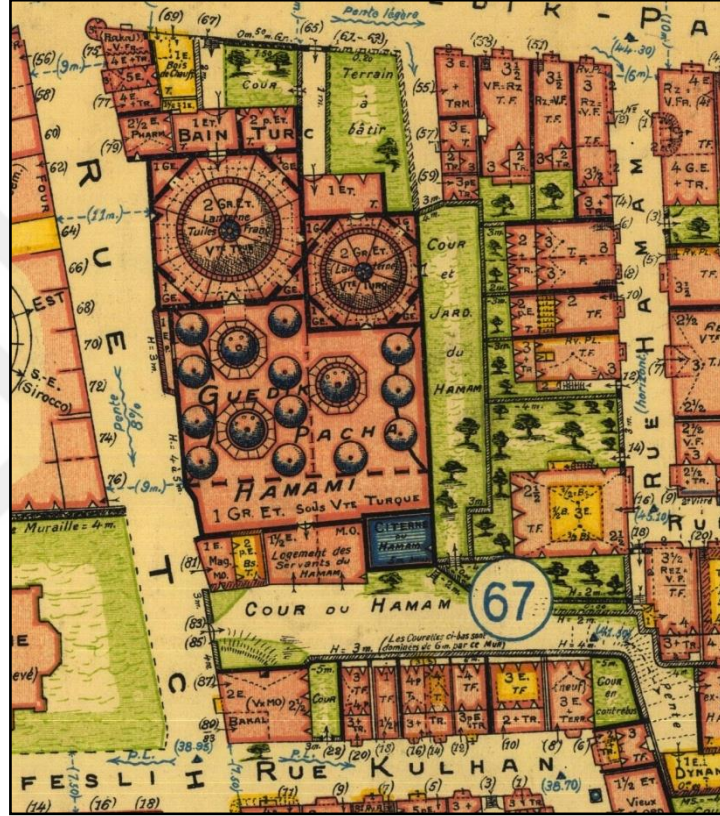

Şekil 3. 20 Gedikpaşa Hamamı kubbelerine bakış, 2015 [Z.A.Ozan].

Şekil 3. 21 Gedikpaşa Hamamı Erkekler Kısmı [57].

Gedikpaşa Hamamı'nın 17. yüzyıl sonlarında Külhan Beyleri'nin bağlı olduğu tarikatın ilk tekkesi olarak kullanıldığı bilinmektedir. Külhan Beyleri mahallenin kalenderleri¹ tarafından 10-15 yaşlarında toplanan kimsesiz çocuklar olup, 23-24 yaşlarına kadar hamamların külhanlarında barınmışlardır. Bundan dolayı hamamın külhan avlusunun açıldığı sokağın adı 1923 tarihli Pervititch haritasında Külhan Sokağı olarak geçmektedir [49] (Şekil 3.22). Günümüzde hamamın külhan avlusu yeni yapılardan dolayı küçülmüş ve Külhan Sokak'ın adı Semih Sokak olarak değiştirilmiştir.

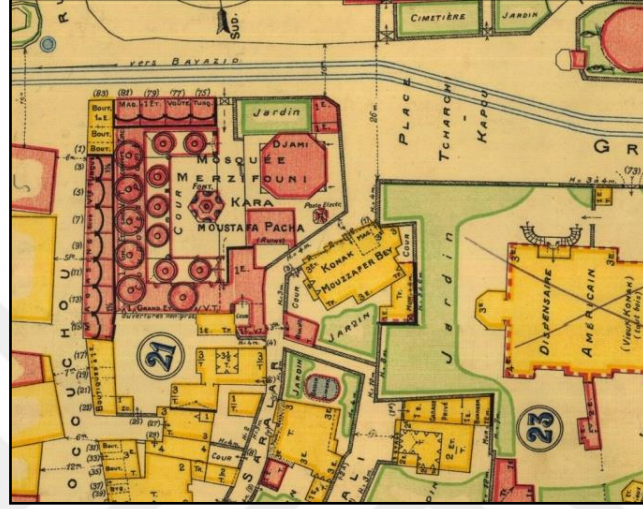
Şekil 3. 22 1923 tarihli Pervititch Haritası'nda Gedikpaşa Hamamı ve çevresi [15].

3.2.11 Merzifonlu Kara Mustafa Paşa Külliyesi

Külliye, Gedikpaşa Yokuşu'nun Yeniçeriler Caddesi'yle kesiştiği parselde konumlanmaktadır. Merzifonlu Kara Mustafa Paşa Külliyesi mescid, derşane, darülhadis, sıbyan mektebi, sebil, hazire, açık türbe ve dükkanlardan oluşmaktadır. Kara Mustafa Paşa, külliyesinin yapımını Viyana seferine çıkmadan önce başlatmış, idam edilmesiyle yarım kalan inşaatı oğlu Ali Bey, Mimar Hamdi'ye 1691 yılında tamamlatmıştır. Yıllar içerisinde depremler sonucu tahrip olan yapılar birçok kez

¹ Gösterişsiz, sade yaşamaktan yana olan, alçak gönüllü kimse

onarılmıştır. 1918 yılında harikzedeler tarafından kullanılan külliyyenin, 1950'li yıllardaki yol genişletme çalışmaları sırasında Divanyolu üzerindeki dükkanlarının yıkıldığı, sebil ve haziresinin doğuya taşındığı, avlu kapısı ve duvarlarının geriye alındığı bilinmektedir [49], [58] (Şekil 3.23-24). Külliyyenin batı yönünde, yol genişletme çalışmaları sırasında tonoz sistemli üst örtüye sahip yapıların yıkıldığı, cephedeki tuğla kemer izlerinden anlaşılmaktadır (Şekil 3.25).

Şekil 3. 23 1923 tarihli Pervititch Haritası'nda Merzifonlu Kara Mustafa Paşa Medresesi'nin yol genişletme çalışmaları öncesi durumu [15].

Şekil 3. 24 Merzifonlu Kara Mustafa Paşa Külliyesi'nin Divanyolu üzerindeki dükkanlarının yıkılmadan önceki durumu [59].

Külliye'nin batı ve güney sınırını belirleyen U şeklindeki medrese yapısının önü revakla örtülüdür. Avlunun kuzeydoğusunda yer alan mescid sekizgen plana sahip, küfeki taştan inşa edilmiş, üzeri sekizgen kasnaklı kubbeye örtülü bir yapıdır. Külliye'nin doğu köşesinde üzeri kurşun kaplı kubbeye örtülü sebil ve bu yapının güneyinde üzeri açık sekizgen kasnaklı hazire bulunmaktadır (Şekil 3.26).

Şekil 3. 25 Külliye'nin batı cephesinde izleri okunan yıkılmış bölümler, 2016 [Z.A.Ozan].

Şekil 3. 26 Merzifonlu Kara Mustafa Paşa Külliyesi'nin Yeniçeriler Caddesi cephesinde yer alan sebil ve mescit yapıları, 2016 [Z.A.Ozan].

3.2.12 Kethüda Canfeda Kadın ve Hazinedar Şevkinihal Usta Çeşmesi

Gedikpaşa Cami Sokak üzerinde Divani Ali Cami karşısında bulunan çeşmenin yapım yılının 1780 olduğu bilinmektedir. Zaman içerisinde harap olan çeşme 1848 yılında Hazinedar Şevkinihal Usta tarafından imar edilmiştir [43]. Bu çeşmenin Gedikpaşa Cami Sokak'a bakan ön cephesi mermer kaplama olup yan cephesi küfeki taşındandır. Ön cephesi ay-yıldız , güneş ve kordonlu perde gibi kabartmalarla süslenmiş, basık kemerli niş içerisinde bulunan ayna taşı ise su, çiçek ve hayat ağacı motifleriyle bezenmiştir. Ana çeşmenin iki yanında simetrik olarak çeşmecikler oluşturulmuştur. Köşeleri pilastrlarla belirginleştirilen çeşmenin, yan cephesindeki kitabenin 1848 yılındaki onarıma ait olduğu bilinmektedir.

Günümüzde çeşme kaldırım kotunun altında kalmış olup, yakın bir zaman içerisinde cephe temizliği yapılmış olduğu tespit edilmiştir (Şekil 3.27).

Şekil 3. 27 Kethüda Canfeda Kadın ve Hazinedar Şevkinihal Usta Çeşmesi, 2015 [Z.A.Ozan].

3.3 Sivil Mimarlık Örnekleri

Tanzimat Fermanı'ndan sonra, Osmanlı konut tasarımında Batılı örneklerden esinlenen konut mimarisi, bütün taklitçiliğine rağmen, gelenekle Batı'yı bir araya getirmeye çalışan seçmeci bir tasarıma sahiptir. Bununla birlikte II. Abdülhamit (1876-1909) dönemi ve sonrasında, geleneksel konut mimarisi yerini plan ve bezeme özellikleri açısından Batı'yı taklit eden bir mimariye bırakmıştır. Bu mimarinin kagir örneklerini Galata ve Beyoğlu'ndaki büyük apartmanlarda, Fener, Balat, Kumkapı, Kadıköy ve çalışma alanı olan Gedikpaşa gibi semtlerde sıra evler olarak görmekteyiz [28]. Tarihi Yarımada'da, 19. yüzyılın ikinci yarısından sonra azınlıkların çoğunlukta olduğu Fener, Balat, Kumkapı, Gedikpaşa ve Samatya gibi kagir konutlu semtlerde Avrupa'nın seçmeci üsluplarının ve yüzyıl sonunda da Art Nouveau üslubunun egemen olduğu bir mimari gelişmiştir [28]. Gedikpaşa, büyük bir kısmı 19. yüzyılın son çeyreğine tarihlenen geleneksel konut dokusuyla sivil mimarlık örnekleri açısından zengin bir mimari birikime sahiptir. Semtteki geleneksel yapı tipleri tek ev, ikiz ev ve sıra ev olarak nitelendirilebilir. Sıraevlerin büyük bir kısmı yan parsellerinin yıkılıp yeniden yapılmasından dolayı günümüzde bu özelliklerini kaybetmişlerdir. Bölgedeki sivil mimarlık örneği yapılar, giriş cephelerindeki düzen, kat silmeleri, pilastırlar, söveler, cumba altı konsolları, balkon korkuluklarındaki demir işçiliği gibi öğelerle geleneksel dokuya dair izler barındırmaktadır (Şekil 3.28). Konut cephelerinin ortak özelliği, bitişik nizam parsel düzeninden dolayı çıkma ve cumbaların geniş bir kullanım alanına sahip olmasıdır. Bu sayede üst katlarda iç-dış mekan ilişkisi ve yaşama alanı artmış, içeri daha çok ışık alınması sağlanmıştır. Zemin katta doğrudan sokaktan veya birkaç basamakla geriye çekilerek oluşturulmuş bir ara geçiş mekanıyla ulaşılan ana giriş kapısı ve her iki yanında pencerelerin bulunduğu bir cephe düzeni oluşturulmuştur. Basamaklarla ulaşılan yapılar kısmî bodrum kata sahiptir, günümüzde çoğu yapıda bodrum pencereleri ticari işleve yönelik olarak büyütülmüştür. Konutların giriş kapıları metal veya ahşap malzemedan imal edilmiş olup, cephenin orta aksında veya orta aksın yanında konumlanmaktadır. Semtteki uygulamalarında cumbalar, çoğunlukla orta aksta yer almakta, tek kat ya da birkaç kat devam etmekte ve birçok örnekte bir balkonla sonlanmaktadır. Bölgedeki cumbaların büyük kısmının duvarları tuğla ve demir putrel döşemelidir. Çoğunlukla dekoratif bir silmeyle sonlanan cumbaların altlarında bitki motifli dökme demir ve bezemeli konsollar gibi dekoratif öğeler kullanılmıştır.

Cepheleer de genellikle bir silmeyle sonlanmakta olup, silmeler sade veya bitkisel motifli furuşlarla belirginleştirilmiştir.

Tez alışması kapsamında kültür varlığı yapılar cephe ve kütle bazında incelenmiş olup, yapıların plan şemalarıyla ilgili bilgilere bölgeye ilişkin tezler ve benzer dönem yapıları incelenerek ulaşılmıştır.

Geleneksel yapılar çoğunlukla tüm parselde oturmakta, n bahçeye sahip olmayıp girişler sokaktan sağlanmaktadır. Yapıların zemin katlarında yapının byklğine göre bir veya iki oda, depo veya wc hacimleri, ahşap bir merdivenle ulaşılan birinci katta ise sofa ve etrafında konumlanan bir veya iki oda yer almaktadır. Günümüzde yapıların plan şemaları işlev değişiminden dolayı farklılaşmış olsa da, geçmiş tez çalışmaları kapsamında çizilen geleneksel konutlara ait rlvelerden yapıların özgün plan şemaları tespit edilebilmektedir[60] (şekil 3.29).

şekil 3. 28 Gedikpaşa'dan geleneksel konut rnekleri, 2015 [Z.A.Ozan].

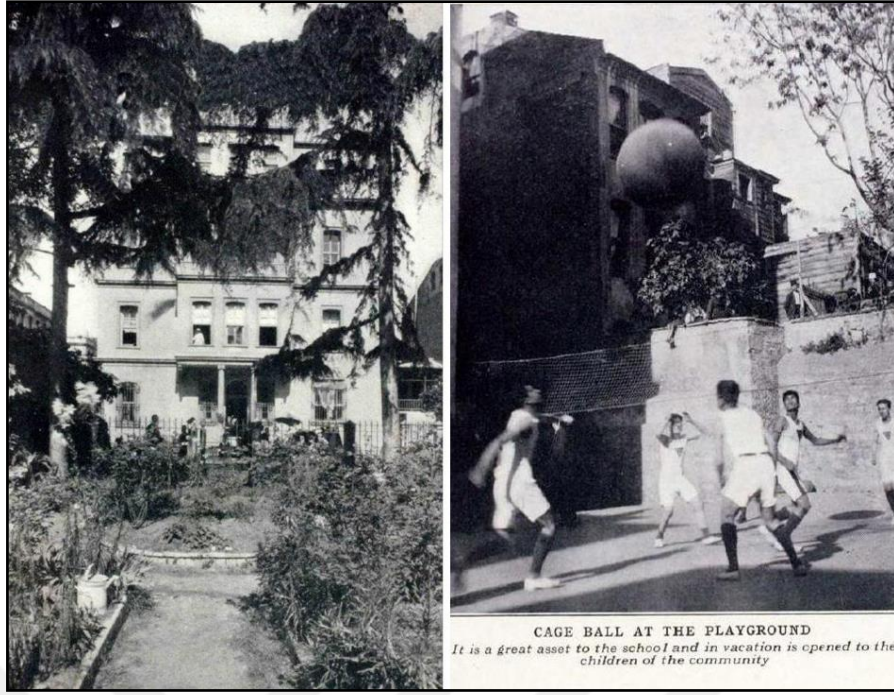
Şekil 3. 29 Çilavcı Sokak'taki yapıların 1992 yılındaki plan şemaları¹ [Z.A.Ozan].

Çalışma alanında sivil mimarlık örneği olarak tanımlanan 199 ada 32 parselde yer alan Gedikpaşa Amerikan Okulu günümüzde otel olarak işlevlendirilmiştir. Özgün cephe kurgusu kısmen korunmuş olan yapıya ilişkin eski fotoğraflar yapının özgün işlevine, cephesine ve çevre yapılara ilişkin bilgiler vermektedir (Şekil 3.30-31).

Şekil 3. 30 Gedikpaşa Amerikan Okulu'nun doğu cephesi, 1908 yılı [61].

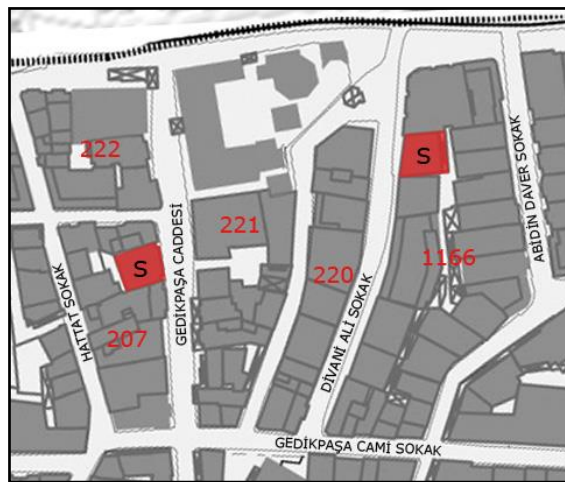
¹ Plan şemalarının çizimleri N. Müge İnal'ın 1992 yılındaki "Gedikpaşa Bölgesi, Çilavcı Sokağı'ndaki Mimari Biçimlenmenin Araştırılması ve Çağdaş Yaşama Uyarlanması Üzerine Bir İnceleme" isimli yüksek lisans tezi kaynağından yararlanılarak oluşturulmuştur.

Şekil 3. 31 Gedikpaşa Amerikan Okulu doğu cephesi(solda) ve yapının bahçesine ilişkin eski fotoğraflar [62], [63].

3.4 Günümüzde mevcut olmayan yapılar

Gedikpaşa semtinde günümüze ulaşamayan başlıca kültür varlıkları Gedikpaşa Tiyatrosu, Gedikpaşa Tebhirhanesi, Solakbaşı Mescidi, Francis Mektebi (Medrese)'dir. Çalışma alanında bu yapılar dışında Pervititch Haritaları'nda tespit edilen ve yol açma çalışmalarından dolayı günümüze ulaşamamış sivil mimarlık örneği olarak nitelendirilecek ahşap konaklar ve Roma dönemine tarihlenen 1166 ada 23 parselde ve 207 ada 13 parselde yer alan sarnıç kalıntıları bulunmaktadır (Şekil 3.32-33).

Şekil 3. 32 Çalışma alanındaki sarnıç kalıntılarının konumu

Şekil 3. 33 207 Ada 13 parselde yer alan Roma dönemi sarnıç kalıntısının günümüzdeki durumu

207 ada 13 parselde yer alan sarnıç kalıntısı bir kafenin bodrum katında yer almakta olup, buraya turistik geziler düzenlendiği kafe sahibi tarafından aktarılmıştır. 1166 ada 23 parselde yer alan sarnıç ise özel mülkiyet olması nedeniyle görülememiştir.

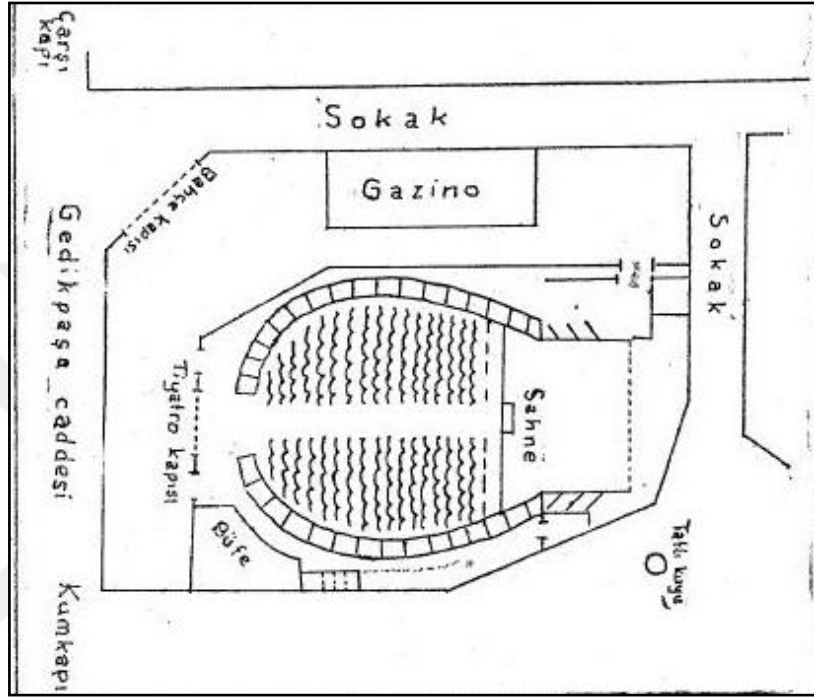
3.4.1 Gedikpaşa Tiyatrosu

Gedikpaşa Tiyatrosu semtin kültürel belleğinde yer etmiş, 1866-1884 yılları arasında faaliyet göstermiş önemli bir yapıdır. Güllü Agop¹'un müdürü olduğu bu yapı, Türkiye'de Türkçe temsiller veren ilk sahne oluşumudur. Çoğunlukla Ermeni oyuncuların yer aldığı oyunlara ev sahipliği yapan Gedikpaşa Tiyatrosu'nda Türklerin de sahneye çıkmış olduğu bilinmektedir. Namık Kemal'in "Vatan yahut Silistre" piyesi ilk olarak bu tiyatrodaki sahneye konmuş, büyük ilgi görmüş ve sonrasında Namık Kemal sürgüne gönderilmiştir [64].

Divanyolu Caddesi'nden Tiyatro Caddesi'ne inilirken Tatlı Kuyu Sokak'ın köşesindeki yapı adasında konumlandığı bilinen yapı yüksek bir duvarla caddeden ve yan sokaktan ayrılan bir avlu içerisindeydi (Şekil 3.34). Tiyatronun sermayedarlarından Edirneli Dr. Rıfat Bey'in aktardıklarına göre avluya tuğladan inşa edilmiş fenerli bir kapıdan

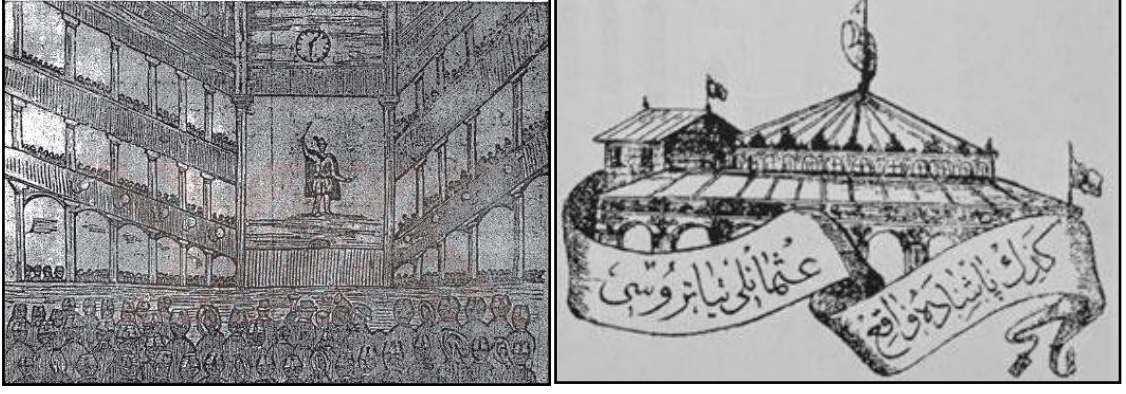
¹ Güllü Agop olarak tanınan Agop Vartovyan 1840-1902 yılları arasında yaşamış tiyatro oyuncusu ve yönetmendir. Türk tiyatrosunun kurucularından sayılan Güllü Agop kurduğu ve yönettiği topluluklarla başarı kazanmıştır [43].

girilmekteydi. Avlunun içerisinde kuzey yönündeki sokağa bakan bir gazino bulunmaktaydı. Gazinonun bir bölümü kitap ve gazete okumak için, bir kısmı ise bilardo oynamak için kullanılmaktaydı. Üç katlı bir locaya sahip ahşap tiyatronun mermer sütunlu kapıları olduğu ve mermer merdivenlerle ulaşıldığı; arka bölümünde oyuncuların hazırlık odaları bulunan büyük bir sahneye sahip olduğu ve karşısındaki geniş bir locanın padişaha ayrıldığı aktarılmıştır [64] (Şekil 3.35).

Şekil 3. 34 Gedikpaşa Tiyatrosu Vaziyet Planı [65].

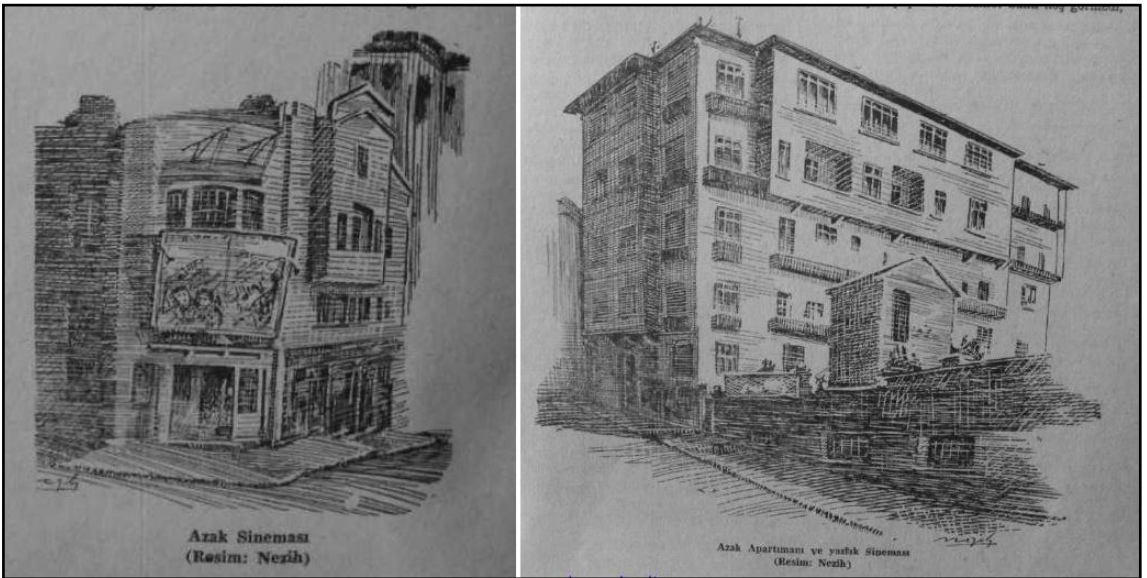
1884 yılında yıktırıldığı bilinen yapının yıkımıyla ilgili olarak farklı bilgiler bulunmaktadır. Refik Ahmet Sevensil tiyatronun yerine okul yaptırmak amacıyla yıktırıldığını aktarmıştır. Bir diğer bilgi ise Ahmet Mithat Efendi'nin yazdığı "Çerkez Özdenleri" piyesinde hanedana karşı ayaklanmayı teşvik eden sözler yer aldığını haber alan padişahın emriyle yıktırıldığı şeklindedir [66]. Tiyatronun yıkılmasından sonra, sözkonusu alana öncelikle Mühendis Mektebi inşa edildiği ve bu yapının 20. yüzyılın ilk çeyreğine kadar kullanıldığı 1918 tarihli hava fotoğrafındaki yarı yıkık görünümünden anlaşılmaktadır (Şekil 3.36). Mühendis Mektebi'nden sonra Gedikpaşa Tiyatrosu'nun parseline Azak Sineması ve Azak Apartmanı (Şekil 3.37) inşa edilmiş olup, günümüzde sözkonusu alanda 1990'lı yıllara tarihlenen Azak Çarşısı ve The President Oteli bulunmaktadır.

Şekil 3. 35 Gedikpaşa Tiyatrosu'nun iç mekanını ve cephesi gösteren çizimler [66].

Şekil 3. 36 Mühendis Mektebi'nin 1918 tarihli hava fotoğrafındaki görünümü [6].

Şekil 3. 37 Azak Sineması ve Azak Apartmanı cephe çizimleri [67], [68].

3.4.2 Gedikpaşa Tebhirhanesi

Gedikpaşa'daki tebhirhane¹ binası 17 Aralık 1893 tarihinden itibaren hizmete girmiştir [26]. Kaynaklarda Bedreddin Dalan'ın belediye başkanlığı sırasında (1984-1989) yıktırılmış olduğu aktarılan tebhirhanenin yerinde günümüzde bir iş hanı olduğu belirtilmektedir [43]. O dönemde inşa edilen tebhirhane binaları (Gedikpaşa, Tophane ve Üsküdar Tebhirhaneleri) bulaşık ve temiz olmak üzere iki bölümden oluşmakta ve giriş çıkışlar iki ayrı kapıdan sağlanmaktaydı. Binaların ortasında eşyaları dezenfekte eden etüv makinası konumlanmakta olup, tuğladan yapılmış olan makinanın bulunduğu aksam hariç diğer bölümlerin ahşap olarak inşa edildiği bilinmektedir [26].

Gedikpaşa tebhirhanesinin yeriyle ilgili kesin verilere ulaşılamamakla beraber, yapının fotoğrafından izlenebilen plan şemasıyla benzerlik gösteren, Gedikpaşa Cami Sokak'ta konumlanan bir yapı Pervititch Haritası'nda tespit edilmiştir (Şekil 3.38-39). 1918 tarihli Necip Bey Haritası'nda aynı parselde Osmanlıca "te(b)hirhane" yazılmış olması yapının orada yer aldığını kanıtlar niteliktedir (Şekil 3.39). Ayrıca 1969 yılında Gedikpaşa Cami Sokak'la ilgili bilgi veren Hakkı Göktürk "İstanbul Belediyesi Sağlık İşleri Müdürlüğü Tebhirhane Tabibliği" binasının bu sokakta konumlandığını belirtmektedir [69] (Şekil 3.40-41).

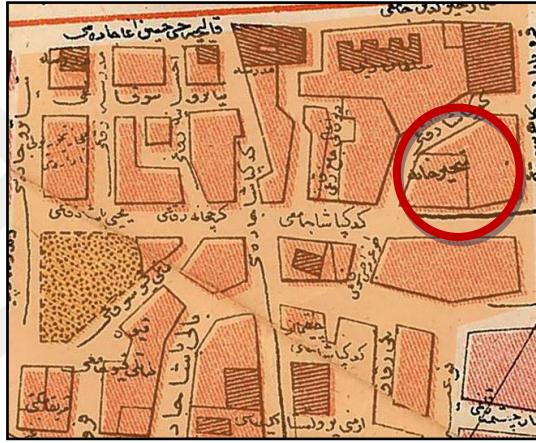

Şekil 3. 38 Gedikpaşa tebhirhanesinin cephesi [70].

¹ Tebhirhaneler bulaşıcı hastalıklarla mücadele eden kurumlardır. İstanbul'da 1893 tarihli salgın nedeniyle Gedikpaşa, Tophane ve Üsküdar olmak üzere üç ayrı yerde tebhirhane kurulduğu bilinmektedir [24].

Şekil 3. 39 Pervititch Haritası'nda tebhirhane olduğu tahmin edilen yapı [15].

Şekil 3. 40 Necip Bey Haritası'nda üzerinde "Tehirhane" yazısının okunduğu yapı parseli [5].

Şekil 3. 41 Güncel halihazırda tebhirhane binasının parseli

3.4.3 Solakbaşı Mescidi

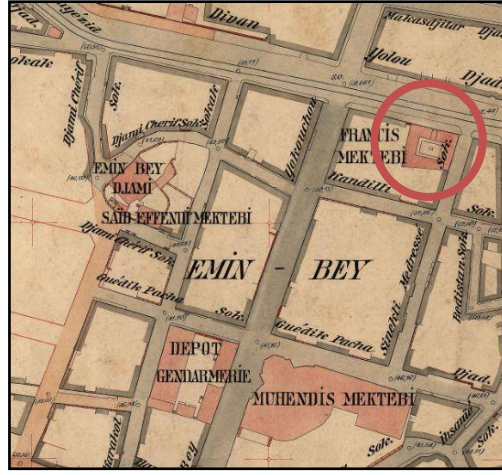
Solakbaşı Hacı Mehmet Ağa Cami olarak da adlandırılan yapının açılış tarihi 22 Mart 1757'dir. Yapının mimarisi ile ilgili bir veriye ulaşılamamıştır. "İstanbul'un Kaybolan Kültür Varlıkları" adlı yayında yapının 204 Ada 2 parselde yer aldığı belirtilmektedir. 1913 tarihli Alman Mavileri'nde sınırları çizilen yapının bu mescit olması muhtemel olmakla birlikte, 1847 tarihli Camiler Haritası'nda yapının gösterilmemiş olması söz konusu caminin yeri ile ilgili verilerin doğru olmayabileceğini düşündürmektedir (Şekil 3.42).

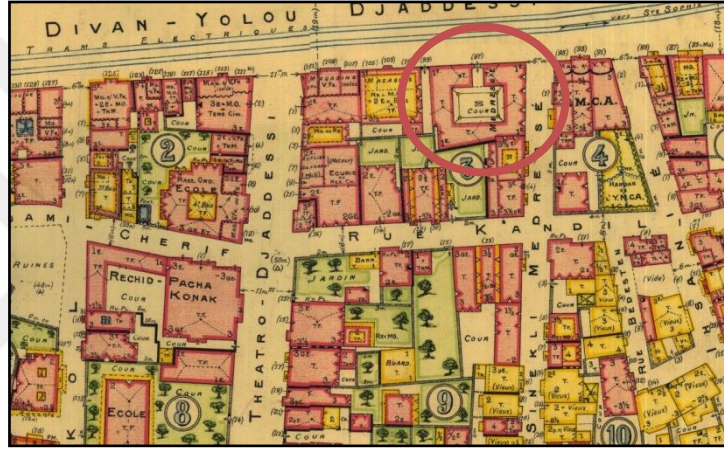
Şekil 3. 42 Alman Mavileri Haritası'nda Solakbaşı Mescidi'nin yer aldığı belirtilen parsel [71].

3.4.4 Francis Mektebi (Medrese)

1913 tarihli Alman Mavileri Haritası'nda Francis Mektebi, 1923 tarihli Pervititch Haritası'nda Medrese olarak işaretlenen yapının Divanyolu Caddesi ile Sinekli Medrese Sokak'ın kesiştiği parselde yer aldığı görülmektedir (Şekil 3.43-44). Sokağın Sinekli Medrese olarak adlandırılma sebebinin bu yapı olduğu söylenebilir. Haritalarda tek katlı avlulu bir yapı olarak çizilen medreseye giriş Divanyolu Caddesi'nden sağlanmaktadır. Günümüze ulaşamamış yapının parselinde günümüzde 21. yüzyıla tarihlenen 2 ayrı yapı bulunmaktadır.

Şekil 3. 43 Alman Mavileri Haritası'nda Francis Mektebi'nin konumu [71].

Şekil 3. 44 1923 tarihli Pervititch Haritası'nda Medresenin konumu [15].

3.5 Bölgenin Seçim Nedenleri ve Mevcut Durum Analizleri

Gedikpaşa yüzyıllar boyunca kültürel, mimari ve sosyal açıdan zenginliğini korumuş, günümüzde ise bu özelliklerini kaybetme tehlikesi içerisinde bulunan bir bölgedir. Bölgede yapılacak her türlü tespit ve belgeleme çalışması bu yokoluşu ve değişimi kültürel ve mimari açıdan engelleyemeyecek olsa bile arşiv niteliğinde olacaktır. Bölgenin sosyal ve kültürel kimliği günümüzde tamamiyle değişmiştir. Bununla birlikte yapılacak tespitler ve önerilerle bölgede korunmuş geleneksel mimari dokunun çağdaş koruma kavramları ışığında değerlendirilmesiyle mevcut durumun güncel ihtiyaçlara yönelik olarak nitelikli bir biçimde işlevlendirilmesi amaçlanmaktadır.

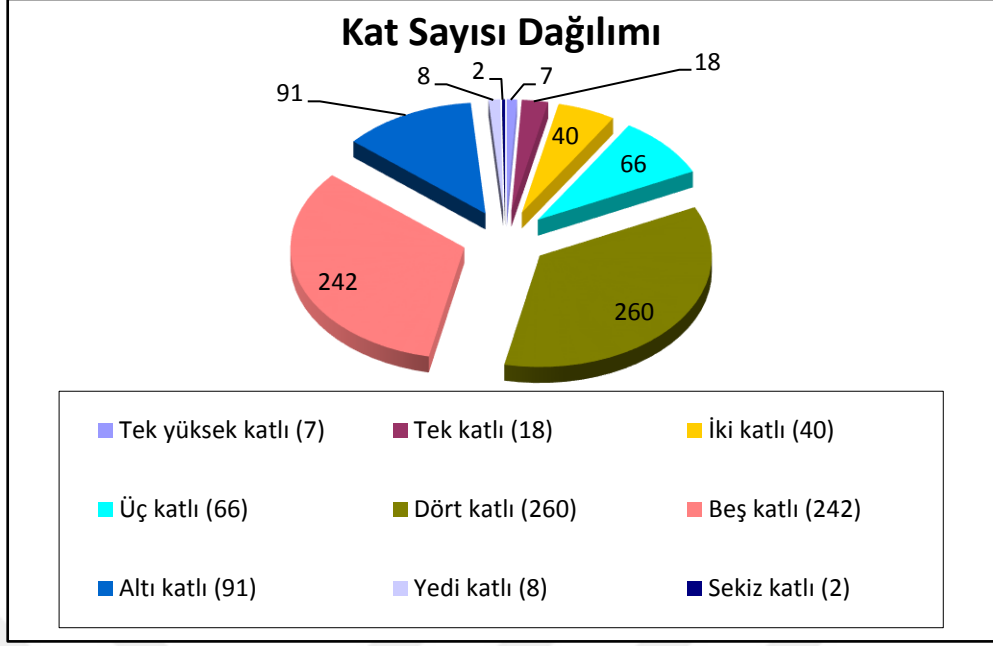
3.5.1 Kat Adedi Analizi

Çalışma alanındaki yapıların çoğunluğu mevcutta 4 ve 5 katlıdır (Şekil 3.45) (EK-A-1). 1923 tarihli Pervititch Haritaları'nda ise bölge genelinde 3 ve 4 katlı kagir yapıların yoğun olduğu görülmektedir. Günümüzde kagir binalara eklenen katlardan ve yeni yapılan betonarme yapılardan dolayı bölge genelinde kat yüksekliklerinin arttığı gözlemlenmiştir.

Semtteki 6, 7 ve 8 katlı yapıların Tiyatro Caddesi, Bali Paşa Yokuşu ve Gedikpaşa Caddesi'nde yoğunlaştığı ve büyük kısmının yapım tekniğinin betonarme olduğu tespit edilmiştir. Pervititch Haritası'yla mevcut durum karşılaştırıldığında kat artışının en yoğun olduğu yapı adası Bahçeli Kahve ve Asmalı Han Sokak arasında yer alan 193 numaralı ada olup, buradaki yapıların yaklaşık olarak %83'ü betonarme olarak yeniden yapılmış binalardır.

Şekil 3. 45 Bali Paşa Yokuşu (a) ve Tiyatro Caddesi'nde (b) yer alan betonarme yüksek katlı yapılar [Z.A.Ozan].

Şekil 3. 46 Kat Sayısı Dağılımı

3.5.2 İşlev Analizi

Çalışma alanında incelenen 683 yapıdan 442 adedinin ticaret işlevine sahip olduğu tespit edilmiştir (EK-A-2). Ticaret işlevine sahip yapılar Kadirga Limanı Caddesi'nden Yeniçeriler Caddesi'ne gidildikçe yoğunlaşmaktadır. Geleneksel dokunun yoğun olduğu Kadirga Limanı Caddesi ve Esirci Kemalettin Sokak arasında kalan bölgede 19. yüzyıl yapılarının aralarına 1970'li yıllara tarihlenen han yapıları inşa edilmiş olup, ticaret işlevi bu yapılarda yoğunlaşmıştır (Şekil 3.47). Yeniçeriler Caddesi'ne doğru çıkıldıkça zemin katları ticari işleve sahip apartmanların zaman içerisinde sadece ticaret işlevine döndükleri görülmektedir.

Şekil 3. 47 173 Ada 20-21-22 parsellerde yer alan betonarme han yapısı örnekleri [Z.A.Ozan].

Yapılan tespitler sonucunda konut + ticaret işlevine sahip yapıların işlev analizinde yoğunluk açısından ikinci sırada yer aldıkları görülmektedir (Şekil 3.48). Geleneksel dokunun kısmen korunmuş olduğu Kadirga Limanı Caddesi ve Esirci Kemalettin Sokak arasında kalan bölgede konut + ticaret işlevi yoğun olarak tespit edilmiş olup, genellikle yapıların zemin katları ticaret (ayakkabı imalatı), üst katları konut olarak kullanılmaktadır.

Şekil 3. 48 190 Ada 33-34 parsellerde yer alan zemin katı ticaret, üst katları konut işlevine sahip tescilli kültür varlıkları [Z.A.Ozan].

Çalışma alanında konut işlevine sahip yapılar Kadirga Limanı Caddesi ve Asmalı Han Sokak arasındaki alanda yoğun olup, işlev analizinde yoğunluk açısından üçüncü sırada yer almaktadır. Konut işlevine sahip yapıların yaklaşık olarak üçte biri tescilli sivil mimarlık örnekleridir.

Gedikpaşa bölgesinde yapılan işlev analizi sonucunda, 681 yapıdan 32 adedinin kullanılmadığı tespit edilmiştir. Kullanılmayan yapıların 26 adedi tescilli sivil mimarlık örnekleri olup, bir kısmı terkedilmiş, bir kısmı ise yanmış veya yıkılmış durumdadır.

Çalışma alanında günümüzde 19 adet turizm tesisi bulunmaktadır. Bu yapıların %36'sı restore edilmiş tescilli kültür varlığı yapılar, % 64'ü ise yeni yapılardır. Tescilli parselde yer alan yapıların bir kısmı rekonstrüksiyon uygulamasıyla butik otel işlevi kazanmış ve özgünlüklerini büyük ölçüde kaybetmişlerdir. Tescilli yapıların bir kısmı ise restore edilerek turizm tesisi olarak kullanılmaktadır ve 20. yüzyılın ilk yıllarına tarihlenen

Gedikpaşa Amerikan Okulu bu sınıflandırmaya uygun bir örnek teşkil etmektedir (Şekil 3.49).

Şekil 3. 49 199 ada 32 parselde yer alan Gedikpaşa Amerikan Okulu'nun restorasyon öncesi ve sonrası görünümü [Z.A.Ozan].

Turizm işlevine sahip yeni yapıların bir kısmının tez çalışması süresince inşa edilmiş olduğu tespit edilmiş olup, bu tip yapılar cephe biçimlenişi açısından geleneksel dokuyu niteliksiz bir biçimde taklit eden yapılardır (Şekil 3.50).

Şekil 3. 50 1166 ada 30 parselde yer alan yapının yıkılıp yeniden yapıldıktan önceki ve sonraki durumu [Z.A.Ozan].

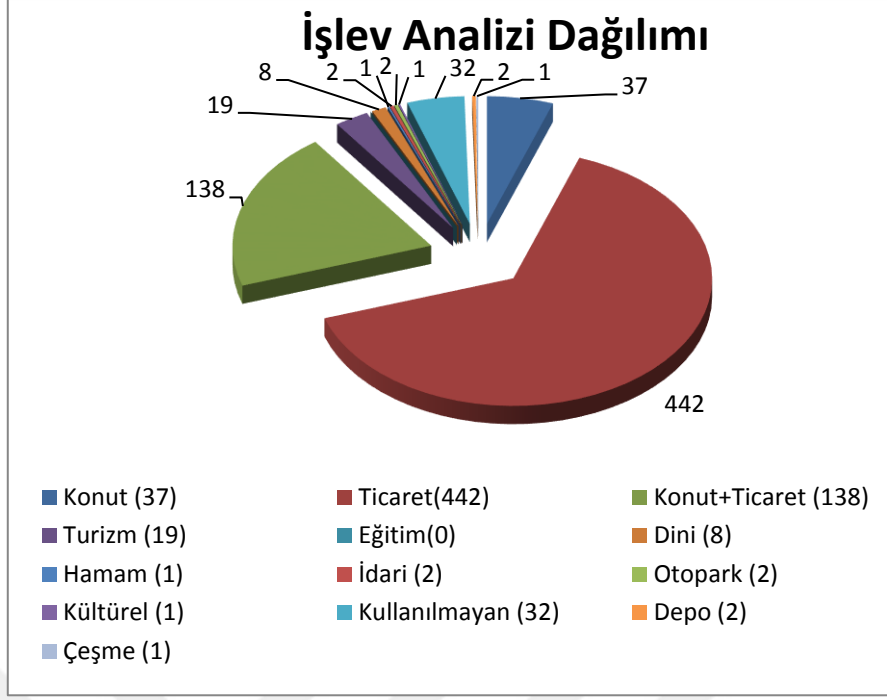
Ayrıca otel işlevine sahip yapılardan biri olan President Otel, 1885 yılında yıkıldığı bilinen Gedikpaşa Tiyatrosu'nun arazisinde konumlanmış olup, kütle ve gabari olarak geleneksel dokuya aykırı bir görüntü oluşturmaktadır (Şekil 3.51).

Şekil 3. 51 Gedikpaşa geleneksel dokusuna aykırı President Hotel'in Tiyatro Caddesi cephesi [Z.A.Ozan].

Bölgede dini işlevli 8 adet yapı bulunmaktadır. Bunların 5 adedi cami, 3 adedi kilise yapısıdır.

Çalışma alanında farklı işleve sahip diğer yapılar 1 adet çeşme, 1 adet hamam, 2 adet açık otopark, 2 adet idari yapı, 2 adet depo ve 1 adet kültür yapısıdır. Otoparklar boş parsellerde zaman içerisinde oluşturulmuştur. Çilavcı Sokak üzerinde 6-7-9-10-11 parsellerde yer alan açık otopark, 1996 yılında söz konusu parsellerde yer alan yapıların yıkılması sonucu oluşturulmuştur [58]. Günümüzde çalışma alanı içerisinde eğitim işlevine sahip bir yapı bulunmamaktadır (Şekil 3.52).

Şekil 3. 52 İşlev Analizi Dağılımı

3.5.3 Yasal Statü Analizi

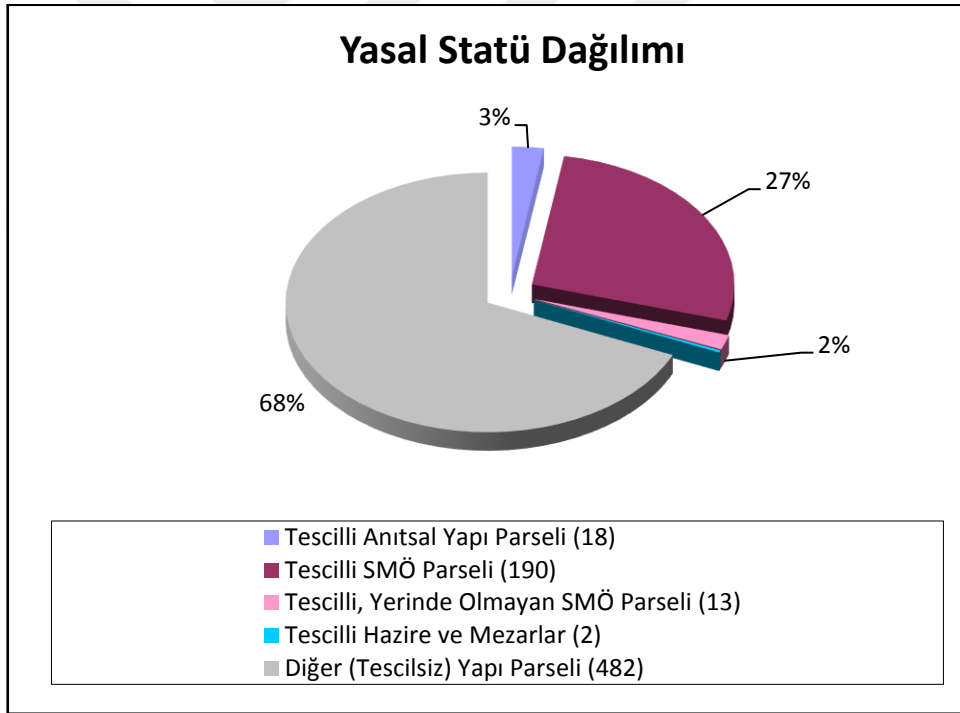
Çalışma alanında incelenen 705 yapı parselinden 190 adedi tescilli sivil mimarlık örneği, 18 adedi tescilli anıtsal yapı, 13 adedi tescilli yerinde olmayan yapı parseli ve 2 adedi tescilli haziredir (Şekil 3.53-54-55) (EK-A-3). Tescilli sivil mimarlık örnekleri yoğunluğunun Yeniçeriler Caddesi'nden Kumkapı'ya inildikçe arttığı gözlemlenmiştir. Semtte yaklaşık olarak %68 oranla 482 adet tescilsiz yapı parseli yer almaktadır. Tescilsiz parseller Emin Sinan Hamamı Sokak ve Yeniçeriler Caddesi arasında homojen dağılıma sahip, ticari işlevli yapılardır.

Şekil 3. 53 196 Ada 19, 20, 21, 22 parsellerde yer alan tescilli sivil mimarlık örneği yapılara Bali Paşa Yokuşu'ndan bakış [Z.A.Ozan].

Şekil 3. 54 208 ada 25 ve 218 ada 61 numaralı tescilli yerinde olmayan smö yapı parsellerinde yer alan niteliksiz yapılar [Z.A.Ozan].

Şekil 3. 55 Yasal Statü Dağılımı

3.5.4 Yapım Tekniği ve Malzeme Analizi

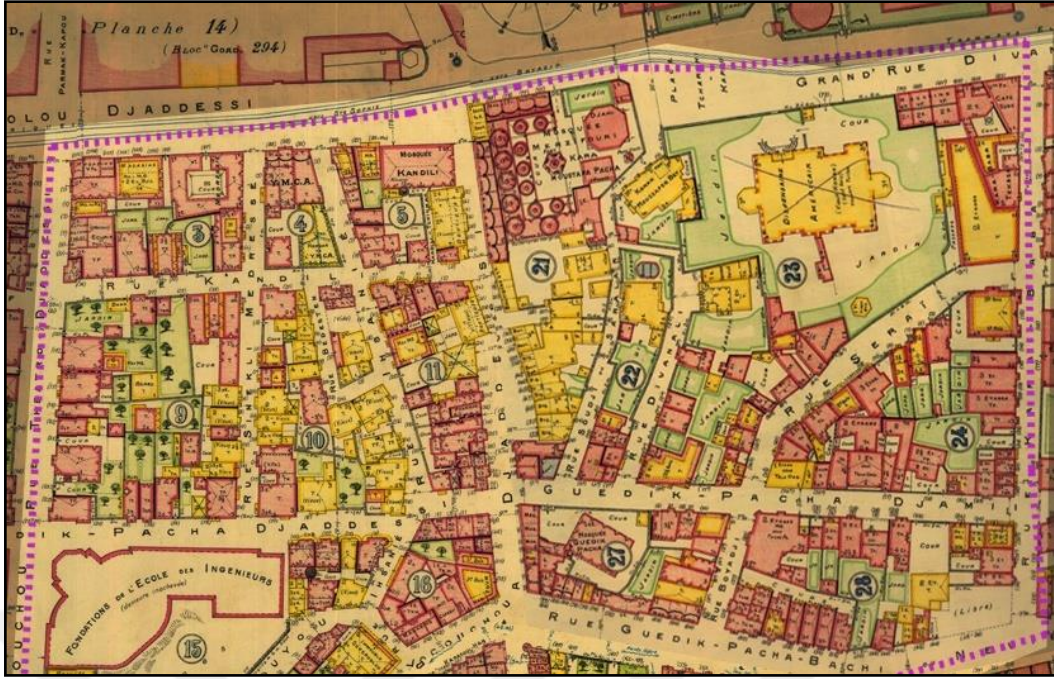
Çalışma alanında incelenen 698 yapıdan 148 adedi yığma kagir, 2 adedi yığma ve ahşap karkas (zemin kat kagir, üst katlar ahşap), 4 adedi ahşap cumbalı yığma yapı, 1 adedi çelik karkas, 542 adedi betonarme yapıdır (EK-A-4). Gedikpaşa semtinin araştırmaya

konu olan bölgesinde ahşap karkas yapıya rastlanmamıştır. Ahşap cumbalı yapıların 3 adedi terkedilmiştir (Şekil 3.56). 1923 tarihli Pervititch Haritası'nda Yeniçeriler Caddesi ve Gedikpaşa Cami Sokak arasında kalan bölgede ahşap yapıların yoğun olduğu görülmektedir ancak günümüzde ahşap yapıların yerini ticari işleve sahip betonarme yapılar almıştır (Şekil 3.57).

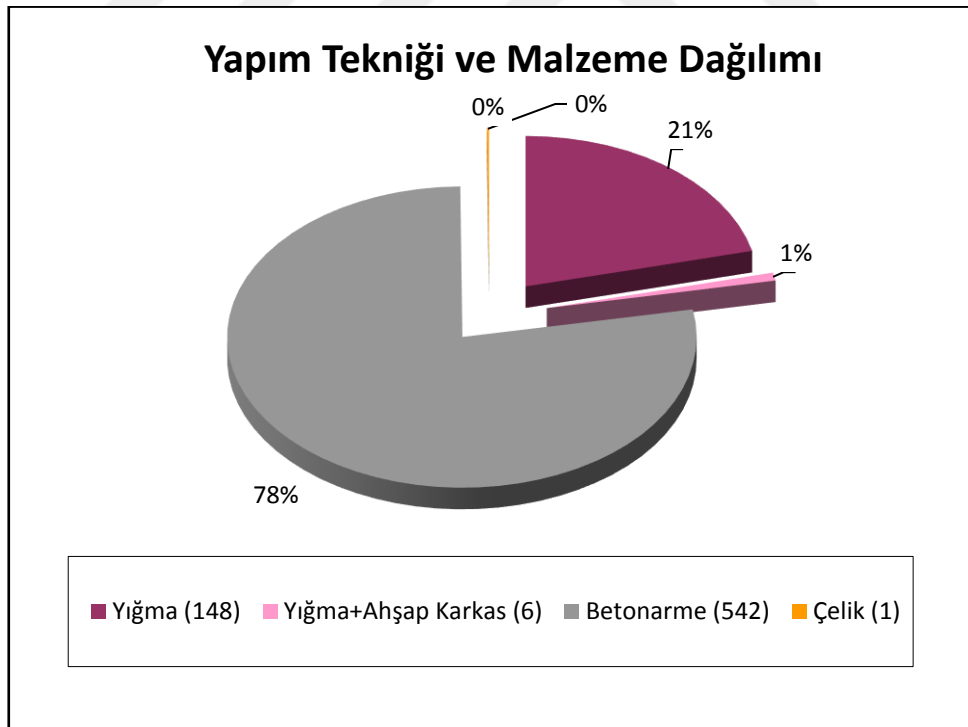
Analiz sonucunda, semtin geleneksel yapı stoğu olan kagir sistemdeki yapıların %22'lik bir orana, betonarme yapıların ise %78'lik orana sahip olduğu anlaşılmaktadır (Şekil 3.58). Betonarme yapıların bir kısmı 1930'lardan sonra tarihlenebilecek tescilli sivil mimarlık örnekleri, bir kısmı zaman içerisinde tescilli parsellere inşa edilen niteliksiz yapılar veya betonarme sistemde inşa edilen rekonstrüksiyon yapılar, diğer bir kısmı ise tescilsiz parsellere inşa edilen yeni betonarme yapılardır.

Şekil 3. 56 Çalışma alanındaki ahşap cumbalı yığma yapıların güncel durumu [Z.A.Ozan].

Şekil 3. 57 Pervititch Haritası'nda ahşap yapıların (sarı renkle gösterilmiş) yoğun olduğu bölge [15].

Şekil 3. 58 Yapım Tekniği ve Malzeme Dağılımı

3.5.5 Strüktürel Durum Analizi

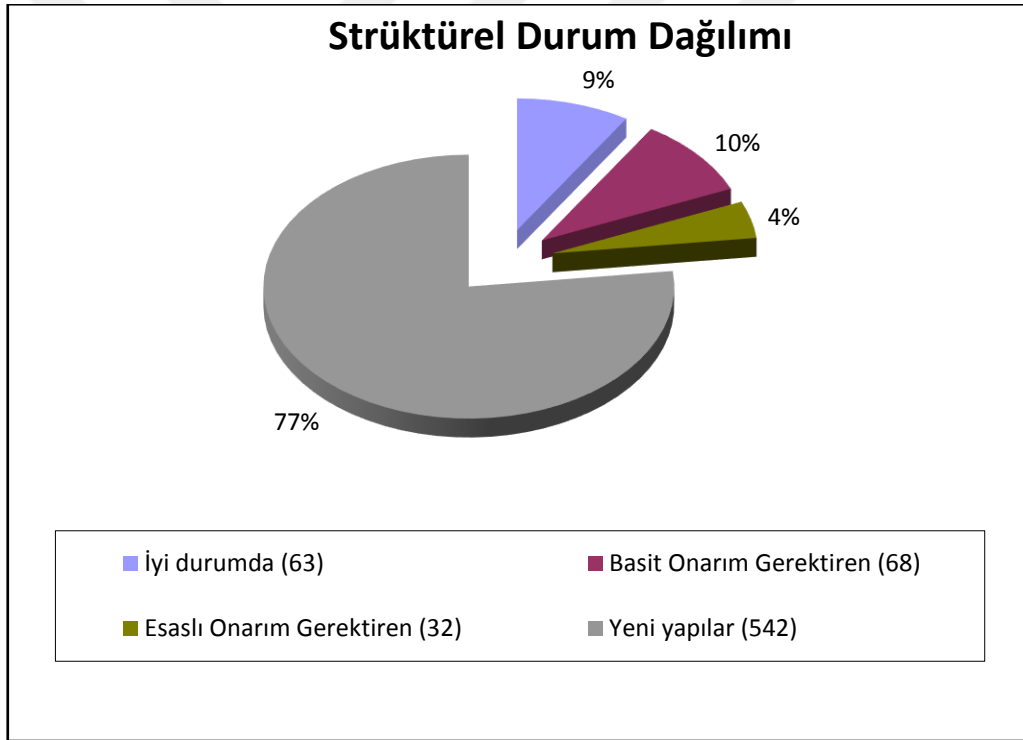
Gedikpaşa semtinde strüktürel durum analizinin lejanı "Kültür ve Tabiat Varlıklarının Korunması ve Yerel Yönetimler El Kitabı"nda yer alan onarım uygulamalarında belirtilen kriterler esas alınarak oluşturulmuştur. Basit onarım gerektiren yapılar bozulan ya da eksilen bölümleri aynı malzeme ve biçimle değiştirilmesi gereken, esaslı onarım gerektiren yapılar ise ciddi önlemler alınması ve rölöve-restitüsyon-restorasyon projesine dayalı uygulama yapılması önerilen yapılardır. Çalışma alanında strüktürel durum analizi tespitleri yapılan 705 yapı içerisinde yer alan korunması gerekli yapıların 63 adedi iyi, 68 adedi basit onarım gerektiren ve 31 adedi esaslı onarım gerektiren durumdadır, geriye kalan 542 yapı ise yeni yapı olup strüktürel olarak iyi durumda oldukları gözlemlenmiştir (Şekil 3.59) (EK-A-5). Esaslı onarım gerektiren yapıların 19 adedi kısmen yıkılmış durumda ve terkedilmiş yapılardır (Şekil 3.60-61).

Şekil 3. 59 196 Ada 17 Parsel (a) ve 192 Ada 19-20 Parsel (b), 189 Ada 25 Parselde (c) yer alan basit onarım gerektiren tescilli yapılar [Z.A.Ozan].

Şekil 3. 60 192 Ada 7 Parsel (a) ve 195 Ada 6-7 Parsellerde (b) yer alan yıkılmış tescilli kültür varlığı yapılar [Z.A.Ozan].

Şekil 3. 61 Strüktürel Durum Dağılımı

3.5.6 Korunmuşluk Durumu Analizi

Çalışma alanında korunmuşluk durumuyla ilgili analizlerde 199 adet tescilli kültür varlığı değerlendirilmiştir. Özgünlüğü korunmuş olarak sınıflandırılan yapılar, taşıyıcı sisteminde bir sorun gözlenmeyen, cephe düzeni ve gabari olarak günümüze kadar korunmuş yapılar olup, çalışma alanında bu tanıma uyanlar genellikle anıtsal yapılar ve

konut işlevini sürdüren yapılardır (Şekil 3.62). Özgünlüğü kısmen korunmuş olarak sınıflandırılan yapılar, cephe düzeni kısmen değişime uğramış, yapılan müdahaleler az olanlardır. Cephe ve kütle bazında gerçekleştirilen analizler sonucunda, tescilli yapıların %48'lik kısmı bu tanıma uymakta olduğu, çoğunlukla zemin katlarında ticari işleve yönelik müdahaleler sonucu bu duruma geldikleri tespit edilmiştir (Şekil 3.63). Özgünlüğünü büyük ölçüde yitirmiş yapılar, cephe düzeni değiştirilmiş ve niteliksiz müdahalelere maruz kalmış yapılardır (Şekil 3.64). Özgünlüğünü yitirmiş yapılar ise yapım sistemi, cephe düzeni, kapı pencere vb. gibi mimari öğeleri değiştirilmiş yapılar olarak sınıflandırılmıştır (Şekil 3.65). Çalışma alanında genellikle niteliksiz onarımlar sonucunda yapıların özgünlüğünü kaybetmiş olduğu gözlemlenmiştir. Tahribata uğramış yapılar strüktürel olarak kötü durumda olan terkedilmiş yapılar olup, yıkıntı halinde olmayanlar özgünlüklerini büyük ölçüde korumaktadır.

EK-A-6'da görüldüğü üzere, tescilli yapıların 25 adedinin özgünlüğü korunmuş, 100 adedinin özgünlüğünü kısmen yitirmiş, 28 adedinin özgünlüğünü büyük ölçüde yitirmiş, 30 adedinin özgünlüğünü yitirmiş, 1 adedinin restorasyon aşamasında, 25 adedinin ise tahribata uğramış durumdadır (Şekil 3.67).

Alanda incelenen 496 yeni yapının, 216 adedi dokuya kütle ve gabari açısından uyumlu, 280 adedi ise dokuya aykırı yapılardır. Dokuya uyumlu olarak nitelendirilen yapılar genellikle semtin geleneksel dar parsel düzeninde betonarme sistemde inşa edilmiş han yapılarıdır. Dokuya aykırı yapılar ise birkaç parselde oturan, kütle açısından semtin dokusuna uyumsuz betonarme yapılar ve dar parsellere inşa edilen çok katlı yapılar olarak tanımlanabilir.

Şekil 3. 62 196 Ada 17 Parsel (a), 217 Ada 16 Parsel (b) ve 191 Ada 26 Parselde (c) yer alan özgünlüğü korunmuş tescilli yapılar [Z.A.Ozan].

Şekil 3. 63 196 Ada 22 Parsel (a), 209 Ada 22-23 Parsel (b) ve 218 Ada 9 Parselde (c) yer alan özgünlüğünü kısmen yitirmiş tescilli yapılar [Z.A.Ozan].

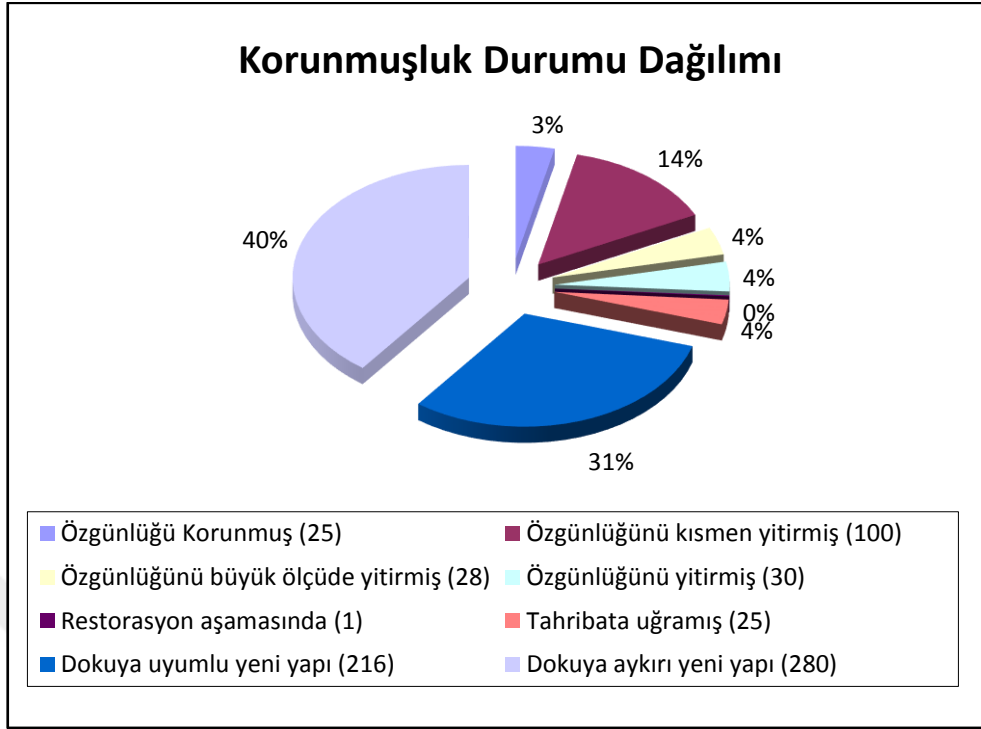
Şekil 3. 64 217 Ada 10 Parsel (a), 218 Ada 3 Parsel (b) ve 219 Ada11-12 Parselde (c) yer alan özgünlüğünü büyük ölçüde yitirmiş tescilli yapılar [Z.A.Ozan].

Şekil 3. 65 204 Ada 24 Parsel (a), 207 Ada 2 Parsel (b) ve 189 Ada 1 Parselde (c) yer alan özgünlüğünü yitirmiş tescilli yapılar [Z.A.Ozan].

Şekil 3. 66 173 Ada 38 Parsel (a), 188 Ada 17 Parsel (b) ve 192Ada 7 Parselde (c) yer alan tahribata uğramış tescilli yapılar [Z.A.Ozan].

Şekil 3. 67 Korunmuşluk Durumu Dağılımı

3.5.7 Ulaşım Analizi

EK-A-7'de görüldüğü üzere, Gedikpaşa'ya ulaşımı sağlayan en önemli aks, tramvay yolu olarak kullanılan Yeniçeriler Caddesi'dir. Ana arter olarak kabul edilen Yeniçeriler Caddesi'nden semte ulaşım tramvay kullanımıyla büyük ölçüde yaya olarak sağlanmaktadır (Şekil 3.68).

Şekil 3. 68 Ana arter olarak belirlenen Yeniçeriler Caddesi'nden çalışma alanına bakış [Z.A.Ozan].

İkinci derece arter olarak kabul edilen batıdaki Tiyatro Caddesi ve güneydeki Çifte Gelinler Caddesi iki yönlü araç yolları olup, semte araçla ulaşımın yoğun olduğu akslardır.

Çalışma alanında Gedikpaşa Caddesi, Balipaşa Yokuşu ve Emin Sinan Hamamı adlı sokaklar üçüncü derece ulaşım yolu olarak belirlenmiştir. Tek yönlü araç yolları olan bu akslar, ikinci derece yollar kadar yoğun olmamakla beraber, dördüncü derece yolları toplamaları ve Tiyatro Caddesi ile Çifte Gelinler Caddesi'ne bağlantılarını sağlamaları açısından önemli akslar olarak belirlenmiştir. Ayrıca Balipaşa Yokuşu 2011 tarihli 1/5000 ölçekli Tarihi Yarımada Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı'nda Samatya Meydanı'na bağlanan yaya kullanımına ayrılan bir yol olarak planlanmıştır.

Semtteki diğer sokaklar dördüncü derece ulaşım yolu olarak tanımlanmıştır. Bu sokaklarda araç trafiği sakin olmakla birlikte, haftaici yoğun saatlerde yol kenarlarında ve kaldırımlarda park etmiş araçlara rastlanmakta, bu durum araç ve yaya sirkülasyonunu zorlaştırmaktadır. Ayrıca haftaici gündüz saatlerinde kaldırımların kullanımı, dükkanların sergi alanları ve ticari malzemelerden dolayı kısıtlanmaktadır (Şekil 3.69).

Çalışma alanında 3 adet otopark bulunmaktadır. Bu otoparkların ikisi yapıların yıkılmasıyla oluşmuş boş parsellerde, diğeri ise Tiyatro Caddesi üzerinde konumlanan The President Hotel'in bodrum katında yer almaktadır. Cilavcı Sokak üzerinde yer alan otoparkın tescilli yapıların yıkılması sonucu oluştuğu tespit edilmiştir (Şekil 3.70).

Şekil 3. 69 Dördüncü derece ulaşım yolu olarak tanımlanan Abidin Daver Sokak ve Doğramacı Sokak'ın yoğun saatlerdeki görünümü [Z.A.Ozan].

Şekil 3. 70 Cilavcı Sokak'ta tescilli parsellerde oluşturulmuş açık otopark [Z.A.Ozan].

3.5.8 Kullanım Durumu Analizi

Çalışma alanındaki yapı stoğunun yaklaşık olarak %95'i tümüyle kullanılmakta olup, bu yapılar dolu olarak tanımlanmıştır (EK-A-8). Kısmi dolu olarak tanımlanan yapılar, genellikle zemin katları atölye olarak kullanılan, üst katları kullanılmayan yapılar olup, semtte bu tanıma uyan 5 adet yapı tespit edilmiştir (Şekil 3.71). Boş olarak tanımlanan yapılar, uzun süredir kullanılmayan, terkedilmiş yapılardır. Bu tanıma uyan yapı sayısı 22 olup, çoğunluğu kısmen yıkılmış durumdadır (Şekil 3.72).

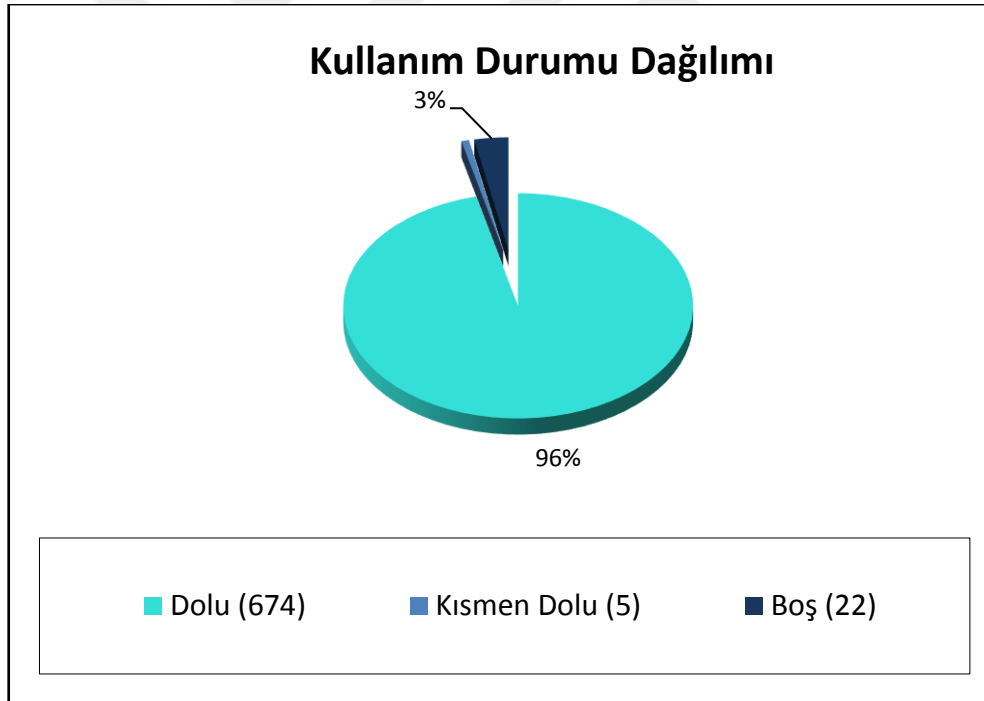
Analiz sonucunda, boş olarak tanımlanan 22 yapının 19 adedi, kısmen dolu olarak nitelendirilen yapıların ise tümünün tescilli parsellerde yer aldığı tespit edilmiştir. Tescilsiz parselde yer alan kullanılmayan yapıların 2 adedi büyük ölçüde yıkılmış, 1 adedi ise yeniden yapılmakta olduğu için boş olarak nitelendirilmiştir (Şekil 3.73).

Şekil 3. 71 Şekil 196 Ada 19 Parsel (a), 189 Ada 21 Parsel (b) ve 194 Ada 5 Parselde (c) yer alan kısmen dolu yapılar [Z.A.Ozan].

Şekil 3. 72 191 Ada 42 Parsel (a), 175 Ada 7 Parsel (b) ve 188 Ada 17 Parselde (c) yer alan boş yapılar [Z.A.Ozan].

Şekil 3. 73 Kullanım Durumu Dağılımı

GEDİKPAŞA SEMTİNİN KORUNMA DURUMU

4.1 Türkiye'de Koruma ile İlgili Yasal Düzenlemeler

Türkiye'de kültür varlıklarının korunmasıyla ilgili ilk yasal düzenleme 1869 yılında yürürlüğe giren birinci "Asar-ı Atika Nizamnamesi"dir. Bu nizamnamede antik eserlerin tarihi önemi vurgulanmakta, arkeolojik kazıları düzenleyen hükümler getirilmekte, fakat taşınmaz eski eser niteliğindeki yapılarla ilgili düzenlemeler yer almamaktaydı. 1869 tarihli nizamnamenin uygulamadaki yetersizliğinin anlaşılması üzerine dönemin Müze-i Hümayun Müdürü tarafından hazırlanan ikinci "Asar-ı Atika Nizamnamesi" 1874 yılında yürürlüğe girmiştir. İkinci nizamnamedeki eksiklikler, Müze-i Hümayun Müdürlüğüne getirilen Osman Hamdi Bey'in çabalarıyla hazırlanan 1884 tarihli üçüncü "Asar-ı Atika Nizamnamesi" ile giderilmeye çalışılmıştır. Üçüncü nizamnamede, korumanın sınırları genişletilmiş, müzelerde sergilenen taşınır eski eserlerin yanı sıra taşınmaz eski eserler de koruma kapsamına alınmıştır. Üçüncü nizamname yerini, 1906 yılında yine Osman Hamdi Bey tarafından hazırlanan dördüncü "Asar-ı Atika Nizamnamesi"ne bırakmıştır. Bu nizamnamede, 1884 tarihli nizamnamedeki hükümler büyük oranda korunmuş olmakla birlikte, eski eser kavramı Osmanlı Devleti sınırları içinde bulunan tüm kültür varlıklarını kapsayacak bir biçimde genişletilmiş, Türk-İslam dönemine ait eski eserler de koruma kapsamına alınmıştır. 1906 yılında yürürlüğe giren son Asar-ı Atika Nizamnamesi, 1710 sayılı Yasa'nın kabulüyle yürürlükten kalktığı 1973 yılına kadar 67 yıl kullanılmış ve 1710 sayılı yasanın özellikle taşınmaz eserler ve arkeolojik kararlara ilişkin bölümlerini önemli ölçüde etkilemiştir [29], [72], [73].

1951 yılında kurulan Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulu, hem ilke koyan hem de uygulamaya yönelik karar alan ve yasayla oluşturulmuş ilk kurumdur. Kurul 1956 yılına kadar, sadece tek yapı ölçeğinde karar almakta olup, aynı yıl çıkan İmar Yasası, kurula çevre ölçeğinde de bazı yetkiler vermiştir. Bu yetki, kurulun "sit" tanım ve kavramlarıyla ilgilenmesi ve özellikle "kentsel sit"e yönelik olumlu girişimlerde bulunmasını sağlamıştır [73]. GEEAYK'ya eski eserleri tespit, tescil ve onarımların ne şekilde olması gerektiğini karara bağlama yetkisi verilmiştir. Kararları 1931 Atina Konferansı'nda kabul edilen esaslara ve 1964 tarihli Venedik Tüzüğü'nde yer alan restorasyon ilkelerine dayanan GEEAYK, "tarihi sit" kavramını koruma çerçevesi içine alarak korumanın tek yapıyla olduğu kadar çevreyle de ilgili olduğu düşüncesini topluma aktarmıştır. Mevcut yasaların gereksinimlere cevap veremez duruma gelmesiyle 25 Nisan 1973 tarihinde eski yasalar yürürlükten kaldırılmış, yerine 1710 sayılı "Eski Eserler Kanunu" getirilmiştir. 1710 sayılı Yasa, getirdiği tanımlar ve uygulamaya yönelik hükümleriyle birçok "ilk" içermektedir. "Sit" ve "koruma alanı" tanımı, bir alan ya da yapının eski eser kimliği kazanması için gerekli sürecin tanımlanması, GEEAYK'ya tescil ve onarım kararlarını alma yetkisi verilmesi, imar planlarının yapımında GEEAYK'nın görüşünün alınma zorunluluğu ve imar planlarının korumayı sağlamak amacıyla değiştirilebileceği bu "ilk"lerin bir kısmıdır [73]. Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulu, 1973-1982 yılları arasında 100'ü kentsel sit olmak üzere 417 sit alanı içinde 3442 anıtsal yapı ve 6815 sivil mimarlık örneğini tescil etmiştir. "Eski Eserler Kanunu" 21 Temmuz 1983'te yürürlükten kaldırılmış, yerini 2863 sayılı "Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu" almıştır. Bu yasayla, "eski eser" deyimini bırakılarak, yerine UNESCO tarafından benimsenen "kültür varlıkları" terimi getirilmiştir. Bu kanundaki tanımlar bölümünün kapsamı 1987 yılında 3386 ve 2004 yılında 5226 sayılı yasalarla genişletilmiştir. "Eski Eserler Kanunu"ndan farklı olarak 2863 sayılı yasa, koruma ölçütlerine kesin bir zaman sınırı getirmiş olup, 19. yüzyılın sonundan sonra yapılmış olan taşınmazların tescil edilebilmesini özel işleme tabi tutmuş, 20. yüzyılın başlarında yapılmış Art Nouveau yapılar, Cumhuriyet Dönemi Mimarlığı ve 1. Ulusal Mimarlık akımı ürünleri koruma kapsamı dışında bırakılmıştır. 2863 sayılı yasa Türkiye'nin çağdaş koruma dünyasında yerini sağlayacak düzeyde olmamakla birlikte, çevre ölçeğindeki korumanın bir planlama sorunu olduğunu vurgulaması ve ilk kez "Koruma İmar Planı" tanımını getirmesi, 1951 yılından itibaren süregelen tek ve merkezi bir denetim örgütü yerine,

koruma olgusunu yerel ölçeğe taşıyan ikili bir denetim mekanizması oluşturması gibi olumlu yönlere de sahiptir [29], [73], [74].

4.2 Tarihi Yarımada ile İlgili Alınmış Koruma Kararları

Tarihi Yarımada'nın tamamı İstanbul 1 Numaralı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu'nun 12.07.1995 tarih ve 6848 sayılı kararı ile Kentsel ve Tarihi Sit, Kentsel ve Arkeolojik Sit ve 1. derece Arkeolojik Sit Alanı ilan edilmiştir. Topkapı Sarayı'nın bulunduğu alan "1. derece arkeolojik sit alanı", Cankurtaran mahallesinin güney kesimi ve Sultanahmet mahallesini kapsayan alan "kentsel-arkeolojik sit alanı", bölgenin kalan kesimi ise "tarihi-kentsel sit alanı"dır. Bu sit alanlarına ait 1/5000 ölçekli Tarihi Yarımada Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı 26.05.2005 tarih ve 399 sayılı; 1/1000 ölçekli KAİP ise aynı tarih ve 403 sayılı Kurul Kararı ile onaylanmış, 1/5000 ölçekli Tarihi Yarımada Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı İstanbul 8. İdare Mahkemesinin 29.11.2007 tarih ve K.2007/2444 sayılı kararı ile usul yönünden iptal edilmiştir. 1/5000 ölçekli Tarihi Yarımada Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı 14.12.2011 gün ve 2805 sayılı İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi kararı ile kabul edilmiş ve 30.12.2011 tarihinde İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı tarafından onaylanmıştır.

İstanbul Tarihi Yarımada Yönetim Planı Alanı sınırları içinde yer alan Gedikpaşa semtinde geçerli olan yasal mevzuatlar [75], [76] aşağıdaki gibidir:

- Koruma statüsünü belirleyen ve konuyla ilgili süreçleri tanımlayan 2863 sayılı ‘‘Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu’’, ilgili yönetmelikleri ve ilke kararları,
- 3194 sayılı ‘‘İmar Kanunu’’,
- 5366 sayılı ‘‘Yıpranan Tarihi ve Kültürel Taşınmaz Varlıkların Yenilenerek Korunması ve Yaşatılarak Kullanılması Hakkında Kanun’’,
- 2634 sayılı ‘‘Turizm Teşvik Kanunu’’ ise alanda kullanım ve yapılaşma koşullarına ilişkin hükümler getiren diğer kanunlar.

Koruma alanlarının kullanma, koruma, gelişme dengesinin sağlanması için temel kabul edilen planlama ve uygulama araçlarından biri olan Yönetim Planları ilgili kurum ve kuruluşlara uygulamalarında rehberlik edecek araçlar olarak tanımlanmaktadır. Kültür ve Turizm Bakanlığı ‘‘İstanbul Tarihi Yarımada Yönetim Planı Alanı’’nın korunması

konusunda merkezi yönetim kurumları içinde birinci derece sorumlu kurum, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ise ikinci sırada sorumlu kurumdur. İstanbul Tarihi Yarımada Yönetim Planı Alanı'nda yerel yönetim açısından İstanbul Büyükşehir Belediyesi birinci derece sorumlu kurum olarak görevlendirilmiştir. Büyükşehir Belediye Kanunu'na göre belediyenin yetkili olduğu sınırlar içinde "*Kültür ve tabiat varlıkları ile tarihî dokunun ve kent tarihi bakımından önem taşıyan mekânların ve işlevlerinin korunmasını sağlamak, bu amaçla bakım ve onarımını yapmak, korunması mümkün olmayanları aslına uygun olarak yeniden inşa etmek*" İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin görevidir. İstanbul'daki tüm sit alanlarında koruma amaçlı imar planlarının hazırlanması Şehir Planlama Müdürlüğü'nün sorumluluğudur. Yerel yönetim açısından diğer sorumlu kurumlar ilçe belediyeleri olup, Büyükşehir Belediye Kanunu Büyükşehir Belediyesi yetki alanında kalan ilçe belediyelerini kendi sınırları içinde "*kültür ve tabiat varlıkları ve tarihî dokuyu korumak; kent tarihi bakımından önem taşıyan mekânların ve işlevlerinin geliştirilmesine ilişkin hizmetler yapmak*" konusunda görevli ve yetkili sayılmaktadır. İl Özel İdareleri, diğer görev ve yetkilerinin dışında 2004 yılından itibaren koruma uygulamalarının mali kaynağının yürütülmesinden de yetkili ve sorumlu hale getirilmişlerdir. Vakıflar Genel Müdürlüğü, kendi sorumluluğunda ve mülkiyetinde olan taşınır ve taşınmaz kültür varlıklarının tespiti, envanterinin çıkarılması, bunların korunması, değerlendirilmesi, onarımı, restorasyonu ve gerektiğinde yeniden inşasından sorumludur [75].

4.2.1 Gedikpaşa ile İlgili Alınmış Koruma Kararları

Kurul kararları genellikle ilgililerinin başvuruları sonucunda tek bir parsel için alınmaktadır. Birden fazla sayıda parsel için alınmış kararlar "Grup Kararları" olarak adlandırılmaktadır. Gedikpaşa'nın bağlı olduğu Fatih ilçesi için 27 adet toplu tescil kararı alınmış, bu kararlarla 9748 parsel tescil edilmiştir. Çalışma alanı olan Gedikpaşa'da 1. Numaralı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu tarafından 18.10.1989 tarihli 1391 sayılı kararla 67 parsel tescillenmiştir [12].

Toplu tescil kararı dışında bölge ile ilgili alınan tescil kararları ise aşağıdaki gibidir;

12.02.1983/14649 sayılı kararla, Gedikpaşa Hamamı ve çevresindeki 3 parsel, 17.02.1988/140 sayılı kararla 9 parsel, 12.09.1990/2070 sayılı kararla Cilavcı Sokak'ta

yer alan 11 parsel, 30.10.1991/3096 sayılı kararla Tiyatro Caddesi üzerinde yer alan 20 adet parsel tescillenmiştir [77].

Koruma Bölgeleri, 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yasası kapsamında belirlenmiş çeşitli koruma öncelikli yapı ve çevrelerini içeren alanlardır. Çalışma alanı olan Gedikpaşa 2. Derece koruma bölgesinde yer almaktadır. 2. derece koruma bölgeleri genellikle 1. Koruma Bölgeleri yakın çevreleri, önemli anıt eserlerin yakın çevreleri, geleneksel yol dokusu, mimari karakteri ve kültürel özellikleri günümüze kadar kısmen korunmuş alanlar olarak nitelendirilmektedir. Fatih ilçesi 1/1000 ölçekli Koruma Amaçlı Uygulama İmar Planı Plan Notları'nda 2. derece koruma bölgeleriyle ilgili maddeler [78] aşağıdaki gibidir:

- *Kültür Varlığı Anıt Eser ölçeğindeki 2. Derece Koruma Bölgelerinde, kentsel tasarım projeleri anıt esere cephe veren sokak bütününde ve yakın çevresi ile ilişkilendirilerek yapılacaktır.*
- *Tarihi Yarımada Korunması Gerekli Kültür Varlıkları Envanterinde yer alan kültür varlıklarının özgün biçimleri korunacak, kültür varlığı anıt eserlerin komşuluğundaki kültür varlığı bulunmayan parsellere verilecek olan irtifalarda komşuluğundaki kültür varlığı anıt eserin/eserlerin saçak kotu dikkate alınmak koşulu ile Hmaks:12.50m.aşılmayacaktır.*
- *Yol genişliklerinin ve dokusunun olabildiğince korunması esastır.*
- *Mevcut meydanların korunması, yeni meydan oluşumlarının teşvik edilmesi ve bu alanlarda yaya ağırlıklı çözümlere gidilmesi esastır.*
- *2. Derece koruma bölgelerinde yapılacak kentsel tasarım projeleri; kültür varlığı anıt eserler, anıt eser ve sivil mimarlık eserlerinin yoğun olduğu sokaklar öncelikli olmak üzere bölge-sokak-ada-parcel-yapı ölçeğinde 3.boyutu da kapsayacak detayları içerecektir. Bu alanlar dışında kalan alanlarda görsel etki alanını esas alan sokak silüetleri çıkarılacak, “Fatih İlçesi, Tarihi Yarımada (1. Derece Arkeolojik, Kentsel Arkeolojik, Kentsel, Tarihi Sit Alanları) Silüeti” etkisi göz önünde bulundurulacaktır.*
- *Kültür Varlığı anıt eser ve sivil mimarlık örneklerinin yoğun olduğu alanlardaki sokaklarda yol kotlarının özgün seviyesine getirilmesi esastır.*

Sözkonusu Koruma Amaçlı Uygulama İmar Planı'nda, Gedikpaşa semtinin içerisinde yer aldığı "Gedikpaşa-Nişanca-Küçükmustafapaşa-Zeyrek-Balat-Ayvansaray-Yalı-Samatya-Yedikule Kentsel Bölgesi" ile ilgili alınan ana karar aşağıdaki gibidir:

- *Yeni yapılaşmalarda +50 rakım üzerinde 9.50m., +50 rakım altında ise Hmax:12.50 aşılmayacak, bölgenin geleneksel mimari karakteri göz önünde bulundurularak, doku bütünlüğünü zedelemeyecek uygulamalara izin verilecektir.*

Ayrıca KANİP'te Gedikpaşa semtindeki yapıların özgün işlevlerine uygun olarak kullanılabilmesi amacıyla mevcutta yer alan ticaret, depolama ve imalat fonksiyonlarının İkitelli Organize Sanayi bölgesine taşınması gerektiğine değinilmektedir¹. Bununla birlikte semtle ilgili 2005 ve 2011 Koruma Amaçlı Nazım İmar Planları karşılaştırıldığında, 2011 yılı imar planında bölgedeki konut fonksiyonu önerisinin azaldığı görülmektedir. 2005 yılındaki KANİP'te Yeniçeriler Caddesi hariç tüm alanda konut fonksiyonu önerilmekteyken, 2011 yılındaki KANİP'te Emin Sinan Hamamı Sokak'ın kuzey yönündeki yapı adalarının tümü, Gedikpaşa Caddesi'nde yer alan yapıların tümü, Balipaşa Yokuşu ve Tiyatro Caddesi'nde yer alan yapıların zemin katlarının ticaret fonksiyonuyla önerildiği, konut işlevinin ara sokaklarla sınırlandırıldığı anlaşılmaktadır. Çalışma alanının kuzey kesimindeki konut işlevi önerisinin 2011 yılındaki KANİP'te azalmış olmasının bölgenin yaklaşık 50 yıldır ticaret ağırlıklı bir yapıya sahip olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Fatih ilçesi 1. Derece Arkeolojik-Kentsel-Tarihi Sit Alanları 1/1000 ölçekli KANİP plan notlarında, Gedikpaşa semtinin kuzey kesimi 2. derece ticaret alanı, ana caddelerin üzerinde yer alan yapılar ise genellikle 3. derece ticaret alanı olarak belirlenmiştir.

2. Derece Ticaret Alanları geleneksel ticaret alanları çevresinde yer alan bölgeler olup, bu alanlarda; turizme yönelik perakende ticaret alanları ve bu birimlere hizmet eden konaklama tesisleri, oteller, lokanta, kafeterya, çayhane gibi yeme içme faaliyetlerine dönük birimler, turizm acentesi, kitabevi gibi hizmet birimleri, depolama faaliyeti gerektirmeyen ticaret türleri, perakende ticaret, hizmet, geleneksel el sanatları üretim-pazarlama-sergileme birimleri, büro, iş hanları, resmi kurumların irtibat bürosu, banka

¹ 1999 yılından itibaren Gedikpaşa'daki ayakkabı üreticilerinin büyük bir kısmı İkitelli Aymakoop ve Aykosan sitelerine taşınmak zorunda kalmıştır ve belediye bu tarihten itibaren Gedikpaşa'daki işletmelere ruhsat vermemektedir [77].

ve finans kurumları, kültürel tesisler, küçük ölçekli sağlık tesisleri vb. birimler yer alabilir.

3. Derece Ticaret Alanlarında, perakende ticaret, hizmet, ve konut fonksiyonları yer alabilir, depolama-imalat işlevleri ve konaklama tesisleri yer alamaz. Bu alanlarda konut, perakende ticaret, hizmet, çok katlı mağaza, büro, iş hanları, yeme-içme faaliyetlerine dönük çayevi, lokanta, kafeterya gibi birimler, resmi kurumlar, banka ve finans kurumları, kültürel tesisler yer alabilir. Bu alanlarda üst katlarda konut fonksiyonu yer alabilir [78].

Mevcut veriler ve koruma kararları incelendiğinde, Gedikpaşa'nın içerisinde yer aldığı koruma amaçlı imar planlarında, semtteki ticaret ve turizm fonksiyonunun konut fonksiyonundan daha baskın olduğu, konut işlevinin çalışma alanının güney kısmındaki ara sokaklarla sınırlı kaldığı görülmektedir.

Semtte doğu-batı yönünde yer alan Emin Sinan Hamamı Sokağı'nın kuzeyinde yer alan bölgenin sadece 2. derece ticaret alanı olarak, güney kesimlerin ise konut ağırlıklı önerilmesi, ana yaya aksı olarak belirlenen Yeniçeriler Caddesi'nden konut bölgesine ulaşım açısından semtin yerleşik nüfusunu olumsuz yönde etkileyecek bir karar olarak nitelendirilebilir. Bununla birlikte Tiyatro Caddesi ve Balipaşa Yokuşu gibi ana aksların üzerinde yer alan yapıların zemin katlarının ticaret, üst katlarının konut olarak kullanılabilmesi bölgedeki yerleşik nüfusun artması açısından olumlu bir yaklaşımdır. Gedikpaşa Caddesi'nin güney kesiminin 3. derece ticaret alanı olarak planlanması, kültür varlıkları açısından zengin olan bu aksta yer alan yapıların ticari işleve yönelik olarak niteliksiz müdahalelere maruz kalma ihtimalini ortaya çıkarmaktadır. Semtteki konut oranının arttırılabilmesi için bölgenin ticaret fonksiyonu önerilen bölgelerinde gece-gündüz kullanımlarının devamlı olması ve bu sayede bölgenin gün boyu yaşayan bir yer olması gerekmektedir.

Koruma Amaçlı İmar Planı'nda Balipaşa Yokuşu ve Gedikpaşa Caddesi'nin kuzey kısmının yaya aksı olarak önerilmesi olumlu bir yaklaşım olmakla beraber, bu aksların her iki yanında yer alan 2. derece ticaret alanı işlevinin alt katların ticaret üst katların konut veya gece-gündüz kullanımı devamlı olan ticaret yapıları olarak kurgulanması yerleşik nüfusu ve semtin canlılığını destekleyici bir uygulama olacaktır.

2011 tarihli KANİP'te 1930'ların sonlarına tarihlenebilecek tescilli kültür varlığı konutların yoğun olduğu Abidin Daver Sokak'ın 2. derece ticaret alanı olarak önerildiği

görülmektedir. Abidin Daver Sokak'ta yer alan sözkonusu yapılar günümüzde her ne kadar ticari işlevden dolayı cephe özgünlüklerini kısmen yitirmiş olsalar da, özgün işlevlerine yönelik olarak onarımları ve konut işleviyle yeniden kullanılmaları daha doğru bir yaklaşım olacaktır.

Sözkonusu KANİP'te park alanı olarak Gedikpaşa Hamamı'nın kuzeyindeki 19,22 ve 57 numaralı parseller önerilmektedir. Park alanı olarak önerilen parseller, semtin ilk yapılarından olan Gedikpaşa Hamamı'nın cephe algısını destekleyen ve semtin tarihçesiyle ilgili kentlilere ve ziyaretçilere pano ve sergi gibi faaliyetlerle bilgi verilen bir alan olarak tasarlanabilir.

Kültür varlıkları açısından zengin yerleşimlerde geleneksel dokunun korunması için semtin kullanıcılar tarafından sahiplenilmesi önemlidir. Semtin yaklaşık 50 yıldır ticaret ağırlıklı bir kullanımda olduğu göz önünde bulundurulduğunda, konut ağırlıklı bir kullanıma geçişin mümkün olmadığı açıktır. Gedikpaşa gibi kültür varlıklarının yoğun olduğu tarihi çevrelerdeki fiziksel dokunun devamlılığının sağlanması için planlama kararlarının fiziki dokunun yanında, mevcut ve potansiyel sosyal doku da değerlendirilerek hazırlanması ve uygulanması gerekmektedir.

GEDİKPAŞA KENTSEL DOKUSUNDA MEYDANA GELEN DEĞİŞİM

5.1 Değişime Neden Olan Etkenler

Gedikpaşa semtindeki kentsel doku yıllar içerisinde yangınlar, depremler, imar hareketleri ve sosyolojik değişimler sonucu dönüşüme uğramıştır. 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren Gedikpaşa ızgara planlı sokak dokusuna sahip, bitişik düzenli kagir yapılardan oluşan bir yerleşime dönüşmüştür. Semtin geleneksel dokusu 1923 tarihli Pervititch Haritaları'nda görüldüğü üzere bitişik nizamlı 3-4 katlı kagir yapılar, konutların arka bahçelerini oluşturan avlular ve yer yer boş bırakılmış parsellerdeki yeşil alanlardan oluşmaktadır. 1970'lerden sonra konut sahipleri Gedikpaşa semtini terketmeye başlamış bunun sonucunda öncelikle kullanıcılar, zaman içerisinde ise yapıların işlevi değişmiştir. Gedikpaşa'daki konutların bir kısmı nitelik değiştirip bekaevi, küçük işyeri ve atölyelere (ayakkabıcılık), bir kısmı ise yıkılarak çok katlı han yapılarına veya apartmanlara dönüştürülmüştür. 1999 yılından itibaren imalatçıların büyük bir kısmının İkitelli sanayi bölgesine taşınmaya başlamasıyla semtteki boş yapı adedi artmış, hem fiziki hem de sosyal anlamda niteliksiz bir dönüşüm ortaya çıkmıştır. Günümüzde ise semt turizm ve ticaret işlevine sahip bir bölge haline getirilmek istenmekte, turizm birimleri her geçen gün artmaktadır.

5.1.1 Sosyo-kültürel Değişim

Bölüm 3.5'de değinildiği gibi Gedikpaşa'nın 19. yüzyıl ortalarında şekillenmeye başlayan geleneksel dokusu, semtin sosyo-kültürel yapısının değişimiyle dönüşüme

uğramıştır. Gedikpaşa'daki sosyolojik yapının değişmesi ilk olarak 1. Dünya Savaşı sonrasında Osmanlı'daki çoğulculuk anlayışının yitirilip, milliyetçilik akımı etkisiyle yapılan nüfus mübadeleleriyle başlamış, bölgede yaşayan azınlık halk bu olaylardan etkilenmiştir. 1. Dünya Savaşı'ndan sonra Gedikpaşa'daki Ermeni nüfusunun bir kısmının Avrupa'ya, bir kısmının ise Tarihi Yarımada dışına yerleştiği bilinmektedir [80]. Bölgenin sosyal yapısını asıl etkileyen olaylar ise, azınlıklara uygulanan vergiler, 6-7 Eylül (1955) olayları ve 1974 tarihli Kıbrıs Barış Harekatı'dır. Bu süreçte azınlıklar bölgeyi terk ederken, ekonomik nedenlerle kırsal kesimden kente göç eden dar gelirli nüfus artmış, bölgedeki demografik yapı değişmeye başlamıştır. Ekonomik ve siyasal kararlar sonucu meydana gelen göçler sonucu, Gedikpaşa'nın sosyal ve fiziki yapısı bir dönüşüm sürecine girmiştir. Gedikpaşa'daki değişimin ana etkeni göçtür, diğer değişimler bu etkene bağlı olarak gerçekleşmiştir. Zaman içerisinde semtin konut yoğunluklu fiziki yapısı ticaret ağırlıklı bir duruma gelmiş, tek aileye ait olan kültür varlıklarının plan şemaları birkaç aileye, imalathane, depo vb. fonksiyonlara hizmet etmesine yönelik müdahalelere maruz kalmıştır. Asıl sahipleri tarafından terkedilen yapıların bir kısmı ise yıkılarak, ticaret işlevine hizmet eden betonarme yapılara dönüştürülmüştür. Ayakkabı ve deri esnafının yoğun olarak bulunduğu 1970-1999 yıllarından sonra ise semtteki sosyal ve fiziki kimlik yeni bir dönüşüm sürecine girmiş, planlama kararları gereği esnafın bölgeyi terk etmesiyle semtteki canlılık azalmıştır. Günümüzde Gedikpaşa güvensiz, niteliksiz bir semt imajı çizmekte ve bölgeye ilişkin imar planlarında sosyal doku ve kullanıcılar göz önüne alınmadığından bölgenin geleceği belirsizleşmektedir. Sementin günümüzdeki kullanıcıları Türkiye'nin farklı bölgelerinden ve Türki Cumhuriyetlerden çalışmak için gelen dar gelirli halk kesimidir.

5.1.2 Fiziksel Değişim

Semtte gözlemlenen fiziksel değişim, sokak dokusu ve tek yapı ölçeklerinde ele alınmıştır.

Gedikpaşa 19. yüzyılda şekillenen aksiyal sokak dokusu özelliğini büyük ölçüde korumaktadır. Bölgeye ilişkin Ayverdi, Alman Mavileri, Necip Bey, Pervititch Haritaları ile halihazır durum karşılaştırıldığında, semtte sokak dokusuyla ilgili tek değişimin yapı adalarının ortasından geçirilen yeni sokaklar olduğu gözlemlenmiştir (Şekil 5.1). Bu sokaklardan biri olan Abidin Daver Sokak, Doğramacı Sokak'ı Yeniçeriler Caddesi'ne bağlamaktadır ve hava fotoğrafları ile 1934 tarihli İstanbul Şehir

Rehberi'ndeki harita karşılaştırıldığında bu sokağın 1934 ile 1946 yılları arasında açılmış olduğu tespit edilmiştir. Diğer bir sokak ise Tatlı Kuyu Sokağı olup, Emin Sinan Hamamı Sokak'ı Tiyatro Caddesi'ne bağlamaktadır ve hava fotoğrafları incelendiğinde 1982 tarihinden sonra açıldığı anlaşılmaktadır. Bahsedilen sokakların açılması sırasında birçok yapının yıkıldığı, yok olan yapılar arasında Pervititch Haritaları'nda ahşap lejandıyla gösterilen Muzaffer Bey Konağı ve Amerikan Dispanseri olarak kullanılan diğer bir ahşap konağın yer aldığı tespit edilmiştir. Ayrıca Tatlı Kuyu Sokak açılırken de bazı yapıların yıkıldığı ve burada yer alan ve sokağa ismini verdiği tahmin edilen çeşmenin günümüze ulaşmadığı gözlemlenmiştir.

Semtteki kentsel doku değişimi tek yapı ölçeğinde incelendiğinde, konut sahipleri tarafından terkedilen yapıların özgün işlevlerinin dönüşüme uğramasıyla ortaya çıkan fiziksel dönüşümden bahsetmek mümkündür. Bu değişim, yapıların zemin katlarının atölye, üst katlarının da bekar odası olarak kullanılması şeklinde olmasının yanı sıra, bazı yapıların ise tamamen yıkılıp betonarme han binaları olarak yeniden inşa edilmesine neden olmuştur. Çalışma alanında yapılan tespitlerde, zaman içerisinde yıkılmış dar cepheli kültür varlığı yapıların yerine birkaç parselin birleştirilmesiyle gabari ve kütle olarak dokuya aykırı betonarme yapılar inşa edildiği ve Pervititch Haritaları'nda boş parsel olarak görülen yeşil alanlarda, özellikle köşe parsellerde, dokuya uyumsuz apartmanların yapılmış olduğu tespit edilmiştir (Şekil 5.2). Ayrıca bazı tescilli kültür varlığı yapıların terkedilmiş veya yıkılmak üzere olduğu gözlemlenmektedir.

Şekil 5. 1 Gedikpaşa semtinde yeni açılan sokaklar [15].

Şekil 5. 2 Gedikpaşa semtinde 1923-1982 yılları arasında yeşil alanlara inşa edilen yapılar [15], [66].

5.2 Yanlış Müdahaleler

Gedikpaşa'da karşılaşılan yanlış müdahaleler, koruma karşıtı uygulamalar, dokuya uyumsuz yeni yapılar, kültür varlığı yapılarda işlev değişimi, imar faaliyetleri başlıkları altında incelenmiştir.

5.2.1 Koruma Karşıtı Uygulamalar (Niteliksiz Restorasyonlar)

Semtte korunması gerekli kültür varlığı yapılar gerek restorasyon sürecindeki aykırı müdahaleler, gerek basit onarım uygulamalarının niteliksiz malzemelerle yapılmasından dolayı özgünlüklerini büyük ölçüde kaybetmektedir. Ayrıca geçmiş dönem kurul kararlarından dolayı da birçok yapının yıkılıp yeniden yapıldığı, cephe oranlarının bozulduğu ve iki parselin birleştirildiği örneklerle rastlanmaktadır.

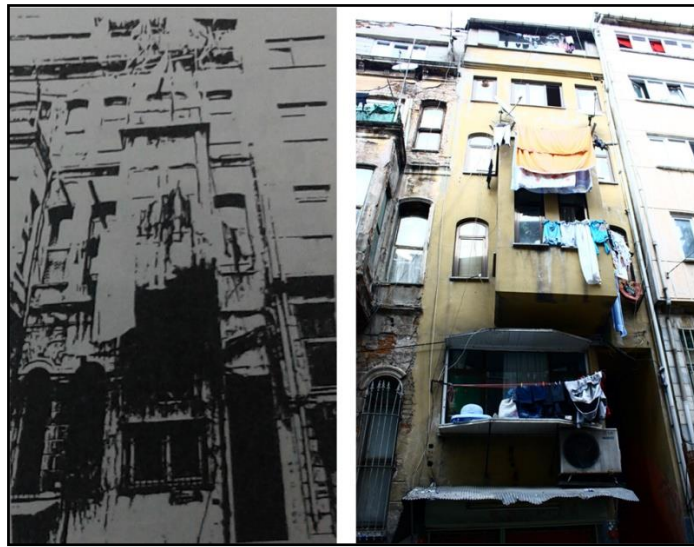
Tez çalışması sürecinde Çilavcı Sokak'ta tespit edilen basit onarım uygulamasında, tescilli yapının doğramalarının, cephe elemanlarının yapının özgün cephe düzenine aykırı niteliksiz malzemeyle değiştirildiği ve klima vb. eklentiler yapıldığı

görülmektedir (Şekil 5.3). Söz konusu yapı 2011 tarihli KANIP’te konut alanında yer almasına rağmen otel olarak işlevlendirildiği anlaşılmaktadır.

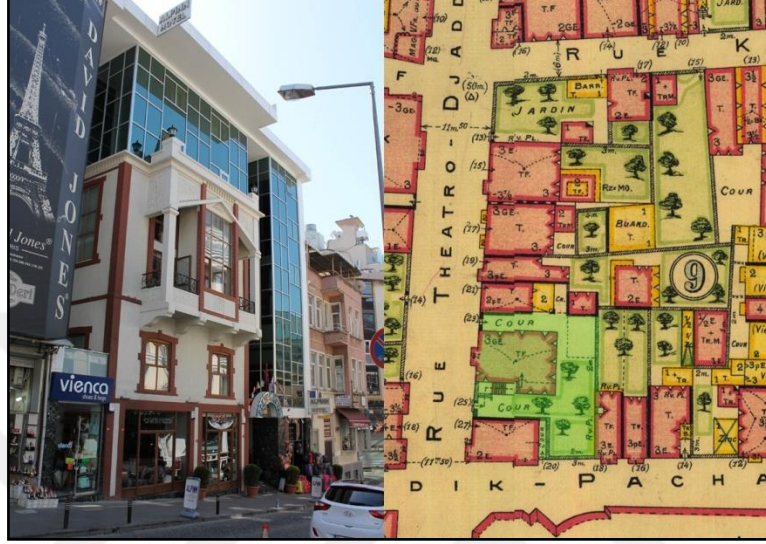
Şekil 5. 3 175 Ada 29 Parselde yer alan tescilli yapının 2014 yılında (a) ve 2016 yılındaki (b) durumu [Z.A.Ozan].

Niteliksiz restorasyon uygulamalarına örnek olarak ise yine Çilavcı Sokak üzerinde yer alan tescilli sivil mimarlık örneği yapının, cephe oranları değiştirilerek 1990'lı yıllarda betonarme sistemde yeniden inşa edildiği tespit edilmiştir (Şekil 5.4). Yapının kat yükseklikleri azaltılarak, 3 katlı özgün yapının yerine 4 kat ve bir çekme katlı cephe özgünlüğünü yitirmiş bir yapı inşa edilmiştir.

Şekil 5. 4 174 Ada 3 Parselde yer alan tescilli yapının restorasyon öncesi ve sonrası cephe düzeni [51],[Z.A.Ozan].

Tiyatro Caddesi 204 ada 24 parselde konumlanan yapının da niteliksiz restorasyon uygulaması sonucu özgünlüğünü büyük ölçüde kaybettiği tespit edilmiştir. Pervititch Haritası'nda avlu olarak gösterilen alana, cephe biçimlenişi ve kütle olarak kültür varlığına aykırı cam yüzeyli bir ek yapı inşa edildiği gözlemlenmiştir (Şekil 5.5). Yapı günümüzde otel olarak kullanılmaktadır.

Şekil 5. 5 204 Ada 24 parseldeki yapının mevcut ve Pervititch Haritası'ndaki durumu [Z.A.Ozan], [15].

Çilavcı Sokak'ta 175 ada 46 parselde konumlanan tescilli yapının, özgününde 3 katlı olduğu ve cephe oranları değiştirilerek 4 katlı olarak betonarme sistemde yeniden inşa edildiği anlaşılmaktadır. Pervititch Haritası'nda ayrı parsellerde yer aldığı gözlemlenen yapıların, özgün hallerinde doğu yönünde konumlanan 26 parseldeki yapıyla sıraev mantığında yapıldığı tahmin edilmektedir.

Şekil 5. 6 145 Ada 46 parseldeki yapının mevcut ve Pervititch Haritası'ndaki durumu [Z.A.Ozan], [15].

Çalışma alanındaki niteliksiz uygulamalar genellikle, semtin konut işlevinin azalıp ticari işlevin arttığı dönemde kültür varlığı yapıların yıkılıp betonarme sistemde yeniden inşa edilmesi, ticari işlevin turizm işlevine dönüştüğü günümüzde ise niteliksiz malzemeyle yapılan uygulamalar şeklinde kendini göstermektedir.

5.2.2 Dokuya Uyumsuz Yeni Yapılar

Çalışma alanında tespit edilen dokuya uyumsuz yeni yapılar iki şekilde sınıflandırılmıştır. Bunlardan ilki geleneksel dar parselasyon düzenine sahip dokuya kütle ve gabari olarak uyumsuz yeni yapılardır. Bu tip yapıların genellikle 1960'lardan 1980'lere kadar inşa edildiği görülmektedir. 195 ada 27 parsel, 196 ada 30 parsel, 174 ada 45 parsel ve 201 ada 24 parselde yer alan kütle ve gabariyle geleneksel dokuya aykırı yapılar bu sınıfı temsil eden yapı örnekleri olarak tanımlanabilir (Şekil 5.7). 174 ada 45 parselde yer alan yapı, 1923 tarihli Pervititch Haritası'nda yeşil alan olarak gösterilen parselde inşa edilmiş ticari işleve sahip, 195 ada 27 parselde yer alan yapı zaman içerisinde yıkılan 4 katlı yığma yapı yerine inşa edilmiş ticari işleve sahip, 196 ada 30 parselde yer alan yapı ise zaman içerisinde iki parselin birleştirilmesiyle inşa edilen ticari işleve sahip bir yapıdır.

Şekil 5. 7 196 Ada 30 Parsel (a), 195 Ada 27 Parsel (b) ve 174 Ada 45 Parselde (c) yer dokuya uyumsuz yeni yapılar [Z.A.Ozan].

Gedikpaşa'da tespit edilen bir diğer dokuya uyumsuz yapı tipi, kütle ve cephelerinin doluluk-boşluk oranlarıyla geleneksel yapı cephelerine aykırı olan, cephe süslemeleri kullanılarak tarihi yapılara benzetilmeye çalışılan niteliksiz yapılardır. Bu sınıflandırmaya giren yapılar, çeşitli dönemlere ait bezeme elemanlarının cephelerinde kullanıldığı yapılar olup, hiçbir karakteristik özellik göstermeyen taklit yapılardır (Şekil 5.8).

Şekil 5. 8 204 Ada 24 Parsel (a), 1166 Ada 30 Parsel (b) ve 199 Ada 31 Parselde (c) yer alan dokuya uyumsuz yeni yapılar [Z.A.Ozan].

5.2.3 İşlev Değişimi

Özgün işlevi konut olan geleneksel yapılar, 1960'lardan sonra ticari işleve yönelik müdahalelerden dolayı özellikle zemin katta özgünlüklerini büyük ölçüde yitirmişlerdir. Bu tip yapılarda, özgün cephe düzenlerinin vitrin olarak kullanılma amacıyla büyük ölçüde değiştiği, cepheye tabela, tente, kepenk gibi niteliksiz elemanlar eklendiği gözlemlenmiştir (Şekil 5.9).

Şekil 5. 9 188 Ada 13-41 Parsel (a), 1167 Ada 43 Parsel (b) ve 192 Ada 19-20 Parselde (c) yer alan yapılardaki dönüşüm [Z.A.Ozan].

Ayrıca tez kapsamında yapıların plan şemaları incelenmemiş olmakla beraber, gerek farklı kiracıların kullanabilmesi, gerek imalathane ve atölye işlevlerine yönelik olarak iç mekanların yeni bölücüler eklenerek değiştirildiği tespit edilmiştir.

Çalışma alanında 1960 sonrasındaki fiziksel dönüşüm sürecinde, konut kullanımına sahip geleneksel yapıların yıkılmış ve semtteki kültür varlıklarına ilişkin koruma kararları bulunmadığı için sözkonusu parsellere betonarme sistemde han yapıları inşa edilmiştir. Bu yapılar genellikle sade bir cephe biçimlenişine sahip, kütle ve gabari olarak kentsel dokuya uyumlu yapılardır (Şekil 5.10).

Şekil 5. 10 195 Ada 26 Parsel (a), 195 Ada 23-24 Parsel (b) ve 197 Ada 5-6 Parselde (c) yer alan han yapıları [Z.A.Ozan].

Şekil 5.10'da belgelenen sözkonusu yapıların 1923 tarihli Pervititch Haritaları'ndaki özgün durumları incelendiğinde, cumbalı ve 3-5 katlı yığma yapılar olduğu anlaşılmaktadır (Şekil 5.11). Han yapısı olarak tekrardan inşa edildiklerinde kütle ve gabarilerininin 195 ada 23 parseldeki yapı hariç büyük ölçüde korunduğu tespit edilmiştir.

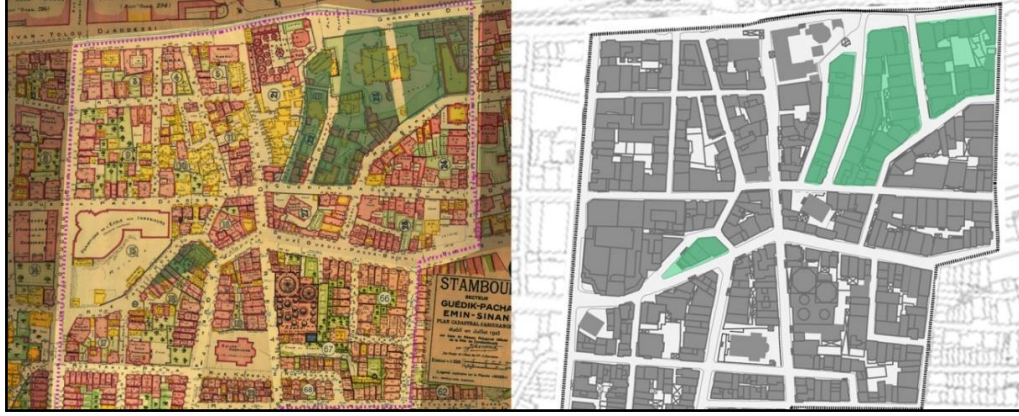

Şekil 5. 11 195 Ada 26 Parsel, 195 Ada 23-24 Parsel ve 197 Ada 5-6 Parselde yer alan yapıların Pervititch Haritaları'ndaki durumu [15].

5.2.4 İmar Faaliyetleri

Gedikpaşa semtinin günümüze ulaşabilen geleneksel dokusunu etkileyen imar faaliyetleri 1930'lu yıllardan itibaren ele alınmıştır.

Pervititch Haritaları ile günümüz halihazır haritalarını karşılaştırdığımızda 199, 220, 1166 ve 1167 adalarının semtteki imar faaliyetleri sonrasında şekillenmiş olduğunu söyleyebiliriz (Şekil 5.12).

Şekil 5. 12 İmar faaliyetleri sonucu değişen yapı adaları [15].

220,1166 ve 1167 numaralı yapı adaları 1934-1946 yılları arasında şekillenmiş olup, sokak açma çalışmaları sonucunda birçok yapı yıkılmış, bahçe içinde bulunan ahşap konakların yerine bitişik nizam apartmanlar yapılmıştır (Şekil 5.13). 1946 yılı öncesinde açılan Abidin Daver Sokak'ta yer alan apartmanların bir kısmı sahip oldukları değerlerden ötürü tescillenmiş, nitelikli dönem yapılarıdır.

Şekil 5. 13 1913 tarihli Alman Mavileri'nde ve 1946 tarihli hava fotoğrafında 220, 1166 ve 1667 adalarının görünümü [71], [81].

199 numaralı yapı adası 1982 yılından sonra şekillenmiş olup, yol açma çalışması sonrasında adanın batısında konumlanan çeşme ile birlikte birkaç yapının yıkıldığı tespit edilmiştir (Şekil 5.14).

Şekil 5. 14 1982 tarihli hava fotoğrafında ve halihazırda 199 numaralı yapı adasının görünümü [81].

1950'li yıllardaki Divanyolu Caddesi'ni genişletme amacıyla gerçekleşen imar faaliyetleri sonucunda Merzifonlu Kara Mustafa Paşa Medresesi'nin yola taşan dükkan yapıları yıkılmıştır.

Günümüzde çalışma alanında karşılaşılan imar faaliyetleri kapsamında, özellikle Gedikpaşa Cami Sokak kuzeyinde yer alan 1970 sonrası inşa edildiği tahmin edilen apartmanların yıkılıp, ticari ve turizm işlevine yönelik olarak otellerin yapılmaya başlandığı tespit edilmiştir. Yeni inşa edilen bu yapılar cephe kurgusu, kütle ve gabari olarak dokuya uyumsuz taklit yapılarıdır.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Tarihi çevreler, oluştukları dönemlerin fiziksel, kültürel, sosyal, ekonomik ve teknolojik koşullarını yansıtan yerleşmeler olup, korunmalarının temel amacı kendilerini oluşturan bu değerler bütünüünün korunması, geliştirilmesi ve günümüz yaşamıyla bütünleştirilmesidir. Tarihi çevrelerle ilgili koruma yaklaşımı günümüzde, geleneksel yerleşim dokusuna sahip bu alanları yalnızca fiziksel özellikleriyle bir yapı stoğu olarak değerlendirmenin ötesinde, barındırdıkları değerler bütünüyle korunmasını amaçlayan değer temelli bir olguya dönüştürmüştür [82].

Tez çalışmasına konu olan Gedikpaşa yerleşimi, 1960'lerden itibaren özgün konut alanı kimliğini yitirip, ticari alana dönüşmeye başlamıştır. Bu süreçte semtin öncelikle sosyal yapısı sonrasında ise fiziki yapısı dönüşüm geçirmiş, günümüze gelinceye değin semt geleneksel dokusunu büyük ölçüde yitirmiştir. 1999 yılından itibaren ayakkabı atölyelerinin semti terketmeye başlamasıyla, Gedikpaşa yarı dolu yarı boş bir hal almış ve kısmen bir çöküntü bölgesine dönüşmüştür.

Tez çalışması kapsamında; Gedikpaşa'nın sosyal dokusuna saygılı, mevcut dokunun korunmasına, yeni yapılaşma ilkelerine ve zaman içerisinde değişen kentsel dokunun rehabilite edilmesine yönelik öneriler ile semtteki kültür varlıklarının özgünlük durumlarına göre koruma yaklaşımlarının belirlendiği tek yapı ölçeğinde öneriler geliştirilmiştir.

6.1 Kentsel Doku Ölçeğinde Getirilen Öneriler

Gedikpaşa semtindeki fiziksel dönüşümün ana sebebi sosyal yapıdaki değişimdir. Yüzyıllar boyunca konut alanı olan semt, kullanıcılarının ekonomik ve siyasal kararlar

sonucu değişmesi nedeniyle ticaret alanına dönüşmüş ve geleneksel dokusunu yitirmeye başlamıştır. Kentsel ölçekte getirilen öneriler bölgenin sosyal dokusu göz önünde bulundurularak oluşturulmalı ve uzun vadede yerleşime katkı sağlayacak sürdürülebilir bir planlama yapılmalıdır.

Gedikpaşa'nın kentsel doku ölçeğindeki sorunları genel olarak;

- Yerleşik nüfus azlığı (sabah-akşam yoğunluk farkları),
- Yeşil alan ve kamusal alan eksikliği,
- Boş parseller,
- Terkedilmiş kültür varlıklarıdır.

Tarihi çevrelerde koruma eylemi disiplinlerarası bir çalışma, iyi bir örgütlenme, maddi kaynak ve duyarlı bir kamuoyu desteği gerektirmektedir. Tarihi kent dokularının sağlıklılaştırılması için hazırlanan koruma planları için yapılan ön araştırmalarda alanın özelliğine göre arkeolog ve sanat tarihçisi, mimar ve kent plancısı, sosyolog, ekonomist, çevre bilimci, peyzaj mimarı gibi uzmanların katılımı gereklidir [74]. Gedikpaşa son 50 yıldır ticaret işlevi oldukça yoğun bir semt olduğu için yerleşik nüfus azdır, bu sebeple semt akşam saatlerinde güvensiz ve ıssız bir görünümdeydir. 1960'lardan bu yana ticaret fonksiyonuna sahip yapıların gerekli bakım ve onarımları yapıp özgün işlevleri ile tekrardan kullanılmaları doğru bir yaklaşım olmakla birlikte, Koruma Amaçlı İmar Planı'nda konut alanı olarak önerilen bölgeyi özgün işlevine kavuşturmakta yerel yönetimlere büyük sorumluluk düşmektedir. Tarihi çevrenin bakım, onarım ve sağlıklılaştırma çalışmaları için gerekli maddi kaynağın sağlanmasında yerel yönetimlerin desteği çok önemlidir. Gedikpaşa semtinin günümüzdeki kullanıcılarının içinde yaşadıkları çevreye karşı duyarlılık ve sorumluluk duymalarını sağlamak için belediyenin semtin tarihçesinin önemini vurgulayan çalışmalarda bulunması gereklidir. Bu çalışmalar kapsamında kültür varlığı yapıları anlatan bilgilendirici panolar hazırlanmalı, seminer, sergi gibi interaktif faaliyetler düzenlenmelidir.

Çalışma alanındaki geleneksel yapıların sahip oldukları değerlerin gelecek kuşaklara aktarılması, yapıların ve çevresinin mekansal değerlerinin yeni kullanıcılar tarafından deneyimlenmesi, yorumlanması ve sahiplenilmesiyle mümkündür. Semtin yakınında yer alan İstanbul Üniversitesi'nin öğrenci potansiyelini değerlendirmek, yeni kullanıcı oluşumunu destekleyecektir. 2011 tarihli KANİP'in plan notlarında yer alan "Özel-vakıf

öğrenci yurtları, plan notlarının Konut Alanları, 2.Derece Ticaret, 3.Derece Ticaret ve Konaklama+Konut Alanları lejantında belirlenen alanlarda yer alabilir." şeklindeki ibare semtteki yurt fonksiyonunu destekler niteliktedir. Özgün işlevi konut olan kültür varlığı yapıların öğrenci yurdu, kütüphane, kültür merkezi vb. işlevlerle kullanıma açılması semtin canlılığına katkı sağlayacaktır.

Çalışma alanında yapılan analizler sonucunda, Gedikpaşa semtindeki yapıların %64 oranında ticaret işlevine sahip olduğu tespit edilmiştir. Semtte ticaret ağırlıklı yapı kullanımı yaklaşık olarak 50 yıldır sürmektedir ve göz ardı edilmesi doğru bir yaklaşım olmayacaktır. Ayakkabıcılık sektörünün bölgenin tarihsel süreci içerisindeki yerini hatırlatmak ve bu iş kolunda çalışanların semtteki rollerini sürdürmelerini sağlayabilmek adına Balipaşa Yokuşu veya Gedikpaşa Caddesi gibi ana akslarda, zemin katların ayakkabı dükkanı üst katların konut olarak kullanıldığı çözümler üretilebilir. Halihazırda zemin katları dönüşüme uğramış olan yapıların niteliksiz malzemelerden arındırılıp cephe rehabilitasyonlarının yapılması, kullanılacak dükkan tabelalarının belirlenmiş olan malzeme, biçim ve boyutlarda olması, sokaktan algılanmasını sağlamak için cepheye dik olarak asılması önerilmektedir.

1923 tarihli Pervititch Haritaları'nda, Gedikpaşa semtindeki bazı parsellerin ve konutların arka bahçelerinin yeşil alan olarak kullanıldığı görülmektedir. Zaman içerisinde semtteki boş parsellere yapılar inşa edilmiş, yeşil alanlar anıtsal yapı parsellerinin bahçeleriyle sınırlı kalmıştır. Güncel hava fotoğraflarından yapıların parselin bütününe kullanacak şekilde büyütüldüğü ve arka bahçelerin yokolduğu anlaşılmaktadır. Günümüzde ise semtte yer alan boş parseller yeşil alan kullanımı için potansiyel oluşturmaktadır. Çilavcı Sokak'ta yer alan 6-7-9-10-11 numaralı yapı parselleri boştur ve otopark olarak kullanılmaktadır. Sözkonusu boş parsellerden 6-7-9 numaralı olanlar tescillidir. Tescilli boş parsellerde rekonstrüksiyon uygulaması ancak savaş, deprem ve benzeri felaketler sırasında yitirilen simge yapılar için kabul edilen bir uygulama olduğundan¹, bu parsellerde yeniden yapım önerilmemektedir. Çalışma alanındaki yeşil alan ve kamusal alan eksikliğine öneri olarak boş parsellerin yeşil alan olarak kullanılması önerilmektedir. Kentsel tasarım ve peyzaj tasarımıyla şekillenecek

¹ Bir yapının bilimsel belgelere dayanarak yeniden yapımını öngören bir restorasyon tekniği olan rekonstrüksiyon, özellikle 2. Dünya Savaşı sonrasında büyük yıkımlara uğrayan Avrupa şehirlerinde uygulanmıştır. Savaş sonrası toplumdaki psikolojik çöküşü sonlandırmak, devlet-yurttaş arasındaki ilişkiyi düzeltmek ve aidiyet duygusunu yeniden oluşturmak için tarihi kent merkezleri aslına sadık kalınarak ve bilimsel belgeler esas alınarak yeniden inşa edilmiştir.

bu alanlar, yerleşik nüfusun kullanımına açık park alanları olarak değerlendirilebilir. Bu alanlar sosyal ilişkileri güçlendirecek sergi, atölye gibi interaktif faaliyetlere açık kamusal alanlara dönüşebilir (Şekil 6.1). Gedikpaşa Caddesi ve Bahçeli Kahve Sokak'ın kesişiminde yer alan ve yine otopark olarak kullanılan 21 parselde de bu tür bir uygulama yapılması önerilmektedir (EK-D-1).

Şekil 6. 1 Çilavcı Sokak'taki boş yapı parsellerine öneri kullanım [E.S.Aksoy].

Çalışma alanındaki boş parsel kullanımı için diğer bir yaklaşım ‘‘infill’’ olarak değerlendirilmeleri yönündedir. Boş parsellerdeki yeni yapılaşmalar, koruma amaçlı imar planı çerçevesinde, kültür varlıklarını taklit etmeyen ve koruma ilkelerine uygun bir yaklaşımla tasarlanmalıdır. *“Tescilli parsellerle ilgili yeterli belgenin bulunamadığı durumlarda tarihi çevreye uygun yeni yapı yapılması söz konusudur. Çevreye uyumlu yapı tasarımı için geleneksel dokuyu tanımak ve bu amaçla tipolojik araştırma yapılması gereklidir”* [74]. Ayrıca tarihi çevrelerdeki yeni yapı mimarisiyle ilgili olarak, Tarihi Alanların Korunması ve Çağdaş Rollerini Konusunda Tavsiyeler'in (UNESCO, 30 Kasım 1976, Nairobi) Koruma Önlemleri kısmındaki 28 numaralı madde aşağıdaki gibidir:

“Yeni yapıların mimarisinin, tarihi yapı gruplarının mekansal organizasyonu ve yerleşim biçimleriyle uyumlu olması için, yeni yapılarla ilgili kurallar ve denetim

sistemine özen gösterilmelidir. Bu amaçla herhangi bir yeni inşaata girişmeden önce, tarihi yerleşmenin genel karakterini; yüksekliklerin armonisini, kullanılan renk, malzeme ve biçimleri, cephe ve çatı tiplerini, bina kütlelerinin oranlarını, parsel içindeki konumlarını, çevre ile ilişkilerini tanımlayıcı bir kentsel çevre analizi yapılmadığı" [74]. Tarihi çevrede yeni yapı tasarımını, geleneksel yapıların biçimsel dilinden bazı elemanları alıp, özgürce kullanmak şeklinde yorumlamamak gerekmektedir. Çalışma alanında sözkonusu tipte yeni yapılara sıkça rastlanmaktadır ve bu yapılar tarihi çevrede yapay bir özgünlüğe sebep olmaktadır. Bu nedenle tarihi çevrelerdeki yeni yapılar zaman etmeni reddedilmeden, dönemin teknolojisi ve sosyo-ekonomik bağlamı içinde, tarihi sürekliliğe katkıda bulunan yapılar olarak tasarlanmalı, fiziksel ve kültürel özelliklerden oluşan karmaşık bir bütün olan yaşama kültürünün özümsemesi gerekmektedir [83].

Semtteki bir diğer kentsel doku ölçeğindeki sorun terkedilmiş kültür varlığı yapıların bölgede yarattığı güvensiz ve belirsiz alanlardır. Gedikpaşa'da %3 oranında kullanım dışı yapı bulunmaktadır. Bu yapıların %76'lık kısmını tescilli kültür varlığı yapılar oluşturmaktadır. Terkedilmiş yapıların yeniden kullanılabilmesi için öncelikle taşıyıcı sisteminin, üzerinde bulunduğu zeminin ve malzemesinin sağlamlaştırılması önerilmektedir. Sağlamlaştırmanın yetersiz kaldığı, bir bölümü yıkılmış ya da hasar görmüş olan yapılarda bilimsel belgeleme çalışmaları yapıldıktan sonra, özgün teknik ve malzemeyle bütünleme (reintegrasyon) yapılması, yapının mimari bütünlüğüne tekrardan kavuşturulması açısından gereklidir.

6.2 Tek Yapı Ölçeğinde Getirilen Öneriler

Çalışma alanının geleneksel konut dokusu 1960'lardan itibaren dönüşüme uğramaya başlamış ve semt ticari bir bölge haline gelmiştir. Bu süreçte kültür varlıklarının bir kısmı bilinçsiz müdahalelere maruz kalmış, niteliksiz eklerden dolayı cephe ve kütle özgünlüklerini büyük ölçüde yitirmiş, bir kısmı ise terkedilmiştir. Ayrıca semtin sosyal ve fiziksel dönüşüm sürecinde, geleneksel yapıların yerini kentsel dokuya aykırı yeni yapılar almıştır.

Gedikpaşa semtinin geleneksel yerleşme dokusunun bozulması ve yapıların zaman içinde yok olmasından dolayı, özgün kültür varlıklarının belgelenmesi ve yaşatılması amacıyla tek yapı ölçeğinde öneri tescil fişleri hazırlanmıştır. Çalışma alanında 16 adet

yapı tescile önerilmektedir. Tescil fişleri oluşturulurken yapılar cephe ve kütle bazında incelenmiş olup, tescile önerilen yapıların taşıdıkları değerler ve bu değerlerin onlara kazandırdığı nitelikler göz önünde bulundurulmuştur. Çalışma alanında yer alan nitelikli dönem yapıları, özgün dokuya uyumlu kütle-gabari, simetrik cephe biçimlenişi ve inşa edilmiş oldukları geleneksel yapıım tekniği vb. nedenlerle sahip oldukları değerlerin yitirilmemesi amacıyla tescile önerilmektedir.

Tek yapı ölçeğinde, özgünlüğünü koruyan ve tahrip olmuş yapılara ilişkin olarak da envanter fişleri hazırlanmıştır. Bu fişlerdeki verilerle yapıların tez çalışması sürecindeki durumları belgelenmiş ve zaman içerisinde yapıların bozulma veya yokolma ihtimallerine karşı kültür varlıklarının yaşatılması hedeflenmiştir.

Ayrıca tek yapı ölçeğinde Gedikpaşa'daki kültür varlıklarının korunması ve rehabilite edilmesine yönelik müdahale önerileri hazırlanmış, semtteki yeni yapılara içerisinde yer aldıkları tarihi çevreye uyum sağlamalarına yönelik düzenlemeler önerilmiştir. Kültür varlıklarına yönelik müdahale önerileri ve yeni yapılara ilişkin düzenlemeleri içeren öneri paftası oluşturulurken tez çalışması kapsamında hazırlanan yapısal durum ve korunmuşluk durumu analizleri esas alınmıştır (EK-D-1).

Gedikpaşa'daki kültür varlıklarına yapılacak müdahaleler yapıların değerleri ve mevcut durumları ile doğrudan bağlantılıdır. Yapıların özgün tasarım ilkeleri, bu tasarımların korunma ve değişmişlik oranları, içerdiği özgün elemanların sayı ve artistik nitelikleri vb. veriler değerlerin belirlenmesinde kullanılacak girdilerdir [73].

Kültür varlıklarında korumanın uzun vadeli ve sürdürülebilir olmasını sağlayan en büyük etken bakımdır. Sürekli bakım ile yapı veya yapı grubunun özgünlüğü korunacak ve yapının ömrü uzatılacaktır. Bakımdan farklı olarak, önleyici koruma ile kültür varlığında söz konusu olan bozulma ve hasarları hafifletmek amacıyla yapının doğru kullanımına yönelik gerekliliklerin belirlenmesi ve uygulanması amaçlanmaktadır. Tez çalışması kapsamında hazırlanan Yapısal Durum Analizi'nde iyi durumda olduğu tespit edilen kültür varlıklarına bakım ve önleyici koruma müdahaleleri önerilmiştir.

Restorasyonun temellerinden birini oluşturan onarım olgusu kültür varlıklarının özgünlüklerini sürdürülmesinde kilit rol oynamakta olup; sağlamlaştırma, güçlendirme, bütünleme ve yenileme müdahalelerini içermektedir [84]. Çalışma alanındaki geleneksel yapılarda yapılacak onarımların özgün malzeme ve teknik kullanılarak yapılması önerilmektedir. Cephe sıvası olarak kullanılan çimento içerikli sıvalar

geleneksel malzemeyle uyum göstermediği için bozulmalara yol açtığından, sağlamlaştırma uygulamaları özgüne uygun içerikli sıva kullanımıyla yapılmalıdır. Semtte yer alan geleneksel yapılara ait pencere doğramalarının plastik esaslı malzeme kullanılarak değiştirildiği örneklere sıkça rastlanmaktadır. Ekonomik nedenlerle yapıldığı anlaşılan bu tip uygulamaların oluşmaması için sürekli bakım ve önleyici koruma önemli rol oynamaktadır. Günümüze ulaşamayan doğramaların yerine özgün boyutlarda ve özgün malzeme kullanımıyla imal edilmiş doğramaların yerleştirilmesi cephe özgünlüğünü destekleyici bir müdahale olacaktır. Tez çalışması kapsamında hazırlanan Yapısal Durum Analizi'nde yüzey ve malzeme kaybı tespit edilen kültür varlıklarına özgün malzeme ve teknik kullanılarak yüzey ve malzeme onarımı müdahaleleri önerilmiştir.

Kültür varlığı yapılara zaman içerisinde eklenen kütle ve katların kaldırılması veya nötr bir yüzeye sahip çekme kat olarak yeniden ele alınması da cephe özgünlüğü açısından gerekli bir müdahaledir. Ayrıca yapılara zaman içerisinde eklenmiş olan tabela ve kepenk gibi niteliksiz eklerin kaldırılması ve gerekli durumlarda cephe kurgusuna saygılı biçimlenişe sahip ekler olarak tasarlanmaları önerilmektedir.

Tarihi yapıların yeniden kullanılmaları, çağdaş yaşamda etkin olarak rol almaları için özgün tasarımları korunarak iç mekan düzenlemelerinde yeni işlevlerin gerektirdiği değişiklikler yapılabilmektedir. Bu değişikliklere yönelik yeni bölücülerin geri alınabilir malzemeyle yapılması, geleneksel yapının plan şemasının özgünlüğünü koruyabilmek adına doğru bir müdahale olacaktır.

Çalışma alanında yer alan kültür varlıklarına ihtiyaç halinde önerilen bir diğer onarım yöntemi güçlendirmedir. Güçlendirme yapılan yapılarda, bozulmuş bir yapı bileşeni, elemanı veya sistemin ilk tasarımından daha güçlü hale getirilmesi sağlanmaktadır. Güçlendirme sırasında, özgün bileşen, eleman veya sisteme ek malzemeler getirilmekte ve özgün taşıyıcılık gücü arttırılmaktadır [84]. Tez çalışması kapsamında hazırlanan Yapısal Durum Analizi'nde kapsamlı bakım onarım gerektiren kültür varlıklarına sağlamlaştırma ve/veya güçlendirme müdahaleleri önerilmiştir.

Gedikpaşa semtindeki yapıların %3'ü kullanım dışı yapıdır. Bu yapıların bir bölümü hasar görmüş veya yokolmuştur. Söz konusu yapılara ilişkin sağlıklı yapısal veriler ve belgelerin mevcut olduğu durumlarda bütünleme (reintegration) yapılması

önerilmektedir. Bu yöntem sayesinde yapının mimari bütünlüğü yeniden sağlanacak ve kültür varlığı yapılar kullanıma açılacaktır.

Çalışma alanındaki geleneksel yapılar için önerilen diğer bir onarım müdahalesi ise yenileme (renovation) uygulamasıdır. Yenileme kapsamında eskimiş, özelliklerini kaybetmiş bir yapı parçası, sağlamlaştırılarak kullanımının mümkün olmadığı durumlarda yeni malzeme ve/veya sistem aracılığıyla onarılarak yeni hale getirilmektedir. Yenileme uygulamasında özgün malzemenin korunması söz konusu olmadığından, bu müdahalenin en az ölçüde ve özgün malzemeyle uyum gösterecek şekilde gerçekleştirilmesi gerekmektedir [84].

Gedikpaşa'nın geleneksel dokusu zaman içerisinde tarihi çevreye eklenen betonarme yapılarla dönüşüm geçirmeye başlamıştır. Betonarme yapıların bir kısmı kütle ve gabari olarak özgün dokuya uyumlu yapılar olmakla beraber, bir kısmı da dokuya aykırı biçimlenişe sahiptir. Dokuya aykırı mevcut yapıların, uygun malzeme ve renk seçimiyle gerçekleştirilecek cephe rehabilitasyonları, gerekli durumlarda kat azaltma ve doluluk-boşluk oranlarına yapılacak doğru müdahalelerle tarihi çevreye uyumlu hale getirilmesi sağlanabilir. Tez çalışması kapsamında hazırlanan Korunmuşluk Durumu Analizi'nde dokuya aykırı olduğu tespit edilen yeni yapılara cephe rehabilitasyonu, 6 ve üzeri kat sayısına sahip, geleneksel dokunun gabarisine aykırı yeni yapılara ise kat azaltma müdahalesi önerilmiştir.

KAYNAKLAR

- [1] Gül, M., (2013). Modern İstanbul'un Doğuşu-Bir Kentin Dönüşümü ve Modernizasyonu, 1. Baskı, Sel Yayıncılık, İstanbul.
- [2] Ortaylı, İ., (2015). İstanbul'dan Sayfalar, 13. Baskı, İnkılap Kitabevi, İstanbul.
- [3] Basut, S., (2002). 19.yüzyılda Batılılaşma Etkisinde bir Osmanlı Senti: Kumkapı, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- [4] İ.B.B, Şehir Rehberi, <https://sehirharitasi.ibb.gov.tr/>, 13 Mart 2017.
- [5] Nokta Planlama Mimarlık Arşivi, (2014). Eski İstanbul Haritaları, İstanbul.
- [6] 1918 Tarihli Hava Fotoğrafi
<http://eski.istanbulium.net/post/143991443191/hava-foto%C4%9Fraf%C4%B1-beyaz%C4%B1t-ve-s%C3%BCleymaniye-%C3%A7evresi>, 13 Mart 2017.
- [7] Hürel, H., (2016). Efsanevi İstanbul Yarımadası, Kapı Yayınları, İstanbul.
- [8] Mamboury Haritası,
<https://www.flickr.com/photos/urbantypoon/4836709645/in/photostream>,
13 Mart 2017.
- [9] Eyice, S., (2006). Tarih Boyunca İstanbul, 1. Baskı, Etkileşim Yayınları, İstanbul.
- [11] Çağlayandereli, M., (2006). “Kentsel Doku Değişimi ve Çöküntü Mahalleleri: Gedikpaşa Örneği”, I. Uluslararası Eminönü Sempozyumu, 17–19 Haziran 2006, İstanbul.
- [12] Anonim, (2003). 1/5000 Ölçekli Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı Raporu, Planlama ve İmar Müdürlüğü Yayınları, İstanbul.
- [13] Historic Cities,
http://historiccities.huji.ac.il/turkey/istanbul/maps/braun_hogenberg_I_51.html,
13 Mart 2017.
- [14] Ergin, O. N., (1934). İstanbul Şehir Rehberi, 1. Baskı, İstanbul Belediyesi, İstanbul.
- [15] Anonim, (2000). Jacques Pervititch Sigorta Haritalarında İstanbul, Tarih Vakfı Yayınları, İstanbul.

- [16] Cezar, M., (2002). Osmanlı Başkenti İstanbul, 1. Baskı, Ekav Vakfı Yayınları, İstanbul.
- [17] Anonim, (1974). "Gedikpaşa Yangınları", İstanbul Ansiklopedisi, 11: 6080.
- [18] Tekeli, İ., (2013). İstanbul'un Planlanmasının ve Gelişmesinin Öyküsü, Tarih Vakfı Yayınları, İstanbul.
- [19] Arkitera,
<http://www.arkitera.com/galeri/detay/53232/4/haber/11392>, 13 Mart 2017.
- [20] İBB, İstanbul Yangınları,
http://www.ibb.gov.tr/sites/itfaiye/workarea/Pages/istanbul_yanginlari.aspx,
13 Mart 2017.
- [21] İkinci Bayezid, 1509 İstanbul Depremi,
<http://ikincibayezid.uzerine.com/index.jsp?objid=4544>, 13 Mart 2017.
- [22] Özata, Ş., Limoncu, S., (2014). "16. ve 20. yy. Arası İstanbul ve Yakın Çevresinde Meydana Gelen Deprem Sonrası Barınma Uygulamalarının İncelenmesi", Megaron Dergisi, 9(3):217-227.
- [23] Akdağ, V., (2008). 19.yy'dan Günümüze Modern İmar Uygulamalarının Tarihi Kentsel Doku Üzerindeki Olumsuz Etkileri: Meclis-i Mebusan Caddesi Aksı ve Yakın Çevresi Örneği, Yüksek Lisans Tezi, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- [24] Özkılıç Küçükalioglu, S., (2011). 1894 Depreminin İstanbul Üzerindeki Etkileri (Deprem Sonrası İmar Faaliyetleri), Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü, İstanbul.
- [25] 1894 İstanbul Depremi,
http://katalog.ibb.gov.tr/kutuphane2/albumler/Alb_000184-03.pdf,
13 Mart 2017.
- [26] Ayar, M., (2005). Osmanlı Devleti'nde Kolera Salgını: İstanbul Örneği (1892-1895), Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü, İstanbul.
- [27] Üner, G., (2006). Kumkapı'da Kentsel Değişimin Belgelenmesi: Pervititch Haritalarıyla Karşılaştırmalı Bir Analiz, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- [28] Kuban, D., (2010). Kent ve Mimarlık Üzerine İstanbul Yazıları, Yem Yayın, İstanbul.
- [29] Kuran, A., (2012). Selçuklular'dan Cumhuriyet'e Türkiye'de Mimarlık, 1. Baskı, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul.

- [30] Anonim, (1996). Dünya Kenti İstanbul-Habitat II, Tarih Vakfı Yayınları, İstanbul.
- [31] Kuban, D., (2004). İstanbul Bir Kent Tarihi, 3. Baskı, Tarih Vakfı Yurt Yayınları, İstanbul.
- [32] Yalçın, D. F., (2012). Mekan Oluşumunda Sosyo-Kültürel Yapının Etkisi; Kadırga Senti Örneğinde İncelenmesi, Yüksek Lisans Tezi, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- [33] Baronyan, H., (2016). İstanbul Mahallelerinde Bir Gezinti, 5. Baskı, Can Yayınları, İstanbul.
- [34] Şabudak, Ö., (2014). "Tarihsel Süreçte Bir Kentsel Değişim Örneği", İnsan&Toplum, 4(7): 93.
- [35] Taşçı, N., (2010). Armenian Migrants in Turkey: History of a Journey, Yüksek Lisans Tezi, Boğaziçi Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Enstitüsü, İstanbul.
- [36] Nazaret Davityan (Kumkapı'ya Özlem), <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=511191168971243&set=a.382099378547090.91975.100002410937109&type=3&theater>, 01 Nisan 2017.
- [37] Gümüş, M., (2008). "Anayasal Meşrûti Yönetime Medhal:1856 Islahat Fermanı'nın Tam Metin İncelemesi", Bilig Türk Dünyası Sosyal Bilimler Dergisi, 47:215-240.
- [38] Özyalçın, A., Sezer, S., (2011). Öyküleriyle İstanbul Anıtları-2, Saray'dan Liman'a, 1. Baskı, Evrensel Basım Yayın, İstanbul.
- [39] Hagia Kyriake Kilisesi, <http://vse-hramy.livejournal.com/3233.html>, 13 Mart 2017.
- [40] Parlak, S., (2015). "Kumkapı Aya Kiryaki (Hagia Kyriake) Kilisesi Vakfına Ait Yapının Tarihsel Gelişiminin Aydınlatılması", Türkoloji Araştırmaları Dergisi, 10(1):603-634.
- [41] Gedikpaşa Ermeni İncil (Protestan) Kilisesi, <http://www.istanbulermenivakiflari.org/tr/istanbul-ermeni-vakiflari/vakif-listesi/gedikpasa-ermeni-protestan-kilisesi-ve-mektebi-vakfi/32>, 13 Mart 2017.
- [42] Taşpınar, İ., (2004). "Katolik Assomptionistler Tarikatı ve Türkiye", Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 10:93-113.
- [43] Anonim, (2003). Kentim İstanbul Gedikpaşa, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Yayınları, İstanbul.
- [44] Anonim, (1974). "Gedikpaşa Ortaokulu", İstanbul Ansiklopedisi, 11: 6076.
- [45] Nazaret Davityan (Kumkapı'ya Özlem), <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=972446526179036&set=a.153578238065873.35274.100002410937109&type=3&theater>, 01 Nisan 2017.
- [46] Nazaret Davityan (Kumkapı'ya Özlem), <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=155300754560288&set=a.153578238065873.35274.100002410937109&type=3&theater>, 01 Nisan 2017.

- [47] Nazaret Davityan (Kumkapı'ya Özlem), <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=155300534560310&set=a.153578238065873.35274.100002410937109&type=3&theater>, 01 Nisan 2017.
- [48] Anonim, (1993). "Çadırcı Mescidi", Dünden Bugüne İstanbul Ansiklopedisi, 2: 458.
- [49] Öz, T., (1997). İstanbul Camileri, 3. Baskı, c.1, Türk Tarih Kurumu Yayını, İstanbul.
- [50] Esir Kemal Cami (Tatlıkuyu Mescidi), <http://www.fatihmuftulugu.gov.tr/inc.php?p=camiiler&id=321>, 13 Mart 2017.
- [51] Nazaret Davityan (Kumkapı'ya Özlem), <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=860049307418759&set=a.382099378547090.91975.100002410937109&type=3&theater>, 01 Nisan 2017.
- [52] Anonim, (1974). "Gedikpaşa Camii", İstanbul Ansiklopedisi, 11: 6071.
- [53] Anonim, (1993). "Kaliçeci Hasan Mescidi", Dünden Bugüne İstanbul Ansiklopedisi, 4: 400.
- [54] Kaliçeci Hasan Ağa Cami, <http://www.istanbuldakicamiler.com/kaliceci-hasan-aga-camii-fatih>, 13 Mart 2017.
- [55] Anonim, (1993). "Mimar Hayrettin Mescidi", Dünden Bugüne İstanbul Ansiklopedisi, 5: 467.
- [56] Anonim, (1983). "Gedik Ahmet Paşa", İstanbul Kültür ve Sanat Ansiklopedisi, 3: 1813.
- [57] Anonim, (1974). "Gedikpaşa Hamamı", İstanbul Ansiklopedisi, 11: 6073-6076
- [58] Merzifonlu Kara Mustafa Paşa Kütüphanesi, <http://www.islamansiklopedisi.info/dia/pdf/c29/c290165.pdf>, 13 Mart 2017.
- [59] Nazaret Davityan (Kumkapı'ya Özlem), <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=568897159867310&set=a.382099378547090.91975.100002410937109&type=3&theater>, 01 Nisan 2017.
- [60] İnal, N. M., (1992). Gedikpaşa Bölgesi, Çilavcı Sokağı'ndaki Mimari Biçimlenmenin Araştırılması ve Çağdaş Yaşama Uyarlanması Üzerine Bir İnceleme, Yüksek Lisans Tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- [61] Nazaret Davityan (Kumkapı'ya Özlem), <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=106173432806354&set=a.104197423003955.9317.100002410937109&type=3&theater>, 01 Nisan 2017.
- [62] Nazaret Davityan (Kumkapı'ya Özlem), <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=304423502981345&set=a.153578238065873.35274.100002410937109&type=3&theater>, 01 Nisan 2017.
- [63] Nazaret Davityan (Kumkapı'ya Özlem), <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=304423569648005&set=a.153578238065873.35274.100002410937109&type=3&theater>, 01 Nisan 2017.

- [64] Anonim, (1983). "Gedikpaşa Tiyatrosu", İstanbul Kültür ve Sanat Ansiklopedisi, 3: 1816-1818.
- [65] Anonim, (1974). "Gedikpaşa Tiyatrosu", İstanbul Ansiklopedisi, 11: 6077-6080.
- [66] Polat, M., (2001). Dolmabahçe ve Yıldız Saray Tiyatroları Üzerine Mimari Değerlendirmeler, Yüksek Lisans Tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- [67] Azak Sineması, <https://tr.pinterest.com/pin/218565388145016976/>, 13 Mart 2017.
- [68] Azak Apartmanı ve Yazlık Sinema, <https://tr.pinterest.com/pin/218565388145017042/>, 13 Mart 2017.
- [69] Anonim, (1974). "Gedikpaşa Camii Sokağı", İstanbul Ansiklopedisi, 11: 6072
- [70] Gedikpaşa Tebhirhanesi, <http://eski.istanbulium.net/post/102651238865/gedikpa%C5%9Ffa-tebhirhanesi-1894>, 13 Mart 2017.
- [71] İ.B.B. Atatürk Kitaplığı Arşivi, İstanbul.
- [72] Madran, E., (2002). Tanzimattan Cumhuriyet'e Kültür Varlıklarının Korunmasına İlişkin Tutum ve Düzenlemeler, ODTÜ Mimarlık Fakültesi Yayınları, Ankara.
- [73] Özgönül, N. ve Madran, E., (2011). Kültürel ve Doğal Değerlerin Korunması, 2. Baskı, Mimarlar Odası Yayınları, İstanbul.
- [74] Ahunbay, Z., (2017). Tarihi Çevre Koruma ve Restorasyon, 9. Baskı, Yem Yayınları, İstanbul.
- [75] Anonim, (2011). İstanbul Tarihi Yarımada Yönetim Planı, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Yayınları, İstanbul.
- [76] Tarihi Yarımada, http://www.mimarist.org/application/uploads/assets/files/42_donem/9_05_TarihiYarimada.pdf, 13 Mart 2017.
- [77] Sağlık, E., (2000). Gedikpaşa Çilavcı Sokak ve Çevresinde Sıhhileştirme Çalışması, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- [78] Fatih ilçesi 1/1000 ölçekli Uygulama İmar Planı Plan Notları, [Plan Notlari 2014-614-Sayili II Numarali Yenileme Kurul Karari Duzeltme.pdf](#), 13 Mart 2017.
- [79] Mayıs Çıkmazı, http://gazetearsivi.milliyet.com.tr/GununYayinlari/7fJhimaXr0Ab93qMPqdy7w_x3D_x3D, 13 Mart 2017.
- [80] Anonim, (1974). "Gedikpaşa Ermenileri", İstanbul Ansiklopedisi, 11: 6073.
- [81] İstanbul hava fotoğrafı, <https://sehirharitasi.ibb.gov.tr/>, 13 Mart 2017.
- [82] Aykaç, P., (2009). "Tarihi Çevre Koruma ve Planlama", Mimarlar Odası Dergisi, Dosya 14-1:1.

- [83] Tarihi Çevrede Yeni Yapı, https://www.academia.edu/28170804/De%C4%9Fi%C5%9Fim_S%C3%BCreklilik_Uyum_%C3%9C%C3%A7geninde_Tarihi_%C3%87evrede_Yeni_Yap%C4%B1), 13 Mart 2017.
- [84] Zakar L. ve Eyüpgiller K.K., (2015). Koruma Teknik ve Yöntemleri, 1. Baskı, Ömür Matbaacılık, İstanbul.

ANALİZLER

A-1 Harita 1- Çalışma alanındaki mevcut yapılara yönelik kat adedi analizi

A-2 Harita 2- Çalışma alanındaki mevcut yapılara yönelik işlev analizi

A-3 Harita 3- Çalışma alanındaki mevcut yapılara yönelik yasal statü analizi

A-4 Harita 4- Çalışma alanındaki mevcut yapılara yönelik yapım tekniği ve malzeme analizi

A-5 Harita 5- Çalışma alanındaki mevcut yapılara yönelik strüktürel durum analizi

A-6 Harita 6- Çalışma alanındaki mevcut yapılara yönelik korunmuşluk durumu analizi

A-7 Harita 7- Çalışma alanına yönelik ulaşım durumu analizi

A-8 Harita 8- Çalışma alanındaki mevcut yapılara yönelik kullanım durumu analizi

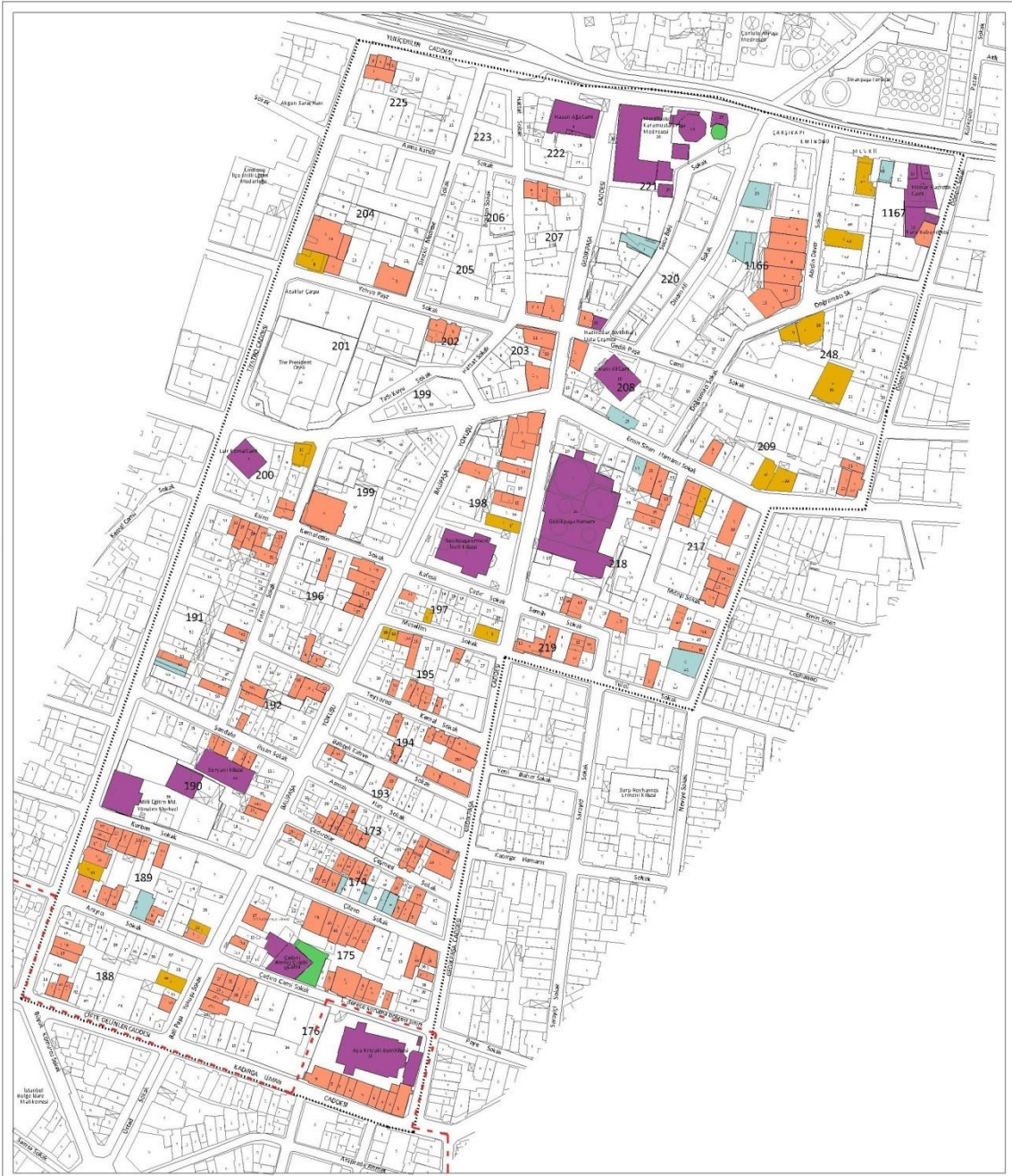

<p>YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ RESTORASYON ANABİLİM DALI</p>	<p>TEZ DANIŞMANI YRD. DOÇ. DR. BANU ÇELEBİOĞLU</p>	<p>KAT ADEDİ ANALİZİ</p>													
<p>TEZ ADI İSTANBUL, GEDİKPAŞA TARİHİ KENT DOKUSUNA YÖNELİK BİR ARAŞTIRMA</p>	<p>HAZIRLAYAN ZEYNEP ARSAN OZAN 2017</p>	<p>1. YAPILAR</p> <table border="0"> <tr> <td> TEK KATLI YAPILAR (18)</td> <td> TEK YÜKSEK KATLI YAPILAR (7)</td> <td> BEŞ KATLI YAPILAR (242)</td> <td> ALTI KATLI YAPILAR (91)</td> </tr> <tr> <td> İKİ KATLI YAPILAR (40)</td> <td> ÜÇ KATLI YAPILAR (66)</td> <td> YEDİ KATLI YAPILAR (8)</td> <td> SEKİZ KATLI YAPILAR (2)</td> </tr> <tr> <td> DÖRT KATLI YAPILAR (260)</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </table>	TEK KATLI YAPILAR (18)	TEK YÜKSEK KATLI YAPILAR (7)	BEŞ KATLI YAPILAR (242)	ALTI KATLI YAPILAR (91)	İKİ KATLI YAPILAR (40)	ÜÇ KATLI YAPILAR (66)	YEDİ KATLI YAPILAR (8)	SEKİZ KATLI YAPILAR (2)	DÖRT KATLI YAPILAR (260)				
TEK KATLI YAPILAR (18)	TEK YÜKSEK KATLI YAPILAR (7)	BEŞ KATLI YAPILAR (242)	ALTI KATLI YAPILAR (91)												
İKİ KATLI YAPILAR (40)	ÜÇ KATLI YAPILAR (66)	YEDİ KATLI YAPILAR (8)	SEKİZ KATLI YAPILAR (2)												
DÖRT KATLI YAPILAR (260)															
		<p>ŞEKİL: A-1</p>													

<p>YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ RESTORASYON ANABİLİM DALI</p>	<p>TEZ DANIŞMANI YRD. DOÇ. DR. BANU ÇELEBİOĞLU</p>	<p>İŞLEV ANALİZİ</p> <table border="0"> <tr> <td>■ KONUT (36)</td> <td>■ DEPO (2)</td> </tr> <tr> <td>■ TİCARET (441)</td> <td>■ İDARİ YAPILAR (2)</td> </tr> <tr> <td>■ KONUT+TİCARET (138)</td> <td>■ OTOPARK (2)</td> </tr> <tr> <td>■ TURİZM TESİSİ (19)</td> <td>■ KÜLTÜREL YAPILAR (1)</td> </tr> <tr> <td>■ EĞİTİM TESİSİ (0)</td> <td>■ KULLANILMAYAN YAPI (32)</td> </tr> <tr> <td>■ DİNİ TESİS (8)</td> <td>■ HAMAM (1)</td> </tr> <tr> <td></td> <td>■ ÇEŞME (1)</td> </tr> </table>	■ KONUT (36)	■ DEPO (2)	■ TİCARET (441)	■ İDARİ YAPILAR (2)	■ KONUT+TİCARET (138)	■ OTOPARK (2)	■ TURİZM TESİSİ (19)	■ KÜLTÜREL YAPILAR (1)	■ EĞİTİM TESİSİ (0)	■ KULLANILMAYAN YAPI (32)	■ DİNİ TESİS (8)	■ HAMAM (1)		■ ÇEŞME (1)	<p>0 10 20 30 40</p>
■ KONUT (36)	■ DEPO (2)																
■ TİCARET (441)	■ İDARİ YAPILAR (2)																
■ KONUT+TİCARET (138)	■ OTOPARK (2)																
■ TURİZM TESİSİ (19)	■ KÜLTÜREL YAPILAR (1)																
■ EĞİTİM TESİSİ (0)	■ KULLANILMAYAN YAPI (32)																
■ DİNİ TESİS (8)	■ HAMAM (1)																
	■ ÇEŞME (1)																
<p>TEZ ADI İSTANBUL, GEDİKPAŞA TARİHİ KENT DOKUSUNA YÖNELİK BİR ARAŞTIRMA</p>	<p>HAZIRLAYAN ZEYNEP ARSAN OZAN 2017</p>	<p>KUZEY</p>															

ŞEKİL: A-2

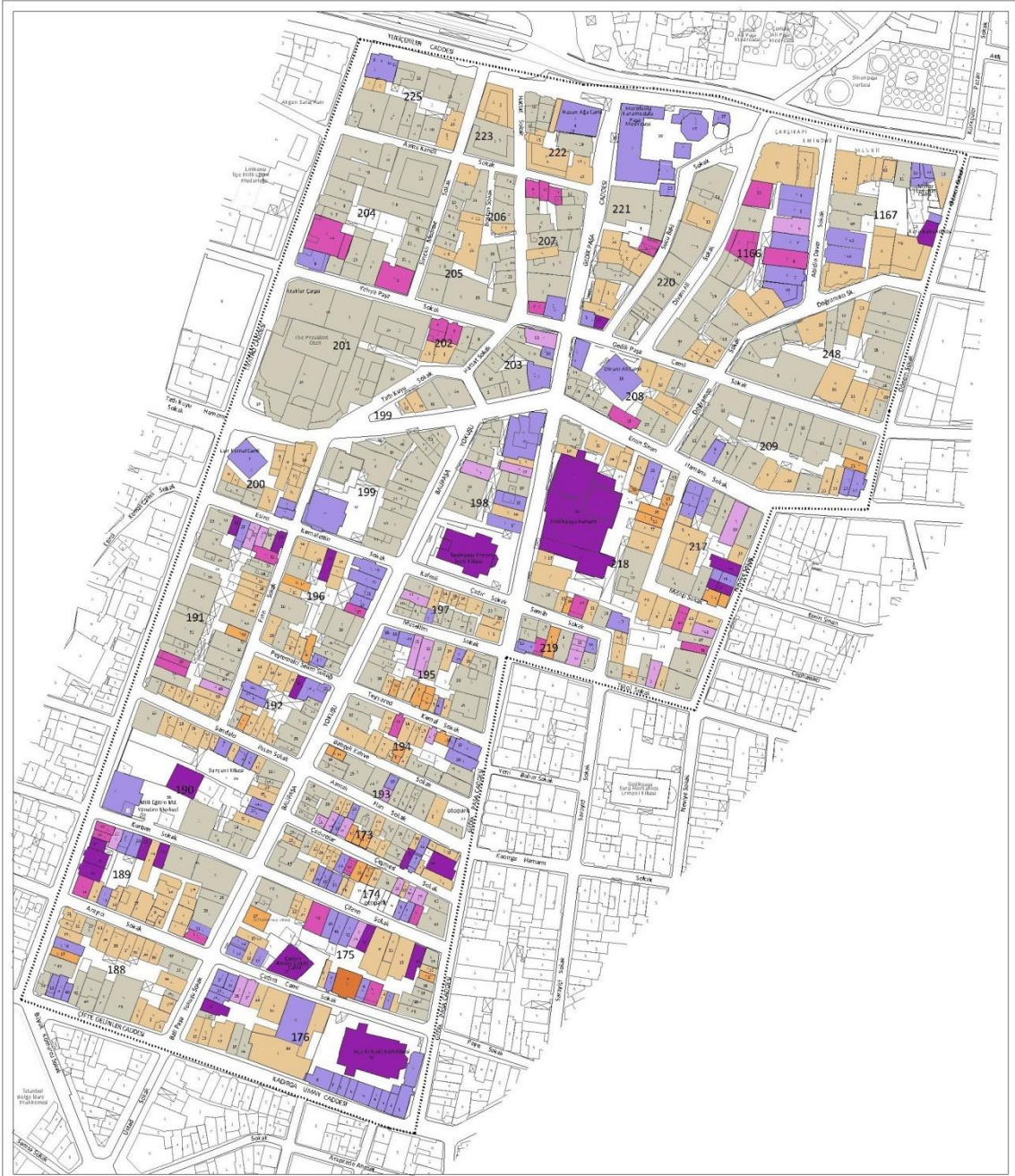
<p>YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ RESTORASYON ANABİLİM DALI</p>	<p>TEZ DANIŞMANI YRD. DOÇ. DR. BANU ÇELEBİOĞLU</p>	<p>YASAL STATÜ ANALİZİ</p> <p>1. GELENEKSEL YAPILAR</p> <ul style="list-style-type: none"> TESCİLLİ ANITSAL YAPI PARSELLERİ (18) TESCİLLİ SMÖ PARSELLERİ (190) TESCİLLİ, YERİNDE OLMAYAN SMÖ YAPI PARSELLERİ (13) TESCİLLİ HAZİRE VE MEZARLAR (2) TESCİLE ÖNERİ YAPILAR (16) DİĞER (TESCİLSİZ) YAPI PARSELLERİ (482) 	<p>0 10 20 30 40</p> <p style="text-align: center;">↑ KUZEY</p> <p>ŞEKİL: A-3</p>
<p>TEZ ADI İSTANBUL, GEDİKPAŞA TARİHİ KENT DOKUSUNA YÖNELİK BİR ARAŞTIRMA</p>	<p>HAZIRLAYAN ZEYNEP ARSAN OZAN 2017</p>		

<p>YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ RESTORASYON ANABİLİM DALI</p>	<p>TEZ DANIŞMANI YRD. DOÇ. DR. BANU ÇELEBİOĞLU</p>	<p>YAPIM TEKNİĞİ ANALİZİ</p> <p>1. AHŞAP KARKAS YAPILAR (0) ■ AHŞAP (0) 2. YIĞMA- KAGIR YAPILAR ■ TAŞ YIĞMA (12) ■ SIVA+BOYA (3) ■ SIVASIZ (9) ■ TUĞLA YIĞMA (121) ■ SIVA+BOYA(113) ■ SIVASIZ (7) ■ ALMAŞIK YIĞMA (TAŞ & TUĞLA) (3) ■ SIVASIZ (3) ■ YIĞMA (MALZEME GÖRÜLEMEDİ) (12) ■ SIVA+BOYA (12)</p> <p>3. KAGIR + AHŞAP KARKAS YAPILAR (6) ■ ZEMİN K. YIĞMA ÜSTİ K. AHŞAP KARKAS (2) ■ AHŞAP ÇİMBİRLİ YIĞMA TAŞI (6) 4. BETONARME YAPILAR ■ SIVA + BOYA (542) 4. DİĞER YAPILAR ■ ÇELİK KONSTRÜKSİYON (1)</p>	<p>0 10 20 30 40</p> <p></p> <p>KUZEY</p> <p>ŞEKİL: A-4</p>
<p>TEZ ADI İSTANBUL, GEDİKPAŞA TARİHİ KENT DOKUSUNA YÖNELİK BİR ARAŞTIRMA</p>	<p>HAZIRLAYAN ZEYNEP ARSAN OZAN 2017</p>		

<p>YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ RESTORASYON ANABİLİM DALI</p>	<p>TEZ DANIŞMANI YRD. DOÇ. DR. BANU ÇELEBİOĞLU</p>	<p>STRÜKTÜREL DURUM ANALİZİ</p> <p>1. KORUNMASI GEREKLİ YAPILAR</p> <p>İYİ DURUMDA (63)</p> <p>BASİT ONARIM GEREKTİREN</p> <p>YÜZEY KAYBI (52)</p> <p>MALZEME KAYBI (16)</p> <p>ESASLI ONARIM GEREKTİREN</p> <p>MALZEME KAYBI (11)</p> <p>KISMEN YIKILMIŞ (20)</p>	<p>2. YENİ YAPILAR</p> <p>İYİ DURUMDA (544)</p> <p>0 10 20 30 40</p> <p>KUZEY</p> <p>ŞEKİL: A-5</p>
<p>TEZ ADI İSTANBUL, GEDİKPAŞA TARİHİ KENT DOKUSUNA YÖNELİK BİR ARAŞTIRMA</p>	<p>HAZIRLAYAN ZEYNEP ARSAN OZAN 2017</p>		

<p>YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ RESTORASYON ANABİLİM DALI</p>	<p>TEZ DANIŞMANI YRD. DOÇ. DR. BANU ÇELEBİOĞLU</p>	<p>KORUNMUŞLUK DURUMU ANALİZİ</p> <p>1. GELENEKSEL YAPILAR 2. YENİ YAPILAR</p> <p>ÖZGÜNLÜĞÜ KORUNMUŞ (25) DOKUYA UYUMLU YAPILAR (216)</p> <p>ÖZGÜNLÜĞÜNÜ KISMEN YİTİRMİŞ (100) DOKUYA AYKIRI YAPILAR (280)</p> <p>ÖZGÜNLÜĞÜNÜ BÜYÜK ÖLÇÜDE YİTİRMİŞ (28)</p> <p>ÖZGÜNLÜĞÜNÜ YİTİRMİŞ (30)</p> <p>RESTORASYON AŞAMASINDA (1)</p> <p>TAHRİBATA UĞRAMIŞ (25)</p>	<p>0 10 20 30 40</p> <p>KUZEY</p>
<p>TEZ ADI İSTANBUL, GEDİKPAŞA TARİHİ KENT DOKUSUNA YÖNELİK BİR ARAŞTIRMA</p>	<p>HAZIRLAYAN ZEYNEP ARSAN OZAN 2017</p>		<p>ŞEKİL: A-6</p>

<p>YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ RESTORASYON ANABİLİM DALI</p>	<p>TEZ DANIŞMANI YRD. DOÇ. DR. BANU ÇELEBİOĞLU</p>	<p>ULAŞIM DURUMU ANALİZİ</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ 1. DERECE YOL ■ 2. DERECE YOL ■ 3. DERECE YOL ■ 4. DERECE YOL ■ SERVİS-YAYA YOLU ■ ÇIKMAZ SOKAK D TRAMVAY DURAĞI P OTOPARK <p>GELENEKSEL YAPILAR</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ TESCİLLİ ANITSAL YAPI PARSELLERİ (18) ■ TESCİLLİ SMÖ PARSELLERİ (190) ■ TESCİLLİ, YERİNDE OLMAYAN SMÖ YAPI PARSELLERİ (13) ■ TESCİLLİ HAZİRE VE MEZARLAR (2) ■ DİĞER (TESCİLSİZ) YAPI PARSELLERİ (482) 	<p>0 10 20 30 40</p> <p style="text-align: center;">▲ KUZAY</p> <p>ŞEKİL: A-7</p>
<p>TEZ ADI İSTANBUL, GEDİKPAŞA TARİHİ KENT DOKUSUNA YÖNELİK BİR ARAŞTIRMA</p>	<p>HAZIRLAYAN ZEYNEP ARSAN OZAN 2017</p>		

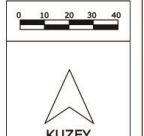

YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
RESTORASYON ANABİLİM DALI

TEZ DANIŞMANI
YRD. DOÇ. DR. BANU ÇELEBİOĞLU

KULLANIM DURUMU ANALİZİ

- DOLU (674)
- KISMİ DOLU (5)
- BOŞ (22)

TEZ ADI
İSTANBUL, GEDİKPAŞA TARİHİ KENT
DOKUSUNA YÖNELİK BİR ARAŞTIRMA

HAZIRLAYAN
ZEYNEP ARSAN OZAN
2017

ŞEKİL: A-8

EK-B

KORUMA AMAÇLI İMAR PLANLARI

EK-C

ENVANTER FİŞLERİ

C-1 Çalışma alanında özgünlüğünü korumakta olan yapıların envanter fişleri

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO:1				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:F21C25D3B				
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN		KORUMA DERECEŚİ	ANITSAL	1		
SOKAK VE KAPI NO: DÖNEM SOKAK NO:4	KADASTRO PAFTA: 32 ADA:1167 PARSEL:16		MİMARİ ÇAÇI (ÜSLUP): -	ÇEVRESEL		2		
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAÇI (ÜSLUP): -					
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABE: var	VAKFIYE: -					
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, İKİ KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
KORUMA DURUMU	X İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI A B C	DIŞ YAPI A B C	ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C	SÜSLEME ELEMANLARI A B C	RUTUBET A B C	YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI	FOTOĞRAF							
GÖZLEMLER: ZEMİN + 1 KATLI YIĞMA YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ ZEMİN KAT VE BİRİNCİ KAT CEPHE DÜZENİ VE ÖZGÜN AHŞAP GİYOTİN PENCERELERİ KORUNMUŞ DURUMDADIR. YAPININ ORTA AKSİNİN SOL TARAFINDA BULUNAN PENCERELERİN ÖNÜNE NİTELİKSİZ METAL PARMAKLIKLAR EKLENMİŞTİR. YAPININ CEPHESİNDE SIVALAR BÜYÜK ÖLÇÜDE DÖKÜLMÜŞ VE TAŞ-TUĞLA ALMAŞIK DUVAR ÖRGÜSÜ ORTAYA ÇIKMIŞTIR.				PERVİTİTCH HARİTASI 				
AYRINTILI TANITIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, DÖNEM SOKAK'TA YER ALAN, TAPUNUN 32 PAFTA, 1167 ADA, 16 PARSELİNDE KAYITLI, AHŞAP CUMBALI YIĞMA YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA EKSENİN SOL TARAFINDANDIR. GİRİŞ KAPISININ ÜZERİNDE KİTABE YER ALMAKTADIR. ZEMİN VE BİRİNCİ KAT CEPHE DÜZENİ VE DOĞRAMA MALZEMESİ KORUNMUŞ DURUMDADIR. CEPHE SIVALI VE BOYALI OLUP, BÜYÜK ÖLÇÜDE SIVA DÖKÜMLERİ İLE TAŞIYICI SİSTEM AÇIĞA ÇIKMIŞTIR. AHŞAP CUMBANIN KAPLAMA MALZEMESİNDE DE YER YER BOZULMALAR TESPİT EDİLMİŞTİR. YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASINDA YER ALMAKTADIR VE BULUNDUĞU SOKAĞIN İSMİ KARA BABA SOKAKTIR. PERVİTİTCH HARİTASINDA YAPIYA, KUZEY YÖNÜNDE BULUNAN AVLUDAN GEÇİLEREK ULAŞILMAKTADIR. YAPI GÜNÜMÜZDE KULLANILMADIĞI İÇİN BAKIMSIZ DURUMDADIR.				ORJİNAL KULLANIMI: TEKKEYE AİT KONUT BUGÜNKÜ KULLANIMI: BOŞ ÖNERİLEN KULLANIMI: KÜLTÜREL TESİS				
HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN								

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO: 2				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARITA NO: F21C25D3A				
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1		
SOKAK VE KAPI NO: NEVİYE SOKAK NO:6	KADASTRO PAFTA: 81 ADA: 217 PARSEL: 14			ÇEVRESEL		2		
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -					
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABE: -	VAKFIYE: -					
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, DÖRT KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
KORUMA DURUMU	X İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI A B C	DIŞ YAPI A B C	ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C	SÜSLEME ELEMANLARI A B C	RUTUBET A B C	YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI	FOTOĞRAF							
			YAPININ NEVİYE SOKAK CEPHESİ					
GÖZLEMLER: BODRUM + ZEMİN + 2 KATLI YIĞMA YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ CEPHE DÜZENİ, BİRİNCİ VE İKİNCİ KAT ÖZGÜN AHŞAP GİYOTİN PENCERELERİ KORUNMUŞ DURUMDADIR. BODRUM KAT VE ZEMİN KATA TİCARİ İŞLEVE YÖNELİK OLARAK KEPENK, TABELA, KLİMA VB. NİTELİKSİZ ELEMANLAR EKLENMİŞTİR. BİRİNCİ VE İKİNCİ KAT CEPHESİNDE YOĞUN KİRLENME GÖZLEMLENMİŞTİR.			PERVİTİTCH HARİTASI					
AYRINTILI TANITIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, NEVİYE SOKAK'TA YER ALAN, TAPUNUN 81 PAFTA, 217 ADA, 14 PARSELİNDE KAYITLI, CUMBALI, BİTİŞİK NİZAM YIĞMA YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA EKSENİN SOL TARAFINDANDIR. GİRİŞ KAPISINA 7 BASAMAK ÇIKILARAK ULAŞILMAKTADIR. CEPHE SIVALI VE BOYALIDIR, YOĞUN KİRLENME GÖRÜLMEKTEDİR. SÜSLEME ELEMANLARINDA YÜZEY VE PARÇA KAYIPLARI TESPİT EDİLMİŞTİR. YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASI'NDA YER ALMAKTADIR VE BULUNDUĞU SOKAĞIN İSMİ NEVİYE YOKUŞU CADDESİ'DİR. YAPININ KUZAY VE BATI YÖNÜNDE BULUNAN BAHÇELER GÜNÜMÜZDE YAPI PARSELLERİNE DÖNÜŞMÜŞTÜR. ÖZELLİKLE BİRİNCİ VE İKİNCİ KAT CEPHELERİNDE YER ALAN SÜSLEME ELEMANLARIYLA YAPI NİTELİKLİ BİR CEPHEYE SAHİPTİR VE ÖZGÜNLÜĞÜNÜ BÜYÜK ÖLÇÜDE KORUMAKTADIR.								
			ORJİNAL KULLANIMI: KONUT					
			BUGÜNKÜ KULLANIMI: TİCARET					
			ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT + TİCARET					
			HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN					

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO:3				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARITA NO:F21C25D3A				
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1		
SOKAK VE KAPI NO: NEVİYE SOKAK NO:10	KADASTRO PAFTA: 81 ADA: 217 PARSEL: 16			ÇEVRESEL		2		
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -					
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABE: -	VAKFIYE: -					
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, DÖRT KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI A B C	DIŞ YAPI A B C	ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C	SÜSLEME ELEMANLARI A B C	RUTUBET A B C	YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI	FOTOĞRAF							
								
GÖZLEMLER: BODRUM + ZEMİN + 2 KATLI YIĞMA YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ CEPHE DÜZENİ, ZEMİN, BİRİNCİ VE İKİNCİ KAT AHŞAP GİYOTİN PENCERELERİ KORUNMUŞ DURUMDADIR. BODRUM KAT VE ZEMİN KATA TİCARİ İŞLEVE YÖNELİK OLARAK KEPENK, TABELA VB. NİTELİKSİZ ELEMANLAR EKLENMİŞTİR. CEPHE YAKIN DÖNEMDE BOYANMIŞ OLUP BAKIMLIDIR.				PERVİTİTCH HARİTASI				
AYRINTILI TANITIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, NEVİYE SOKAK'TA YER ALAN, TAPUNUN 81 PAFTA, 217 ADA, 16 PARSELİNDE KAYITLI, CUMBALI, BİTİŞİK NİZAM YIĞMA YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA EKSENİN SOL TARAFINDANDIR. GİRİŞ KAPISINA 8 BASAMAK ÇIKILARAK ULAŞILMAKTADIR. CEPHE SIVALI VE BOYALIDIR, CUMBA YÜZEYİNDE VE SİLMELERDE KİSİMİ KİRLİNEMLER GÖRÜLMEKTEDİR. ÇATI PARAPETİ HİZASINDA BİTKİLENME TESPİT EDİLMİŞTİR. YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASINDA YER ALMAKTADIR VE BULUNDUĞU SOKAĞIN İSMİ NEVİYE YOKUŞU CADDESİ'DİR. YAPININ KUZAY VE GÜNEYİNDEKİ KOMŞU YAPILAR GÜNÜMÜZDE DE MEVCUTTUR VE DOKU BÜTÜNLÜĞÜNÜ KORUMAKTADIR. YAPI KİSİMEN DEĞİŞEN BODRUM KAT CEPHE DÜZENİ DIŞINDA ÖZGÜNLÜĞÜ KORUNMAKTA OLAN BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.								
				ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
				BUGÜNKÜ KULLANIMI: TİCARET				
				ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT + TİCARET				
HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN								

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO:4				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARITA NO:F21C25D3A				
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN		KORUMA DERECE	ANITSAL	1		
SOKAK VE KAPI NO: ESİRCİ KEMALETİN SOKAK NO:21	KADASTRO PAFTA: 77 ADA: 191 PARSEL:26		KORUMA DERECE	ÇEVRESEL	2			
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -					
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABE: -	VAKFIYE: -					
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, ÜÇ KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
KORUMA DURUMU	A B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI A B C	DIŞ YAPI A B C	ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C	SÜSLEME ELEMANLARI A B C	RUTUBET A B C	YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI	Emin Sinan Hamamı Sokak		FOTOĞRAF					
								
GÖZLEMLER:	KISMİ BODRUM + ZEMİN + 2 KATLI YIĞMA YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.							
YAPILAN ONARIMLAR:	YAPININ CEPHE DÜZENİ KORUNMUŞ DURUMDADIR. ANA GİRİŞ KAPISI, BOYUT VE FORM OLARAK FARKLI METAL KAPIYLA DEĞİŞTİRİLMİŞ, TEPE PENCERESİ KAPATILMIŞTIR. PENCERE DOĞRAMALARI AHŞAP VE ÖZGÜNDÜR. BİR VE İKİNCİ KATLARDA CEPHE SIVALARI BÜYÜK ÖLÇÜDE DÖKÜLMÜŞ, ZEMİN KATTA İSE NİTELİKSİZ BİR SIVA UYGULAMASI YAPILMIŞTIR.					PERVİTİTCH HARİTASI		
AYRINTILI TANITIM:	İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, ESİRCİ KEMALETİN SOKAK'TA YER ALAN, TAPUNUN 77 PAFTA, 191 ADA, 26 PARSELİNDE KAYITLI, CUMBALI, YIĞMA YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA EKSENİN SAĞ TARAFINDANDIR. YAPININ CEPHE ÖZGÜNLÜĞÜ BÜYÜK ÖLÇÜDE KORUNMUŞTUR. CEPHEYE KLİMA ÜNİTESİ EKLENMİŞ, GİRİŞ KAPISI DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. YAPININ ZEMİN KATINDAKİ SÜSLEMELİ PENCERE SÖVELERİ BEYAZI BOYANMIŞTIR. BİRİNCİ VE İKİNCİ KATTAKİ SİLME VE SÖVELERDE BÜYÜK ÖLÇÜDE PARÇA VE YÜZEY KAYIPLARI GÖZLEMLENMİŞTİR.							
	YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASI'NDA YER ALMAKTADIR VE BULUNDUĞU SOKAĞIN İSMİ YAHYA PAŞA SOKAK'TIR. PERVİTİTCH HARİTASI'NDA YAPININ BATISINDA YER ALAN KOMŞU YAPILAR İLE SIRA EV KURGUSUNDA YAPILDIĞI TAHMİN EDİLMEKTEDİR, GÜNÜMÜZDE İSE YERLERİNDE BETONARME YAPILAR YER ALMAKTADIR. DOĞUSUNDA YER ALAN YAPI İSE ÖZGÜNLÜĞÜNÜ KISMEN KORUMAKTADIR.					ORJİNAL KULLANIMI: KONUT		
	26 PARSELDE YER ALAN YAPI KISMEN DEĞİŞEN ZEMİN KAT CEPHE KURGUSU DIŞINDA ÖZGÜNLÜĞÜ KORUNMUŞ BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.					BUGÜNKÜ KULLANIMI: DEPO		
						ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT		
						HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO: 5				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: F21C25D3A				
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN		KORUMA DERECE	ANITSAL	1		
SOKAK VE KAPIN NO: FIRIN SOKAK NO:8	KADASTRO PAFTA: 77 ADA: 191 PARSEL: 31		KORUMA DERECE	ÇEVRESEL	2			
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -					
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABE: -	VAKFIYE: -					
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, ÜÇ KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI A B C	DIŞ YAPI A B C	ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C	SÜSLEME ELEMANLARI A B C	RUTUBET A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI	FOTOĞRAF							
								
GÖZLEMLER:								
KISMİ BODRUM + ZEMİN + 2 KATLI YIĞMA YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
YAPILAN ONARIMLAR:				PERVİTİTCH HARİTASI				
YAPININ CEPHE DÜZENİ, ZEMİN, BİRİNCİ VE İKİNCİ KAT AHŞAP GİYOTİN PENCERELERİ VE METAL ANA GİRİŞ KAPISI KORUNMUŞ DURUMDADIR. CEPHEYE KLİMA ÜNİTESİ VE TABELA EKLENMİŞTİR. CEPHE YAKIN DÖNEMDE BOYANMIŞ OLUP BAKIMLIDIR.								
AYRINTILI TANITIM:				ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, ESİRCİ KEHALETTİN SOKAK'LA FIRIN SOKAK'IN KESİŞİMİNDE YER ALAN, TAPUNUN 77 PAFTA, 191 ADA, 31 PARSELİNDE KAYITLI, KÖŞE ÇIKMALI, YIĞMA YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ FIRIN SOKAK CEPHESİ ORTA EKSENDEN SAĞLANMAKTADIR. ANA GİRİŞ KAPISINA ZAMAN İÇERİSİNDE MERMER MALZEMEYLE KAPLANMIŞ 5 BASAMAKLA ULAŞILMAKTADIR. KAT SİLMELERİ VE SÜSLEME ELEMANLARINDA GÖZLEMLenen KİRLENMELER DIŞINDA CEPHE SIVA-BOYALI VE BAKIMLIDIR.				BUGÜNKÜ KULLANIMI: TİCARET				
YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASINDA YER ALMAKTADIR VE BULUNDUĞU SOKAĞIN İSMİ FIRIN SOKAK'TIR. PERVİTİTCH HARİTASINDA YAPININ BATISINDA YER ALAN YIĞMA YAPI, ZAMAN İÇERİSİNDE BETONARME OLARAK YENİDEN İNŞA EDİLMİŞTİR. YAPININ GÜNEYİNDE YER ALAN YAPI İSE TESCİLLİ OLMASINA RAĞMEN ÖZGÜNLÜĞÜNÜ TAMAMEN YİTİRMİŞTİR. 31 PARSELDE YER ALAN YAPI CEPHE VE KÜTLE ÖZGÜNLÜĞÜ KORUNMUŞ BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.				ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT				
				HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN				

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO: 6				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: F21C25D3A				
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN		KORUMA DERECE	ANITSAL	1		
SOKAK VE KAPI NO: ESİRCİ KEMALETTİN SOKAK NO:5	KADASTRO PAFTA: 77 ADA: 196 PARSEL: 17		KORUMA DERECE	ÇEVRESEL	2			
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -					
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABE: -	VAKFIYE: -					
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, ÜÇ KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI A B C	DIŞ YAPI A B C	ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C	SÜSLEME ELEMANLARI A B C	RUTUBET A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI	FOTOĞRAF							
								
GÖZLEMLER:								
KISMİ BODRUM + ZEMİN + 2 KATLI YIĞMA YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
YAPILAN ONARIMLAR:				PERVİTİTCH HARİTASI				
YAPININ CEPHE DÜZENİ, ZEMİN, BİRİNCİ VE İKİNCİ KAT AŞŞAP GİYOTİN PENCERELERİ VE METAL ANA GİRİŞ KAPISI KORUNMUŞ DURUMDADIR. GİRİŞ KAPISININ ÜZERİNE ONDULIN SAÇAK VE KEPENK EKLENMİŞ, CUMBA ÜZERİNDEKİ BALKON PARMAKLIKLARI DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. BİRİNCİ VE İKİNCİ KAT CEPHESİNDE BÜYÜK ÖLÇÜDE YÜZEY VE PARÇA KAYIPLARI SÖZKONUSUDUR. CEPHEDE YOĞUN KIRLENME VE BAKIMSIZLIK GÖZLEMLENMİŞTİR.								
AYRINTILI TANITIM:				ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, ESİRCİ KEMALETTİN SOKAK'TA YER ALAN, TAPUNUN 77 PAFTA, 196 ADA, 17 PARSELİNDE KAYITLI, CUMBALI, YIĞMA YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA EKSENİN SOL TARAFINDA YER ALAN, 3 BASAMAKLA ULAŞILAN ÖZGÜN METAL KAPIDAN SAĞLANMAKTADIR. YAPININ BİRİNCİ VE İKİNCİ KAT CEPHESİNDE KAT SİLMELERİ, SÖVELER VE ÇATI SİLMESİNDE YÜZEY VE PARÇA KAYIPLARI GÖZLEMLENMİŞTİR. CUMBA ALTI METAL STRÜKTÜRÜ SIVA KAYBINDAN DOLAYI ORTAYA ÇIKMIŞTIR.				BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASINDA YER ALMAKTADIR VE BULUNDUĞU SOKAĞIN İSMİ YAHYA PAŞA SOKAK'TIR. PERVİTİTCH HARİTASI İNCELENDİĞİNDE, YAPININ BATISINDA KONUMLANAN YAPI İLE İKİZ OLDUĞU TAHMİN EDİLMEKTEDİR. KOMŞU YAPININ YERİNDE GÜNÜMÜZDE BETONARME BİR YAPI BULUNMAKTADIR. YAPININ DOĞUSUNDA YER ALAN YAPI DA BETONARME SİSTEMDE SONRADAN İNŞA EDİLMİŞTİR.				ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT				
17 PARSELDE YER ALAN YAPI CEPHE VE KÜTLE ÖZGÜNLÜĞÜ KORUNMUŞ BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.				HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN				

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO: 7				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: F21C25D3A				
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1		
SOKAK VE KAPI NO: ÇADIRCILAR ÇEŞMESİ SOKAK NO:8	KADASTRO PAFTA: 76 ADA: 173 PARSEL: 3			ÇEVRESEL		2		
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -					
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABE: -	VAKFIYE: -					
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, ÜÇ KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI A B C	DIŞ YAPI A B C	ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C	SÜSLEME ELEMANLARI A B C	RUTUBET A B C	YOK İZLİ VAR ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI	FOTOĞRAF							
								
GÖZLEMLER:								
KİSİMİ BODRUM + ZEMİN + 2 KATLI YIĞMA YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
YAPILAN ONARIMLAR:			PERVİTİTCH HARİTASI					
YAPININ CEPHE DÜZENİ, METAL ANA GİRİŞ KAPISI KORUNMUŞ DURUMDADIR. TÜM PENCERE DOĞRAMALARI PLASTİK MALZEMELİ DOĞRAMALARLA DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. BİRİNCİ VE İKİNCİ KAT CEPHESİNDE BÜYÜK ÖLÇÜDE YÜZEY VE PARÇA KAYIPLARI SÖZKONUSUDUR. ZAMAN İÇERİSİNDE YOKOLAN DENİZLİKLER NİTELİKSİZ BİR İŞÇİLİK VE MALZEMEYLE YENİLENMİŞTİR. ZEMİN KAT CEPHESİ BEYZA BOYANMIŞ, KLİMA VE DOĞALGAZ BORUSU EKLENMİŞTİR.								
AYRINTILI TANIM:			ORJİNAL KULLANIMI: KONUT					
İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, ÇADIRCILAR ÇEŞMESİ SOKAK'TA YER ALAN, TAPUNUN 76 PAFTA, 173 ADA, 3 PARSELİNDE KAYITLI, 2 KAT CUMBALI, YIĞMA YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA EKSENDE YER ALAN, 5 BASAMAKLA ULAŞILAN ÖZGÜN METAL KAPIDAN SAĞLANMAKTADIR. ZAMAN İÇERİSİNDE YOKOLAN BASAMAKLAR YENİDEN YAPILMIŞTIR. YAPININ BİRİNCİ VE İKİNCİ KAT CEPHESİNDE KAT SİLMELERİ, SÖVELER VE ÇATI SİLMESİNDE YÜZEY VE PARÇA KAYIPLARI GÖZLEMLENMİŞTİR. BİRİNCİ VE İKİNCİ KAT SIVALARI BÜYÜK ÖLÇÜDE DÖKÜLMÜŞ, TUĞLA BEDEN DUVARLARI ORTAYA ÇIKMIŞTIR. CEPHE GENEL OLARAK BAKIMSIZDIR VE YOĞUN KİRLENME GÖRÜLMEKTEDİR.			BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT					
YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASINDA YER ALMAKTADIR VE BULUNDUĞU SOKAĞIN İSMİ ÇEŞMELİ SOKAKTIR. PERVİTİTCH HARİTASI İNCELENDİĞİNDE, YAPININ BATISINDA YEŞİL BİR ALAN YER ALDIĞI ANLAŞILMAKTADIR. YEŞİL ALANIN YERİNDE GÜNÜMÜZDE 6 KATLI BETONARME BİR YAPI BULUNMAKTADIR. YAPININ DOĞUSUNDA YER ALAN YAPI ÖZGÜNLÜĞÜ KISMEN KORUNMUŞ CUMBALI YIĞMA YAPIDIR.			ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT					
3 PARSELDE YER ALAN YAPI CEPHE VE KÜTLE ÖZGÜNLÜĞÜ KORUNMUŞ BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.			HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN					

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO:8													
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:F21C25D3A													
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKE: MİMAR HAYRETTİN		KORUMA DERECE	ANITSAL	1											
SOKAK VE KAPI NO: GEDİKPAŞA CADDESİ NO:70	KADASTRO PAFTA: 76 ADA: 173 PARSEL:33		KORUMA DERECE	ÇEVRESEL	2												
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -														
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABE: -	VAKFIYE: -														
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, ÜÇ KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.																	
KORUMA DURUMU	A	YI	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	A	İÇ YAPI	A	SÜSLEME ELEMENLARI	A	RUTUBET	A	YOK		
	B	ORTA		B		B		B		B		B		B	İZİ VAR		
	C	FENA		C		C		C		C		C		C	ONEMLI		
VAZİYET PLANI			FOTOĞRAF														
GÖZLEMLER:			KISMİ BODRUM + ZEMİN + 2 KATLI YIĞMA YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.														
YAPILAN ONARIMLAR:			YAPININ CEPHE DÜZENİ KORUNMUŞ DURUMDADIR. AHŞAP OLAN PENCERE DOĞRAMALARI, MEVCUT BOYUTLAR KORUNARAK YENİLENMİŞTİR. ANA GİRİŞ KAPISI METAL DOĞRAMALI CAM KAPI OLARAK DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. BİRİNCİ VE İKİNCİ KAT PENCERELERİNE METAL PARMAKLIKLAR EKLENMİŞTİR. CEPHE SIVA+BOYALI OLUP BAKIMLIDIR.			PERVİTTİCH HARİTASI											
AYRINTILI TANITIM:			İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, ESİRCİ KEMALETTİN SOKAK VE FIRIN SOKAK'IN KESİTİĞİ KOŞE PARSELDE YER ALAN, TAPUNUN 76 PAFTA, 173 ADA, 33 PARSELİNDE KAYITLI, ÇIKMALI VE CUMBALI YIĞMA YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ GEDİKPAŞA CADDESİ CEPHESİ ORTA EKSENİN SAĞINDA YER ALAN, BASAMAKLARLA ULAŞILAN MUHDES KAPIDAN SAĞLANMAKTADIR. GÜNÜMÜZDE GEDİKPAŞA KONAĞI ADIYLA OTEL OLARAK KULLANILAN YAPININ CEPHESİ SIVALI VE BOYALIDIR.			ORJİNAL KULLANIMI: KONUT											
GÜNÜMÜZDE OTEL OLARAK KULLANILAN YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTTİCH HARİTASINDA YER ALMAKTADIR VE BULUNDUĞU CADDENİN İSMİ ÇADIRCI YOKUŞU CADDESİ'DİR. YAPININ KUZEV VE GÜNEYİNDE BETONARME YAPILAR YER ALMAKTADIR. 33 PARSELDE YER ALAN YAPI CEPHE VE KÜTLE BAZINDA ÖZGÜNLÜĞÜ KORUNMUŞ OLAN BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.			BUGÜNKÜ KULLANIMI: OTEL														
			ÖNERİLEN KULLANIMI: OTEL														
			HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN														

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO:9				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARITA NO:F21C25D3D				
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKE: MİMAR HAYRETTİN	KORUMA DERECE	ANITSAL 1				
SOKAK VE KAPINO: ÇILAVCI SOKAK NO:3		KADASTRO PAFTA: 76 ADA: 175 PARSEL:34	ÇEVRESEL	2				
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN: - YAPIM TARİHİ: -	YAPAN: - KİTABE: -	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): - VAKFIYE: -					
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, ÜÇ KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
KORUMA DURUMU	X İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI A B C	DIŞ YAPI A B C	ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C	SÜSLEME ELEMANLARI A B C	RUTUBET A B C	YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI	FOTOĞRAF							
								
GÖZLEMLER:	ZEMİN + 2 KATLI YIĞMA YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.							
YAPILAN ONARIMLAR:	YAPININ CEPHE DÜZENİ KORUNMUŞ DURUMDADIR. ZEMİN VE İKİNCİ KAT PENCERE DOĞRAMALARI AHŞAPTIR, BİRİNCİ KAT PENCERELERİ PLASTİK ESASLI MALZEMEYLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. ANA GİRİŞ KAPISI ÖZGÜNLÜĞÜNÜ KORUMAKTADIR. CEPHEYE DOĞALGAZ BORUSU, ELEKTRİK KABLOLARI EKLENMİŞTİR. ZAMAN İÇERİSİNDE YOKOLAN DENİZLİKLER NİTELİKSİZ BİR İŞÇİLİK VE MALZEMEYLE YENİLENMİŞTİR. CEPHEDE KİRLENME VE SIVA DÖKÜLMELERİ GÖZLEMLENMİŞTİR.				PERVİTİTCH HARİTASI			
AYRINTILI TANITIM:	İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, ÇILAVCI SOKAK'TA YER ALAN, TAPUNUN 76 PAFTA, 175 ADA, 34 PARSELİNDE KAYITLI, CUMBALI, YIĞMA YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA EKSENDE YER ALAN ÖZGÜN KAPIDAN SAĞLANMAKTADIR. YAPININ ZEMİN VE BİRİNCİ KAT CEPHESİNDE SIVA VE BOYA KAYIPLARI GÖZLEMLENMİŞTİR. CEPHE GENEL OLARAK BAKIMSIZDIR VE KARARMA VE KİRLENMELER GÖRÜLMEKTEDİR.							
	YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASI'NDA YER ALMAKTA DİR VE BULUNDUĞU SOKAĞIN İSMİ PİLAVOĞLU SOKAK'TIR. PERVİTİTCH HARİTASI İNCELENDİĞİNDE, YAPININ DOĞUSUNDA 3 KATLI YIĞMA BİR YAPI BULUNDUĞU ANLAŞILMAKTADIR. TESCİLLİ OLAN BU YAPI ZAMAN İÇERİSİNDE YIKILMIŞ, YERİNE BETONARME 6 KATLI BİR YAPI İNŞA EDİLMİŞTİR. YAPININ BATISINDA YER ALAN YAPI DA ZAMAN İÇERİSİNDE İNŞA EDİLMİŞ BETONARME BİR YAPIDIR. 34 PARSELDE YER ALAN YAPI CEPHE VE KÜTLE ÖZGÜNLÜĞÜ KORUNMUŞ BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.				ORJİNAL KULLANIMI: KONUT			
					BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT			
					ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT			
					HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN			

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO:10				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:F21C25D3A				
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	KORUMA DERECE	ANITSAL 1				
SOKAK VE KAPI NO: ÇILAVCI SOKAK NO:11	KADASTRO PAFTA: 76 ADA: 175 PARSEL:30		ÇEVRESSEL	2				
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN: - YAPIM TARİHİ: -	YAPAN: - KİTABE: -	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): - VAKFIYE: -					
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, ÜÇ KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI A B C	DIŞ YAPI A B C	ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C	SÜSLEME ELEMANLARI A B C	RUTUBET A B C	YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI	FOTOĞRAF							
								
GÖZLEMLER:								
ZEMİN + 2 KAT + KISMİ ÇATI KATLI YIĞMA YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
YAPILAN ONARIMLAR:					PERVİTİTCH HARİTASI			
YAPININ CEPHE DÜZENİ KORUNMUŞ DURUMDADIR. TÜM PENCERE DOĞRAMALARI PLASTİK ESASLI MALZEMEYLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. ANA GİRİŞ KAPISI ÖZGÜNLÜĞÜNÜ KORUMAKTADIR VE YÜKSELEN YOL KOTUNDAN DOLAYI KISMEN GÖMÜLMÜŞ DURUMDADIR. SÜSLEMELİ CUMBA YÜZEYİNDE VE ÇATI SİLMESİNDE YÜZEY VE PARÇA KAYIPLARI GÖZLEMLENMEKTEDİR. CEPHE SIVA ÜZERİ BOYALIDIR VE GENEL OLARAK BAKIMLIDIR.								
AYRINTILI TANITIM:					ORJİNAL KULLANIMI: KONUT			
İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, ÇILAVCILAR SOKAK'TA YER ALAN, TAPUNUN 76 PAFTA, 175 ADA, 30 PARSELİNDE KAYITLI, CUMBALI, YIĞMA YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA EKSENDE YER ALAN TEPE PENCERELİ ÖZGÜN METAL KAPIDAN SAĞLANMAKTADIR. YAPININ CUMBA ÜSTÜ SİLMESİNDE PARÇA KAYIPLARI, KARARMA VE BİTKİLENME GÖRÜLMEKTEDİR. BEZEMELİ BİR CUMBAYA SAHİP YAPININ CUMBA ALT HİZASINDA BİNANIN YAPIM YILI OLDUĞU TAHMİN EDİLEN "1880" VE "BM" YAZMAKTADIR.					BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT +TİCARET			
YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASINDA YER ALMAKTADIR VE BULUNDUĞU SOKAĞIN İSMİ PİLAVOĞLU SOKAK'TIR. PERVİTİTCH HARİTASI İNCELENDİĞİNDE, YAPININ DOĞUSUNDA 3 KATLI YIĞMA BİR YAPI BULUNDUĞU ANLAŞILMAKTADIR. BU YAPI ZAMAN İÇERİSİNDE YIKILMIŞ, YERİNE BETONARME 4 KATLI BİR YAPI İNŞA EDİLMİŞTİR. YAPININ BATISINDA YER ALAN TESCİLLİ BİNAYLA İKİZ EV MANTIĞINDA YAPILDIĞI GÖRÜLMEKTEDİR. KOMŞU YAPI GÜNÜMÜZDE NİTELİKSİZ UYGULAMALARDAN DOLAYI ÖZGÜNLÜĞÜNÜ BÜYÜK ÖLÇÜDE YİTİRMİŞ DURUMDADIR. 30 PARSELDE YER ALAN YAPI CEPHE VE KÜTLE ÖZGÜNLÜĞÜ KORUNMUŞ BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.					ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT			
					HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN			

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO:11				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:F21C25D3A				
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	KORUMA DERECEŚİ	ANITSAL 1				
SOKAK VE KAPI NO: KURBAN SOKAK NO:7	KADASTRO PAFTA: 76 ADA: 189 PARSEL:25		ÇEVRESEL	2				
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN: - YAPIM TARİHİ: -	YAPAN: - KİTABE: -	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): - VAKFIYE: -					
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, ÜÇ KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI A B C	DIŞ YAPI A B C	ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C	SÜSLEME ELEMANLARI A B C	RUTUBET A B C	YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI	FOTOĞRAF							
								
GÖZLEMLER:								
KİSMİ BODRUM + ZEMİN + 2 KATLI YIĞMA YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ CEPHE DÜZENİ KORUNMUŞ DURUMDADIR. PENCERE DOĞRAMLARI AHSAPTIR VE ÖZGÜN OLDUKLARI TAHMİN EDİLMEKTEDİR. ANA GİRİŞ KAPISI ÖZGÜNLÜĞÜNÜ KORUMAKTADIR. BİRİNCİ KAT SİLMESİNDE KARARMA VE YÜZEY KAYIPLARI GÖRÜLMEKTEDİR. CEPHE SIVA ÜZERİ BOYALIDIR VE BAKIMLIDIR.					PERVİTİTCH HARİTASI 			
AYRINTILI TANITIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, KURBAN SOKAKTA YER ALAN, TAPUNUN 76 PAFTA, 189 ADA, 25 PARSELİNDE KAYITLI, CUMBALI, YIĞMA YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA EKSENDE YER ALAN, 2 BASAMAKLA ULAŞILAN TEPE PENCERELİ ÖZGÜN METAL KAPIDAN SAĞLANMAKTADIR. YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASINDA YER ALMAKTADIR VE BULUNDUĞU SOKAĞIN İSMİ BAKKAL SOKAKTIR. PERVİTİTCH HARİTASI İNCELENDİĞİNDE, YAPININ DOĞUSUNDA YEŞİL ALAN BULUNDUĞU ANLAŞILMAKTADIR. SÖZKONUSU PARSELE ZAMAN İÇERİSİNDE BETONARME 4 KATLI BİR YAPI İNŞA EDİLMİŞTİR. YAPININ BATISINDA YER ALAN PARSELDEKİ YAPI ZAMAN İÇERİSİNDE İNŞA EDİLMİŞ 4 KATLI BETONARME BİR BİNADIR. 25 PARSELDE YER ALAN YAPI CEPHE VE KÜTLE ÖZGÜNLÜĞÜ KORUNMUŞ BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.					ORJİNAL KULLANIMI: KONUT BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT			
HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN								

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO:12				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:F21C25D3A				
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN		KORUMA DERECEŚİ	ANITSAL	1		
SOKAK VE KAPİ NO: KURBAN SOKAK NO:11	KADASTRO PAFTA: 76 ADA: 189 PARSEL:23			ÇEVRESEL		2		
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -					
	YAPIM TARİHİ: -	KITABE: -	VAKFIYE: -					
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, ÜÇ KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI A B C	DIŞ YAPI A B C	ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C	SÜSLEME ELEMANLARI A B C	RUTUBET A B C	YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI	FOTOĞRAF							
								
	GÖZLEMLER:		KISMİ BODRUM + ZEMİN + 2 KATLI YIĞMA YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.					
YAPILAN ONARIMLAR:			PERVİTİTCH HARİTASI					
YAPININ CEPHE DÜZENİ KORUNMUŞ DURUMDADIR. PENCERE DOĞRAMALARI AHŞAPTIR VE ÖZGÜN OLDUKLARI TAHMİN EDİLMEKTEDİR. ANA GİRİŞ KAPISI ÖZGÜNLÜĞÜNÜ KORUMAKTADIR. BİRİNCİ VE İKİNCİ KAT SİLMELERİNDE KARARMA VE YÜZEY KAYIPLARI GÖRÜLMÜKTEDİR. CUMBA ALTINDAKİ SİVA KAYBINDAN DOLAYI, TAŞIYICI METAL STRÜKTÜR AÇIĞA ÇIKMIŞTIR. CEPHE SİVA ÜZERİ BOYALIDIR VE BAKIMLIDIR.								
AYRINTILI TANITIM:			ORJİNAL KULLANIMI: KONUT					
İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, KURBAN SOKAK'TA YER ALAN, TAPUNUN 76 PAFTA, 189 ADA, 23 PARSELİNDE KAYITLI, CUMBALI, YIĞMA YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA EKSENDE YER ALAN, 2 BASAMAKLA ULAŞILAN TEPE PENCERELİ ÖZGÜN METAL KAPIDAN SAĞLANMAKTADIR. YAPININ ÇATISINA ONDULİN CEPHELİ ÇEKME BİR EK KAT EKLENMİŞ DURUMDADIR.			BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT					
YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASINDA YER ALMAKTADIR VE BULUNDUĞU SOKAĞIN İSMİ BAKKAL SOKAK'TIR. PERVİTİTCH HARİTASI İNCELENDİĞİNDE, YAPININ DOĞUSUNDA 3 KATLI YIĞMA BİR YAPI BULUNDUĞU ANLAŞILMAKTADIR. SÖZKONUSU PARSELE ZAMAN İÇERİSİNDE BETONARME 4 KATLI BİR YAPI İNŞA EDİLMİŞTİR. YAPININ BATISINDAKİ PARSELDE YER ALAN YAPI ÖZGÜNLÜĞÜNÜ KİSMEN KAYBETMİŞ TESCİLLİ YIĞMA BİR BİNADIR.			ONERİLEN KULLANIMI: KONUT					
23 PARSELDE YER ALAN YAPI CEPHE VE KÜTLE ÖZGÜNLÜĞÜ KORUNMUŞ BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.			HAZIRLAYAN: ZEYNEPARSAN OZAN					

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO: 13	
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: F21C25D3A	
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN		KORUMA DERECEĞİ	ANITSAL
SOKAK VE KAPI NO: TİYATRO CADDESİ NO:69	KADASTRO PAFTA: 76 ADA: 189 PARSEL: 17			ÇEVRESEL	1
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -		
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABE: -	VAKFIYE: -		
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, İKİ KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.					
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI A B C	DIŞ YAPI A B C	ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C
				SÜSLEME ELEMANLARI A B C	RUTUBET A B C
					YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI	FOTOĞRAF				
			YAPININ TİYATRO CADDESİ CEPHESİ		
GÖZLEMLER:					
KISMİ BODRUM + ZEMİN + 1 KATLI YIĞMA YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.					
YAPILAN ONARIMLAR:			PERVİTİTCH HARİTASI		
YAPININ CEPHE DÜZENİ KORUNMUŞ DURUMDADIR. PENCERE DOĞRAMLARI AĞŞAPTIR VE ZAMAN İÇERİSİNDE DEĞİŞTİRİLMİŞ OLDUKLARI TAHMİN EDİLMEKTEDİR. ANA GİRİŞ KAPISI METALDİR VE MUHDESTİR. CEPHEDE BİTKİLENME, KABARMA VE SIVA KAYIPLARI GÖZLEMLENMİŞTİR. CEPHE TAŞ TAKLİDİ SIVA ÜZERİ BOYALIDIR.					
AYRINTILI TANITIM:			ORJİNAL KULLANIMI: KONUT + TİCARET		
İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, TİYATRO CADDESİNDE YER ALAN, TAPUNUN 76 PAFTA, 189 ADA, 17 PARSELİNDE KAYITLI YIĞMA YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA EKSENİN SAĞINDA YER ALAN METAL KAPIDAN SAĞLANMAKTADIR. YAPI GÜNÜMÜZDE KULLANIM DIŞIDIR.			BUGÜNKÜ KULLANIMI: BOŞ		
YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASINDA ZEMİN KATI DÜKKAN OLAN BİR YAPI OLARAK YER ALMAKTADIR VE BULUNDUĞU CADDENİN İSMİ ALİ BEY YOKUŞU CADDESİDİR. PERVİTİTCH HARİTASI İNCELENDİĞİNDE, YAPININ KUZEYİNDE BOŞ BİR PARSELİN BULUNDUĞU ANLAŞILMAKTADIR. SÖZKONUSU PARSEL TESCİLLİDİR VE BU PARSELE ZAMAN İÇERİSİNDE BETONARME 5 KATLI BİR YAPI İNŞA EDİLMİŞTİR. YAPININ GÜNEYİNDEKİ PARSELDE KONULANAN YAPI PERVİTİTCH HARİTASINDA TEK KATLIYKEN GÜNÜMÜZDE TESCİLLİ BİR APARTMAN YER ALMAKTADIR.			ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT		
17 PARSELDE YER ALAN YAPI CEPHE VE KÜTLE ÖZGÜNLÜĞÜ KORUNMUŞ, YALIN ÜSLUBA SAHİP BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.			HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO:14				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:F21C25D3A				
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	KORUMA DERECESİ	ANITSAL 1				
SOKAK VE KAPI NO: TİYATRO CADDESİ NO:71		KADASTRO PAFTA: 76 ADA: 189 PARSEL:35	ÇEVRESEL	2				
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN: - YAPIM TARİHİ: -	YAPAN: - KİTABE: -	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -	VAKFİYE: -				
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, DÖRT KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI A B C	DIŞ YAPI A B C	ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C	SÜSLEME ELEMANLARI A B C	RUTUBET A B C	YOK İZİ VAR ONEMLI
VAZİYET PLANI	FOTOĞRAF							
GÖZLEMLER:								
KISMİ BODRUM + ZEMİN + 3 KATLI BETONARME YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
YAPILAN ONARIMLAR:					PERVİTİTCH HARİTASI			
YAPININ CEPHE DÜZENİ KORUNMUŞ DURUMDADIR. PENCERE DOĞRAMALARI PLASTİK ESASLI MALZEMEYLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. ANA GİRİŞ KAPISI CAMDIR VE MUHDESTİR. ÜÇÜNCÜ KATTAKİ BALKON PLASTİK DOĞRAMALARLA KAPATILMIŞTIR. GİRİŞ KAPISININ ÜZERİNE TENTE EKLENMİŞTİR. CEPHE SIVA ÜZERİ BOYALIDIR VE BAKIMLIDIR.								
AYRINTILI TANITIM:					ORJİNAL KULLANIMI: KONUT + TİCARET			
İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, TİYATRO CADDESİNDE YER ALAN, TAPUNUN 76 PAFTA, 189 ADA, 35 PARSELİNDE KAYITLI BETONARME YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA EKSENİN SOLUNDA YER ALAN CAM KAPIDAN SAĞLANMAKTADIR. YAPI GÜNÜMÜZDE OTEL OLARAK KULLANILMAKTADIR.					BUGÜNKÜ KULLANIMI: OTEL			
YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASINDA SÖZKONU PARSELDE TEK KATLI YIĞMA BİR YAPI YER ALMAKTADIR. YAPININ BULUNDUĞU CADDENİN İSMİ ALİ BEY YOKUŞU CADDESİ'DİR. YAPININ GÜNEYİNDE YER ALAN YAPIYLA BİRLİKTE İKİZ APARTMAN MANTIĞIYLA 1950'Lİ YILLARDAN ÖNCE YAPILDIĞI TAHMİN EDİLMEKTEDİR. GÜNEYİNDE YER ALAN YAPI MALZEME AÇISINDAN DAHA ÖZGÜNÜDÜR. 35 PARSELDE YER ALAN YAPI CEPHE VE KÜTLE ÖZGÜNLÜĞÜ KORUNMUŞ, YALIN ÜSLUBA SAHİP ERKEN DÖNEM BİR APARTMAN ÖRNEĞİDİR.					ONERİLEN KULLANIMI: OTEL			
					HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN			

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO:15										
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:F21C25D3D										
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	KORUMA DERECE	ANITSAL 1										
SOKAK VE KAPI NO: BALIPAŞA YOKUŞU SOKAK NO:79	KADASTRO PAFTA: 76 ADA: 176 PARSEL: 21		ÇEVRESEL	2										
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAÇI (ÜSLUP): -											
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABE: -	VAKFIYE: -											
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, ÜÇ KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.														
KORUMA DURUMU	A YI	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	İÇ YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B ORTA		B		B		B		B		B		B	İZ VAR
	C FENA		C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI	FOTOĞRAF													
														
GÖZLEMLER:														
KİSİMİ BODRUM + ZEMİN + 2 KATLI YIĞMA YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.														
YAPILAN ONARIMLAR:							PERVİTİTCH HARİTASI							
YAPININ CEPHE DÜZENİ KORUNMUŞ DURUMDADIR. PENCERE DOĞRAMALARI AHŞAPTIR. ÖZGÜN ANA GİRİŞ KAPISI ÖZGÜNDÜR. ÇATI KATA ÖNDÜLİN ÜST ÖRTÜ EKLENMİŞTİR. CEPHE SIVA ÜZERİ BOYALIDIR VE BAKIMLIDIR.														
AYRINTILI TANITIM:							ORJİNAL KULLANIMI: KONUT							
İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, BALIPAŞA YOKUŞU'NDA YER ALAN, TAPUNUN 76 PAFTA, 176 ADA, 21 PARSELİNDE KAYITLI YIĞMA YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA EKSENİN SAĞINDA YER ALAN, BİRKAÇ BASAMAKLA ULAŞILAN METAL KAPIDAN SAĞLANMAKTADIR.							BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT							
YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASINDA YER ALMAKTADIR VE BULUNDUĞU CADDENİN İSMİ BALIPAŞA YOKUŞU CADDESİ'DİR. PERVİTİTCH HARİTASI İNCELENDİĞİNDE, YAPININ KUZEYİNDE ÜÇ KATLI YIĞMA BİR YAPININ BULUNDUĞU ANLAŞILMAKTADIR. SÖZKONUSU BİNA TESCİLLİDİR VE ÖZGÜNLÜĞÜNÜ KORUMAKTADIR. YAPININ GÜNEYİNDEKİ PARSELDE KONUMLANAN YAPI PERVİTİTCH HARİTASINDA ÜÇ KATLIYKEN GÜNÜMÜZDE 6 KATLI DOKUYA UYUMSUZ BETONARME BİR YAPI YER ALMAKTADIR.							ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT							
21 PARSELDE YER ALAN YAPI CEPHE VE KÜTLE ÖZGÜNLÜĞÜ KORUNMUŞ, YALIN ÜSLUBA SAHİP BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.							HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN							

C-2 Çalışma alanında tescile önerilen yapıların envanter fişleri

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO: 1				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: F21C25D3A				
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN		KORUMA DERECE	ANITSAL	1		
SOKAK VE KAPI NO: TİYATRO CADDESİ NO:21	KADASTRO PAFTA: 58 ADA: 204 PARSEL: 6		KORUMA DERECE	ANITSAL	1	2		
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -					
	YAPIM TARİHİ: -	KITABE: -	VAKFIYE: -					
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, DÖRT KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI A B C	DIŞ YAPI A B C	ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C	SÜSLEM ELEMENLARI A B C	RUTUBET A B C	YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI	FOTOĞRAF							
			YAPININ YAHYA PAŞA SOKAK VE TİYATRO CADDESİ CEPHELERİ					
GÖZLEMLER: KİSMİ BODRUM + ZEMİN + 3 KATLI KARMA YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ GİRİŞ KAT CEPHE DÜZENİ TİCARİ İŞLEVDEN DOLAY DEĞİŞMİŞ DURUMDADIR. YAPININ CEPHESİNE KLİMA ÜNİTESİ, TABELA, TENTE VB. NİTELİKSİZ EKLENTİLER YAPILMIŞ.PENCERE DOĞRAMALARI DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.ONDULİN LEVHA İLE KAPLAMA YAPILARAK ÇATI KATINDA TERAS OLUŞTURULMUŞTUR.			PERVİTTCH HARİTASI 					
AYRINTILI TANITIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, TİYATRO CADDESİNDE YER ALAN, TAPUNUN 58 PAFTA, 204 ADA, 6 PARSELİNDE KAYITLI, BİTİŞİK NİZAMLI KÖŞE YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ TİYATRO CADDESİ CEPHESİ ORTA EKSENİN SAĞ TARAFINDA BULUNAN KAPIDANDIR. YAHYA PAŞA SOKAK CEPHESİNDE KİSMİ BODRUM KAT HİZASINDA BİR KAPI DAHA BULUNMAKTADIR. PENCERE DOĞRAMALARI PVC VE İÇE AÇILIR KANATLIDIR. CEPHE SIVALİ VE BOYALI OLUP, YER YER SIVA DÖKÜLMELERİ İLE TAŞIYICI SİSTEM AÇIĞA ÇIKMIŞTIR. CEPHEDE ÖZELLİKLE PENCERE ALT HİZALARINDA KIRLENME GÖZLEMLENMİŞTİR. YAPININ İÇERİSİNDE BULUNDUĞU SOKAK DOKUSU GÜNÜMÜZDE DEĞİŞMİŞ OLMAKLA BİRLİKTE, GEREK DOLU-BOŞ ORANI, GEREK DOKUYA UYUMLU ÖLÇEK VE GABARİSİYLE YAPI KORUNMASI GEREKLİ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ OLARAK TESCİLE ÖNERİLMEKTEDİR.			ORJİNAL KULLANIMI: KONUT BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT + TİCARET ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT + TİCARET					
HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN								

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO: 2														
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: F21C25D3B														
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	KORUMA DEREJESİ	ANITSAL	1													
SOKAK VE KAPI NO: ABİDİN DAVER SOKAK NO:7	KADASTRO PAFTA: 32	ADA: 1167	PARSEL: 43	ÇEVRESEL	2													
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -	-														
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABE: -	VAKFIYE: -	-														
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, DÖRT KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.																		
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	İÇ YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMENLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK	A B C	İZLİ VAR	A B C	ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI	FOTOĞRAF																	
				YAPININ ABİDİN DAVER SOKAK CEPHESİ														
GÖZLEMLER:																		
KİSMİ BODRUM + ZEMİN + 3 KATLI BETONARME YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.																		
YAPILAN ONARIMLAR:																		
YAPININ ZEMİN KAT, BİRİNCİ KAT VE ÜÇÜNCÜ KAT CEPHE DÜZENİ DEĞİŞMİŞ DURUMDADIR. YAPININ CEPHESİNE TABELA, TENTE VE KEPENK VB. NİTELİKSİZ EKLENTİLER YAPILMIŞ. PENCERE DOĞRAMALARI İKİNCİ KAT HARIÇ DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. ÜÇÜNCÜ KAT CEPHESİNDE YOĞUN RUTUBET GÖZLEMLENMİŞTİR. ÇATIYA NİTELİKSİZ SAÇAK EKLENMİŞTİR.																		
AYRINTILI TANITIM:																		
İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, ABİDİN DAVER SOKAK'TA YER ALAN, TAPUNUN 32 PAFTA, 1167 ADA, 43 PARSELİNDE KAYITLI, BİTİŞİK NIZAMLI YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA EKSENİN SAĞ TARAFINDANDIR. İKİNCİ KAT CEPHE DÜZENİ VE DOĞRAMA MALZEMESİ KORUNMUŞ DURUMDA OLUP, DİĞER KATLARDA TİCARİ İŞLEVE YÖNELİK OLARAK DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. CEPHE SIVALI VE BOYALI OLUP, YER YER SIVA DÖKÜMLERİ İLE TAŞIYICI SİSTEM AÇIĞA ÇIKMIŞTIR. CEPHEDE ÖZELLİKLE PENCERE ALT HİZALARINDA KİRLENME GÖZLEMLENMİŞTİR. YAPININ CEPHESİNDE YER ALAN SÜSLEMELER KORUNMUŞ DURUMDADIR.																		
YAPININ İÇERİSİNDE BULUNDUĞU SOKAK 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASINDA YER ALMAMAKTADIR, 1946 TARİHLİ HAVA FOTOĞRAFINDA İSE MEVCUTTUR. BU NEDENLE YAPININ 1930'LU YILLARDA İNŞA EDİLMİŞ OLDUĞU TAHMİN EDİLMEKTEDİR. SÖZKONUSU YAPI GEREK DOLU-BOŞ ORANI, GEREK KÜTLE VE GABARİSİ, GEREK GEOMETRİK CEPHE MOTİFLERİ İLE 1930'LU YILLARIN ART-DECO YAPILARINA ÖRNEK TEŞKİL ETTİĞİ İÇİN KORUNMASI GEREKLİ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ OLARAK TESCİLE ÖNERİLMEKTEDİR.																		
PERVİTİTCH HARİTASI																		
																		
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT																		
BUGÜNKÜ KULLANIMI: TİCARET																		
ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT + TİCARET																		
HAZIRLAYAN: ZEYNEPARSAN OZAN																		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO:3										
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:F21C25D3B										
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1									
SOKAK VE KAPI NO: YENİÇERİLER CADDESİ NO:31	KADASTRO PAFTA: 32	ADA:1167	PARSEL:47	ÇEVRESEL	2									
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN:-	YAPAN:-	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -											
	YAPIM TARİHİ:-	KİTABE:-	VAKFIYE:-											
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, DÖRT KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.														
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	İÇ YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZLİ VAR ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI	FOTOĞRAF													
														
GÖZLEMLER:														
ZEMİN + 3 KAT + 1 EK KATTAN OLUŞAN BETONARME YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.														
YAPILAN ONARIMLAR:														
YAPININ ZEMİN KAT CEPHE DÜZENİ TİCARİ İŞLEV DEN DOLAY DEĞİŞMİŞ DURUMDADIR. CEPHESİNE TABELA, PARMAKLIK, KEPENK VB. NİTELİKSİZ EKLENTİLER YAPILMIŞ, PENCERE DOĞRAMALARI PLASTİK MALZEMEYLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. ÜÇÜNCÜ KAT CEPHESİNDE RUTUBET VE YÜZEY KAYBI GÖZLEMLENMİŞTİR. ÇATIYA NİTELİKSİZ BİR EK KAT EKLENMİŞTİR.														
AYRINTILI TANITIM:														
İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, YENİÇERİLER CADDESİNDE YER ALAN, TAPUNUN 32 PAFTA, 1167 ADA, 47 PARSELİNDE KAYITLI, BİTİŞİK NİZAMLİ YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA EKSENİN SAĞ TARAFINDANDIR. CEPHE DÜZENİ 1,2 VE 3. KATLARDA KORUNMUŞTUR, ZEMİN KATTA İSE TİCARİ İŞLEVE YÖNELİK OLARAK DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. YAPININ ÇATI PARAPETİNİN ÜZERİNE NİTELİKSİZ BİR EK KAT EKLENMİŞTİR. CEPHE SIVALI VE BOYALI OLUP, YER YER SIVA DÖKÜLMELERİ GÖZLEMLENMİŞTİR. YAPININ CEPHESİNDE YER ALAN SADE SÜSLEMELER KORUNMUŞ DURUMDADIR.														
YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASINDA YER ALMAMAKTADIR, 1946 TARİHLİ HAVA FOTOĞRAFINDA İSE MEVCUTTUR. BU NEDENLE YAPININ 1930'LU YILLARDA İNŞA EDİLMİŞ OLDUĞU TAHMİN EDİLMEKTEDİR. SÖZKONUSU YAPI GEREK DOLU-BOŞ ORANI, GEREK KÜTLE VE GABARİSİ, GEREK GEOMETRİK CEPHE MOTİFLERİ İLE 1930'LU YILLARIN ART-DECO YAPILARINA ÖRNEK TEŞKİL ETTİĞİ İÇİN KORUNMASI GEREKLİ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ OLARAK TESCİLE ÖNERİLMEKTEDİR.														
PERVİTİTCH HARİTASI														
														
ORJİNAL KULLANIMI: BİLİNİYOR														
BUGÜNKÜ KULLANIMI: TİCARET														
ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT + TİCARET														
HAZIRLAYAN: ZEYNEPARSAN OZAN														

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO:4														
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:F21C25D3B														
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN		KORUMA DEREJESİ	ANITSAL	1												
SOKAK VE KAPI NO: DOĞRAMACI SOKAK NO:9	KADASTRO PAFTA: 32 ADA: 248 PARSEL: 9 - 10			ÇEVRESEL		2												
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -															
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABE: -	VAKFIYE: -															
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, ÜÇ KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.																		
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	İÇ YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK	A B C	İZLİ VAR	A B C	ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI	FOTOĞRAF																	
GÖZLEMLER:																		
KİSMİ BODRUM + ZEMİN + 2 KATTAN OLUŞAN BETONARME YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.																		
YAPILAN ONARIMLAR:																		
YAPININ ZEMİN KAT CEPHE DÜZENİ TİCARİ İŞLEVDEN DOLAY DEĞİŞMİŞ DURUMDADIR. CEPHESİNE TABELA, KEPENK VB. NİTELİKSİZ EKLENTİLER YAPILMIŞ, PENCERE DOĞRAMALARI NİTELİKSİZ MALZEMEYLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. ÜÇÜNCÜ KAT CEPHESİNDE RUTUBET VE YÜZEY KAYBI GÖZLEMLENMİŞTİR. ÇATIYA KİSMİ BİR EK KAT EKLENMİŞTİR.																		
AYRINTILI TANITIM:																		
İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, DOĞRAMACI SOKAK'TA YER ALAN, TAPUNUN 32 PAFTA, 248 ADA, 9 VE 10 PARSELLERİNDE KAYITLI, BİTİŞİK NİZAMLI YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA EKSENİN SOL TARAFINDANDIR. CEPHE DÜZENİ 1 VE 2. KATLARA KORUNMUŞTUR, ZEMİN KATTA İSE TİCARİ İŞLEVE YÖNELİK OLARAK DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. YAPININ ÇATI PARAPETİNİN ÜZERİNE KİSMİ BİR EK KAT EKLENMİŞ, 3. KAT ORTA EKSENİN SAĞ TARAFINDA YER ALAN CEPHE DÜZENİ DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. CEPHE SIVALI VE BOYALI OLUP, YER YER SIVA DÖKÜMLERİ GÖZLEMLENMİŞTİR.																		
YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASINDA YER ALMAKTA DİR. SÖZKONUSU YAPI SİMETRİK CEPHE KURGUSU, DOKUYA UYUMLU KÜTLE VE GABARISINDEN DOLAYI KORUNMASI GEREKLİ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ OLARAK TESCİLE ÖNERİLMEKTEDİR.																		
PERVİTİTCH HARİTASI																		
																		
ORJİNAL KULLANIMI: BİLİNİYOR																		
BUGÜNKÜ KULLANIMI: TİCARET																		
ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT + TİCARET																		
HAZIRLAYAN: ZEYNEPARSAN OZAN																		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO:5				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:F21C25D3B				
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1			
SOKAK VE KAPI NO: GEDİKPAŞA CAMİ SOKAK NO:15	KADASTRO PAFTA: 32	ADA: 248	PARSEL: 26	ÇEVRESEL	2			
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -	-				
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABE: -	VAKFIYE: -	-				
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, DÖRT KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI A B C	DIŞ YAPI A B C	ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C	SÜSLEME ELEMANLARI A B C	RUTUBET A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI	FOTOĞRAF			YAPININ GEDİKPAŞA CAMİ SOKAK CEPHESİ				
GÖZLEMLER: KİSMİ BODRUM + ZEMİN + 3 KATTAN OLUŞAN BETONARME YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ ZEMİN KAT CEPHE DÜZENİ TİCARİ İŞLEVDEN DOLAYI DEĞİŞMİŞ DURUMDADIR. CEPHESİNE TABELA, KEPENK, SAÇAK, METAL KORKULUK VB. NİTELİKSİZ EKLENTİLER YAPILMIŞTIR. 2. KAT HARIÇ PENCERE DOĞRAMALARI AHŞAP DOĞRAMADIR.				PERVİTİTCH HARİTASI				
AYRINTILI TANITIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, GEDİKPAŞA CAMİ SOKAKTA YER ALAN, TAPUNUN 32 PAFTA, 248 ADA, 26 PARSELDE KAYITLI, BİTİŞİK NİZAMLI YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA EKSENDEDİR. CEPHE DÜZENİ 1,2 VE 3. KATLARDA KORUNMUŞTUR, ZEMİN KATTA İŞE TİCARİ İŞLEVE YÖNELİK OLARAK DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. BİRİNCİ KAT ÜST KOTUNA NİTELİKSİZ METAL BİR SAÇAK EKLENMİŞTİR. CEPHENİN ORTA AKSININ HER İKİ YÖNÜNE, ZEMİN KATTAN ARA KATA ULAŞIMI SAĞLAYAN NİTELİKSİZ METAL MERDİVEN VE KORKULUK EKLENMİŞTİR. CEPHE SIVALI VE BOYALI OLUP, BAKIMLIDIR. YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASINDA YER ALMAMAKTADIR. SÖZKONUSU YAPI SİMETRİK CEPHE KURGUSU, DOKUYA UYUMLU KÜTLE VE GABARİSİNDEN DOLAYI KORUNMASI GEREKLİ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ OLARAK TESCİLE ÖNERİLMEKTEDİR.				ORJİNAL KULLANIMI: KONUT BUGÜNKÜ KULLANIMI: TİCARET ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT + TİCARET				
HAZIRLAYAN: ZEYNEPARSAN OZAN								

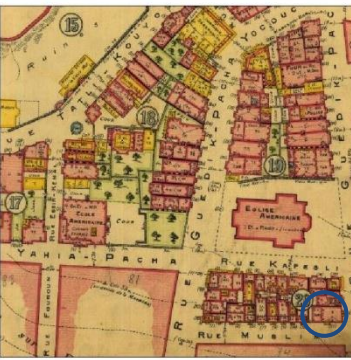
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E		ANIT	ENVANTER NO:6								
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					HARITA NO:F21C25D3B								
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN		KORUMA DERECEĞİ	ANITSAL	1								
SOKAK VE KAPI NO: EMİN SİNAN HAMAMI SOKAK NO:46	KADASTRO PAFTA: 81		ADA: 209	PARSEL: 28	ÇEVRESEL	2								
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -	VAKFIYE: -										
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, BEŞ KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.														
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	İÇ YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI				FOTOĞRAF										
								YAPININ EMİN SİNAN HAMAMI SOKAK CEPHESİ						
GÖZLEMLER:								ZEMİN + 3 KAT + 1 EK KATTAN OLUŞAN BETONARME YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.						
YAPILAN ONARIMLAR:								YAPININ ZEMİN KAT, 1. KAT VE KISMEN DE OLSA 2. KAT CEPHE DÜZENİ VE YÜZEY MALZEMESİ TİCARİ İŞLEVDEN DOLAYI DEĞİŞMİŞ DURUMDADIR. CEPHESİNE TABELA, KLİMA, SAÇAK VB. NİTELİKSİZ EKLENTİLER YAPILMIŞTIR. TÜM PENCERE DOĞRAMALARI DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. 3. KAT ÜZERİNE BİR KAT EKLENMİŞTİR.						
AYRINTILI TANITIM:								PERVİTTİCH HARİTASI						
İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, EMİN SİNAN HAMAMI SOKAK'TA YER ALAN, TAPUNUN 81 PAFTA, 209 ADA, 28 PARSELDE KAYITLI, BİTİŞİK NIZAMLI YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA EKSENİN SAĞINDANDIR. CEPHE DÜZENİ SADECE 3. KATTA KORUNMUŞ OLUP ZEMİN KAT, 1 VE 2. KATIN BİR KISMİNDE TİCARİ İŞLEVE YÖNELİK OLARAK DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. 1. KATIN ÜST KOTUNA TİCARİ İŞLEV AMAÇLI KİSMİ BİR SAÇAK EKLENMİŞTİR. CEPHE SIVALI VE BOYALI OLUP, BAKIMLIDIR.														
YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTTİCH HARİTASINDA YER ALMAKTA DİR. SÖZKONUSU YAPI SİMETRİK CEPHE KURGUSU, DOKUYA UYUMLU KÜTLE - GABARİSİ VE NİTELİKLİ YAPI ELEMANLARINDAN (METAL KORKULUKLAR) DOLAYI KORUNMASI GEREKLİ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ OLARAK TESCİLE ÖNERİLMEKTEDİR.								ORJİNAL KULLANIMI: BİLİNMIYOR						
								BUGÜNKÜ KULLANIMI: TİCARET						
								ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT + TİCARET						
								HAZIRLAYAN: ZEYNEPARSAN OZAN						

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO: 7				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: F21C25D3B				
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1		
SOKAK VE KAPI NO: EMİN SİNAN HAMAMI SOKAK NO:50	KADASTRO PAFTA: 81 ADA: 209 PARSEL: 4			ÇEVRESEL		2		
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -					
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABELİ: -	VAKFIYE: -					
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, BEŞ KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI A B C	DIŞ YAPI A B C	ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C	SÜSLEME ELEMANLARI A B C	RUTUBET A B C	YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI			FOTOĞRAF					
								
GÖZLEMLER: KİSMİ BODRUM + ZEMİN + 3 KAT + 1 EK KATTAN OLUŞAN BETONARME YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
YAPILAN ONARIMLAR:			PERVİTİTCH HARİTASI					
YAPININ KİSMİ BODRUM VE ZEMİN KAT CEPHE DÜZENİ VE YÜZEY MALZEMESİ TİCARİ İŞLEV DEN DOLAYI DEĞİŞMİŞ DURUMDADIR. CEPHESİNE TABELA, KLİMA VB. NİTELİKSİZ EKLENTİLER YAPILMIŞTIR. 1 VE 2. KAT PENCERE DOĞRAMALARI AHŞAPTIR, DİĞER KATLARDAKİ DOĞRAMALAR DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. 3. KAT ÜZERİNE BİR KAT EKLENMİŞTİR.								
AYRINTILI TANITIM:			ORJİNAL KULLANIMI: BİLİNİYOR					
İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, EMİN SİNAN HAMAMI SOKAK'TA YER ALAN, TAPUNUN 81 PAFTA, 209 ADA, 4 PARSELDE KAYITLI, BİTİŞİK NİZAMLI YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA EKSENİN SAĞINDANDIR. CEPHE DÜZENİ 1, 2 VE 3. KATLARDA KORUNMUŞTUR, KİSMİ BODRUM VE ZEMİN KATTA TİCARİ İŞLEVE YÖNELİK OLARAK DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. CEPHE SIVALI VE BOYALI OLUP, 3. KAT SAÇAK HİZASINDA RUTUBETE BAĞLI BOZULMALAR TESPİT EDİLMİŞTİR.			BUGÜNKÜ KULLANIMI: TİCARET					
YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASINDA YER ALMAMAKTADIR. SÖZKONUSU YAPI SİMETRİK CEPHE KURGUSU, DOKUYA UYUMLU KÜTLE - GABARİSİ VE NİTELİKLİ YAPI ELEMANLARINDAN (METAL KORKULUKLAR) DOLAYI KORUNMASI GEREKLİ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ OLARAK TESCİLE ÖNERİLMEKTEDİR.			ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT + TİCARET					
HAZIRLAYAN: ZEYNEPARSAN OZAN								

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO: 8										
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: F21C25D3A										
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN		KORUMA DERECE	ANITSAL	1								
SOKAK VE KAPI NO: EMİN SİNAN HAMAMI SOKAK NO:43	KADASTRO PAFTA: 81 ADA: 217 PARSEL: 7		KORUMA DERECE	ÇEVRESSEL	2									
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -											
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABE: -	VAKFIYE: -											
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, DÖRT KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.														
KORUMA DURUMU	A İYİ	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	İÇ YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B ORTA		B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C FENA		C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI	FOTOĞRAF													
				YAPININ EMİN SİNAN HAMAMI SOKAK CEPHESİ										
GÖZLEMLER:														
ZEMİN + 2 KAT + 1 EK KATTAN OLUŞAN KAGIR (TUĞLA YIĞMA) YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.														
YAPILAN ONARIMLAR:							PERVİTİTCH HARİTASI							
YAPININ ZEMİN KAT CEPHE DÜZENİ VE YÜZEY MALZEMESİ TİCARİ İŞLEVDEN DOLAYI DEĞİŞMİŞ DURUMDADIR. CEPHESİNE TABELA, KLİMA, TENTE VB. NİTELİKSİZ EKLENTİLER YAPILMIŞTIR. 1 VE 2. KAT PENCERE DOĞRAMALARI AHŞAPTIR, DİĞER KATLARDAKİ DOĞRAMALAR DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. 2. KAT ÜZERİNE BİR KAT EKLENMİŞTİR.														
AYRINTILI TANITIM:							ORJİNAL KULLANIMI: BİLİNMIYOR							
İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, EMİN SİNAN HAMAMI SOKAK'TA YER ALAN, TAPUNUN 81 PAFTA, 217 ADA, 7 PARSELDE KAYITLI, BİTİŞİK NİZAMLI YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA EKSENİN SOLUNDANDIR. YAPI BİRİNCİ KAT HİZASINDA ORTADA KARE PLANLI ÇIKMA YAPAR. ÇIKMA BİR KAT BOYUNCA DEVAM EDER, 2. KATTA BALKON OLARAK SONLANIR. CEPHE DÜZENİ 1 VE 2. KATTA KORUNMUŞ, ZEMİN KATTA TİCARİ İŞLEVE YÖNELİK OLARAK DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. CEPHE SIVALI VE BOYALIDIR. CUMBA ALTINDA, BALKON DEMİR KORKULUKLARINDA KOROZYON VE RUTUBETE BAĞLI BOZULMA VE YÜZEY KİRLİLİĞİ, 2. KAT SAÇAK HİZASINDA RUTUBETE BAĞLI BOZULMALAR VE YÜZEY KİRLİLİĞİ TESPİT EDİLMİŞTİR.							BUGÜNKÜ KULLANIMI: TİCARET							
YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASI'NDA YER ALMAKTADIR. SÖZKONUSU YAPI SİMETRİK CEPHE KURGUSU, DOKUYA UYUMLU KÜTLE - GABARİSİ VE GELENEKSEL YAPIM TEKNİĞİNDEN DOLAYI KORUNMASI GEREKLİ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ OLARAK TESCİLE ÖNERİLMEKTEDİR.							ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT + TİCARET							
							HAZIRLAYAN: ZEYNEPARSAN OZAN							

AVRUPA KONSEYİ		DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E		ANIT	ENVANTER NO:9	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					HARİTA NO:F21C25D3A	
İLİ: İSTANBUL		İLÇESİ: FATİH		MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN		KORUMA DEREJESİ	ANITSAL	1
SOKAK VE KAPI NO: GEDİKPAŞA CADDESİ NO:42		KADASTRO PAFTA: 77		ADA: 198			ÇEVRESSEL	2
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI		YAPTIRAN: -		YAPAN: -		MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -		
		YAPIM TARİHİ: -		KİTABE: -		VAKFIYE: -		
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, DÖRT KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
KORUMA DURUMU		A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C
							İÇ YAPI	A B C
							SÜSLEME ELEMANLARI	A B C
							RUTUBET	A B C
							YOK	A B C
							İZLİ VAR	A B C
							ÖNEMLİ	A B C
VAZİYET PLANI				FOTOĞRAF				
GÖZLEMLER:				ZEMİN + 2 KAT + 1 EK KATTAN OLUŞAN KAGIR YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.				
YAPILAN ONARIMLAR:				PERVİTİTCH HARİTASI				
<p>YAPININ ZEMİN KAT CEPHE DÜZENİ TİCARİ İŞLEVDEN DOLAYI DEĞİŞMİŞ DURUMDADIR. CEPHESİNE TABELA, KLİMA, KEPENK VB. NİTELİKSİZ EKLENTİLER YAPILMIŞTIR. TÜM PENCERE DOĞRAMLARI PLASTİK MALZEME OLARAK DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. 2. KAT ÜZERİNE BİR KAT EKLENMİŞTİR.</p>								
AYRINTILI TANITIM:				ORJİNAL KULLANIMI: BİLİNİYOR				
<p>İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, GEDİKPAŞA CADDESİNDE YER ALAN, TAPUNUN 77 PAFTA, 198 ADA, 17 PARSELDE KAYITLI, BİTİŞİK NİZAMLI YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA EKSENİN SAĞINDANDIR. YAPI BİRİNCİ KAT HİZASINDA ORTADA KARE PLANLI ÇIKMA YAPMAKTA, ÇIKMA İKİ KAT BOYUNCA DEVAM ETMEKTEDİR. CEPHE DÜZENİ 1 VE 2. KATTA KORUNMUŞ, ZEMİN KATTA TİCARİ İŞLEVE YÖNELİK OLARAK DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. CEPHE SIVALI VE BOYALIDIR.</p> <p>YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASINDA YER ALMAKTADIR. SÖZKONUSU YAPI SİMETRİK CEPHE KURGUSU, DOKUYA UYUMLU KÜTLE - GABARİSİ VE GELENEKSEL YAPIM TEKNİĞİNDEN DOLAYI KORUNMASI GEREKLİ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ OLARAK TESCİLE ÖNERİLMEKTEDİR.</p>				BUGÜNKÜ KULLANIMI: TİCARET (OTEL)				
				ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT + TİCARET				
				HAZIRLAYAN: ZEYNEPARSAN OZAN				

AVRUPA KONSEYİ		DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E		ANIT	ENVANTER NO:10								
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					HARITA NO:F21C25D3A								
İLİ: İSTANBUL		İLÇESİ: FATİH		MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN				KORUMA DERECE	ANITSAL	1					
SOKAK VE KAPI NO: TATLIKUYU SOKAK NO:8		KADASTRO PAFTA: 77		ADA: 200		PARSEL: 10		ÇEVRESEL	2						
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI		YAPTIRAN: -		YAPAN: -		MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -									
		YAPIM TARİHİ: -		KITABE: -		VAKFIYE: -									
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, DÖRT KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.															
KORUMA DURUMU	A	İYİ	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	İÇ YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B	ORTA		B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C	FENA		C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI				FOTOĞRAF											
GÖZLEMLER:															
ZEMİN + 3 KATTAN OLUŞAN BETONARME YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.															
YAPILAN ONARIMLAR:								PERVİTİTCH HARİTASI							
YAPININ ZEMİN KAT CEPHE DÜZENİ VE YÜZEY MALZEMESİ TİCARİ İŞLEVDEN DOLAYI DEĞİŞMİŞ DURUMDADIR. CEPHESİNE TABELA, KLİMA, KEPENK VB. NİTELİKSİZ EKLENTİLER YAPILMIŞTIR. PENCERE DOĞRAMLARI ZEMİN KAT HARİÇ AHŞAPTIR.															
AYRINTILI TANITIM:															
İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, TATLIKUYU SOKAKTA YER ALAN, TAPUNUN 77 PAFTA, 200 ADA, 10 PARSELDE KAYITLI, BİTİŞİK NİZAMLI KÖŞE YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ TATLI KUYU SOKAKTANDIR. YAPI İKİNCİ KAT HİZASINDA KÖŞEDEN ÇIKMA YAPMAKTA, ÇIKMA İKİ KAT BOYUNCA DEVAM ETMEKTEDİR. CEPHE DÜZENİ 2 VE 3. KATTA KORUNMUŞ, ZEMİN KAT VE KISMEN BİRİNCİ KATTA TİCARİ İŞLEVE YÖNELİK OLARAK DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. CEPHE SIVALİ VE BOYALIDIR.															
YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASINDA YER ALMAMAKTA OLUP, YAPI PARSELİNDE BENZER KÜTLEYE SAHİP 2 KATLI KAGIR BİR YAPI BULUNDUĞU VE AHŞAP BİR CUMBASI OLDUĞU TESPİT EDİLMİŞTİR. SÖZKONUSU YAPI SİMETRİK CEPHE KURGUSU, DOKUYA UYUMLU KÜTLE VE GABARİSİNDEN DOLAYI KORUNMASI GEREKLİ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ OLARAK TESCİLE ÖNERİLMEKTEDİR.								ORJİNAL KULLANIMI: BİLİNİYOR							
								BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT + TİCARET							
								ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT + TİCARET							
HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN															

AVRUPA KONSEYİ		DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E		ANIT	ENVANTER NO: 11							
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					HARITA NO: F21C25D3A							
İLİ: İSTANBUL		İLÇESİ: FATİH		MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN				KORUMA DERECEĞİ	ANITSAL	1				
SOKAK VE KAPI NO: MÜSELLİM SOKAK NO:15		KADASTRO PAFTA: 77		ADA: 197		PARSEL: 1		ÇEVRESEL	2					
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI		YAPTIRAN: -		YAPAN: -		MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -								
		YAPIM TARİHİ: -		KITABE: -		VAKFIYE: -								
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, DÖRT KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.														
KORUMA DURUMU	A İYİ	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	İÇ YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B ORTA		B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C FENA		C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI		FOTOĞRAF												
														
GÖZLEMLER: ZEMİN + 3 KATTAN OLUŞAN YIĞMA YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.														
YAPILAN ONARIMLAR:					PERVİTTİCH HARİTASI									
YAPININ ZEMİN KAT CEPHE DÜZENİ TİCARİ İŞLEVDEN DOLAY DEĞİŞMİŞ DURUMDADIR. CEPHESİNE TABELA, ANTEN, KEPENK VB. NİTELİKSİZ EKLENTİLER YAPILMIŞTIR. TÜM PENCERE DOĞRAMALARI ALÜMİNYUMDUR.														
AYRINTILI TANITIM:					ORJİNAL KULLANIMI: BİLİNİYOR									
İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, GEDİKPAŞA CADDESİNDE YER ALAN, TAPUNUN 77 PAFTA, 197 ADA, 1 PARSELDE KAYITLI, BİTİŞİK NİZAMLI KÖŞE YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ MÜSELLİM SOKAKTANDIR. YAPI BİRİNCİ KAT HİZASINDA GEDİKPAŞA CADDESİ CEPHESİNİN ORTA AKSINDAN ÇIKMA YAPMAKTADIR. ÇIKMA İKİNCİ KATTA BALKON OLARAK SONLANMAKTADIR. CEPHE DÜZENİ 1, 2 VE 3. KATTA KORUNMUŞ, ZEMİN KAT VE KISMEN ÜÇÜNCÜ KATTA DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. CEPHE SIVALI VE BOYALIDIR.					BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT + TİCARET									
YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTTİCH HARİTASINDA YER ALMAKTADIR. SÖZKONUSU YAPI SİMETRİK CEPHE KURGUSU, NİTELİKLİ YAPI ELEMANLARI (METAL KORKULUKLAR) VE DOKUYA UYUMLU KÜTLE-GABARİSİNDEN DOLAYI KORUNMASI GEREKLİ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ OLARAK TESCİLE ÖNERİLMEKTEDİR.					ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT + TİCARET									
HAZIRLAYAN: ZEYNEPARSAN OZAN														

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO:12				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:F21C25D3A				
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN		KORUMA DERECEĞİ	ANITSAL	1		
SOKAK VE KAPI NO: MÜSELLİM SOKAK NO:5	KADASTRO PAFTA: 77 ADA: 197 PARSEL: 7		KORUMA DERECEĞİ	ÇEVRESEL	2			
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN:-	YAPAN:-	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -					
	YAPIM TARİHİ:-	KİTABE:-	VAKFIYE:-					
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, BEŞ KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI A B C	DIŞ YAPI A B C	ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C	SÜSLEME ELEMANLARI A B C	RUTUBET A B C	YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI			FOTOĞRAF					
GÖZLEMLER:								
KİSMİ BODRUM + ZEMİN + 3 KAT + 1 EK KATTAN OLUŞAN YIĞMA YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
YAPILAN ONARIMLAR:			PERVİTİTCH HARİTASI					
YAPININ ZEMİN KAT CEPHE DÜZENİ TİCARİ İŞLEVDEN DOLAYI DEĞİŞMİŞ DURUMDADIR. CEPHESİNE SAÇAK, KEPENK, SOBA BORUSU VB. NİTELİKSİZ EKLENTİLER YAPILMIŞTIR. ZEMİN KAT HARİÇ PENCERE DOĞRAMALARI AHŞAPTIR.								
AYRINTILI TANITIM:			ORJİNAL KULLANIMI: BİLİNİYOR					
İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, MÜSELLİM SOKAKTA YER ALAN, TAPUNUN 77 PAFTA, 197 ADA, 7 PARSELDE KAYITLI, BİTİŞİK NİZAMLI YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA AKSIN SAĞ TARAFINDANDIR. YAPI İKİNCİ KAT HİZASINDA ORTA AKSTAN ÇIKMA YAPMAKTADIR, ÇIKMA İKİ KAT BOYUNCA DEVAM ETMEKTEDİR. CEPHE DÜZENİ 1, 2 VE 3. KATTA KORUNMUŞ, ZEMİN KATTA KİSMEN DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. AYRICA YAPIYA BİR KAT EKLENMİŞ, CUMBA ÜZERİ BALKON OLARAK KULLANILMAKTADIR. CEPHE SIVALI VE BOYALIDIR.			BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT + TİCARET					
YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASINDA YER ALMAKTADIR. SÖZKONUSU YAPI SİMETRİK CEPHE KURGUSU, NİTELİKLİ YAPI ELEMANLARI, GELENEKSEL YAPIM TEKNİĞİ VE DOKUYA UYUMLU KÜTLE-GABARİSİNDEN DOLAYI KORUNMASI GEREKLİ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ OLARAK TESCİLE ÖNERİLMEKTEDİR.			ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT + TİCARET					
HAZIRLAYAN: ZEYNEPARSAN OZAN								

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO:13				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:F21C25D3A				
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1			
SOKAK VE KAPI NO: MÜSELLİM SOKAK NO:2-4	KADASTRO PAFTA: 76	ADA: 195	PARSEL: 18-19	ÇEVRESEL	2			
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN:-	YAPAN:-	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -					
	YAPIM TARİHİ:-	KİTABE:-	VAKFIYE:-					
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, ÜÇ KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI A B C	DIŞ YAPI A B C	ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C	SÜSLEME ELEMANLARI A B C	RUTUBET A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI	FOTOĞRAF							
							YAPININ BALIĞAŞA YOKUŞU CEPHESİ	
GÖZLEMLER:						KİSMİ BODRUM + ZEMİN + 1 KAT + 1 EK KATTAN OLUŞAN BETONARME YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.		
YAPILAN ONARIMLAR:						YAPININ KİSMİ BODRUM KAT VE ZEMİN KAT CEPHE DÜZENİ TİCARİ İŞLEVDEN DOLAYI DEĞİŞMİŞ DURUMDADIR. CEPHESİNE TABELA, KEPENK VB. NİTELİKSİZ EKLENTİLER YAPILMIŞTIR. PENCERE DOĞRAMALARI METALDİR.		
AYRINTILI TANITIM:						PERVİTİTCH HARİTASI		
İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, MÜSELLİM SOKAKTA YER ALAN, TAPUNUN 76 PAFTA, 195 ADA, 18-19 PARSELDE KAYITLI, BİTİŞİK NİZAMLI KÖŞE YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ MÜSELLİM SOKAKTA ORTA AKSTANDIR. YAPI BALIĞAŞA YOKUŞU CEPHESİNDE ORTA AKSIN SAĞINDAN ÇIKMA YAPMAKTA VE BU ÇIKMA PARAPETLE SONLANMAKTADIR. PARAPET ÜZERİNE METAL DOĞRAMALARLA OLUŞTURULMUŞ BİR KAT EKLENMİŞTİR. CEPHE SIVALİ, BOYALI VE BAKIMLIDIR.								
YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASINDA YER ALMAMAKTADIR, YAPININ YER ALDIĞI PARSELLERDE İKİ AYRI YAPI BULUNDUĞU TESPİT EDİLMİŞTİR. SÖZKONUSU YAPI CEPHE KURGUSU, NİTELİKLİ YAPI ELEMANLARI, ART DECO ÜSLUBA SAHİP SÜSLEME ELEMANLARI VE DOKUYA UYUMLU KÜTLE-GABARİSİNDEN DOLAYI KORUNMASI GEREKLİ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ OLARAK TESCİLE ÖNERİLMEKTEDİR.						ORJİNAL KULLANIMI: BİLİNİYOR		
						BUGÜNKÜ KULLANIMI: TİCARET		
						ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT + TİCARET		
						HAZIRLAYAN: ZEYNEPARSAN OZAN		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO:14	
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARITA NO:F21C25D3A	
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN		KORUMA DERECEŚİ	ANITSAL
SOKAK VE KAPI NO: TİYATRO CADESİ NO:2-4	KADASTRO PAFTA: 76 ADA: 189 PARSEL: 34			ÇEVRESEL	1
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN:-	YAPAN:-	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP):-		
	YAPIM TARİHİ:-	KITABE:-	VAKFIYE:-		
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, DÖRT KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.					
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI A B C	DIŞ YAPI A B C	ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C
				SÜSLEME ELEMANLARI A B C	RUTUBET A B C
					YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI			FOTOĞRAF		
GÖZLEMLER: KİSMİ BODRUM + ZEMİN + 3 KATTAN OLUŞAN BETONARME YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.					
YAPILAN ONARIMLAR:			PERVİTİTCH HARİTASI		
YAPININ CEPHE DÜZENİ KORUNMUŞ DURUMDADIR. CEPHEDE YOĞUN KİRLENME VE RUTUBETE BAĞLI BOZULMALAR GÖRÜLMEKTEDİR. 2. KAT HARIÇ PENCERE DOĞRAMALARI AHŞAPTIR.					
AYRINTILI TANITIM:			ORJİNAL KULLANIMI: KONUT		
İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, TİYATRO CADESİ'NDE YER ALAN, TAPUNUN 76 PAFTA, 189 ADA, 34 PARSELDE KAYITLI, BİTİŞİK NİZAMLI YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA AKSIN SAĞINDANDIR. ZEMİN KATTA CEPHE MALZEMESİ TAŞ TAKLİDİ SIVADIR. YAPI BİRİNCİ KAT HİZASINDA ORTA AKSTAN ÇIKMA YAPMAKTADIR, ÇIKMA İKİ KAT BOYUNCA DEVAM ETMEKTE VE 3. KATTA BALKONLA SONLANMAKTADIR. YAPININ KUZEYDOĞU YÖNÜNDE BULUNAN TESCİLLİ BİNAYLA İKİZ OLDUĞU ANLAŞILMAKTADIR. CEPHEDE YOĞUN KİRLENME VE RUTUBET GÖZLEMLENMEKTEDİR.			BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT		
YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASI'NDA YER ALMAKTAĞIR, YAPININ YER ALDIĞI PARSELDE TEK KATLI KAĞİR BİR YAPI BULUNDUĞU TESPİT EDİLMİŞTİR. SÖZKONUSU YAPI SİMETRİK CEPHE KURGUSU, YAN PARSELİNDE BULUNAN TESCİLLİ YAPIYLA OLAN İLİŞKİSİ, DOKUYA UYUMLU KÜTLE-GABARİSİNDEN DOLAYI KORUNMASI GEREKLİ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ OLARAK TESCİLE ÖNERİLMEKTEDİR.			ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT		
HAZIRLAYAN: ZEYNEPARSAN OZAN					

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO: 15				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARITA NO: F21C25D3A				
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	KORUMA DERECE	ANITSAL	1			
SOKAK VE KAPI NO:	KADASTRO PAFTA: 76	ADA: 189	PARSEL: 33	ÇEVRESEL	2			
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN: - YAPIM TARİHİ: -	YAPAN: - KITABE: -	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): - VAKFIYE: -					
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, DÖRT KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI A B C	DIŞ YAPI A B C	ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C	SÜSLEME ELEMANLARI A B C	RUTUBET A B C	YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI	FOTOĞRAF			YAPININ BALI PAŞA YOKUŞU CEPHESİ				
GÖZLEMLER: ZEMİN + 2 KAT + EK KATTAN OLUŞAN YIĞMA YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ ZEMİN KAT CEPHE DÜZENİ TİCARİ İŞLEVDEN DOLAYI KISMEN DEĞİŞMİŞ DURUMDADIR. CEPHESİNE TABELA, ANTEN, KEPENK VB. NİTELİKSİZ EKLENTİLER YAPILMIŞTIR. TÜM PENCERE DOĞRAMALARI METAL MALZEMEYLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. 2. KAT ÜZERİNE BİR KAT EKLENMİŞTİR.				PERVİTİTCH HARİTASI				
AYRINTILI TANITIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, BALI PAŞA YOKUŞUNDA YER ALAN, TAPUNUN 76 PAFTA, 189 ADA, 33 PARSELDE KAYITLI, BİTİŞİK NİZAMLI YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA AKSIN SAĞ TARAFINDANDIR. YAPI BİRİNCİ KAT HİZASINDA ORTA AKSTAN ÇIKMA YAPMAKTADIR, ÇIKMA İKİNCİ KATTA BALKONLA SONLANMAKTADIR. CEPHE DÜZENİ 1 VE 2. KATTA KORUNMUŞ, ZEMİN KATTA KISMEN DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. AYRICA YAPIYA BİR KAT EKLENMİŞTİR. CEPHE SIVALI, BOYALI VE BAKIMLIDIR. YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASINDA YER ALMAKTADIR. SÖZKONUSU YAPI SİMETRİK CEPHE KURGUSU, GELENEKSEL YAPIM TEKNİĞİ VE DOKUYA UYUMLU KÜTLE-GABARİSİNDEN DOLAYI KORUNMASI GEREKLİ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ OLARAK TESCİLE ÖNERİLMEKTEDİR.				ORJİNAL KULLANIMI: BİLİNİYOR BUGÜNKÜ KULLANIMI: TİCARET ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT + TİCARET				
				HAZIRLAYAN: ZEYNEPARSAN OZAN				

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO:16				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:F21C25D3D				
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN		KORUMA DERECEŚİ	ANITSAL	1		
SOKAK VE KAPI NO:	KADASTRO PAFTA: 76 ADA: 188 PARSEL: 34			ÇEVRESEL		2		
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	YAPTIRAN:-	YAPAN:-	MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): -					
	YAPIM TARİHİ:-	KİTABE:-	VAKFIYE: -					
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, DÖRT KATLI SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI A B C	DIŞ YAPI A B C	ÜST YAPI A B C	İÇ YAPI A B C	SÜSLEM ELEMENLARI A B C	RUTUBET A B C	YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI	FOTOĞRAF							
				YAPININ BALI PAŞA YOKUŞU CEPHESİ				
GÖZLEMLER: ZEMİN + 3 KATTAN OLUŞAN BETONARME YAPIM TEKNİĞİNDE YAPILMIŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ CEPHE DÜZENİ ZEMİN KAT HARİÇ KORUNMUŞ DURUMDADIR. CEPHESİNE TABELA, KEPENK, KLİMA VB. NİTELİKSİZ EKLENTİLER YAPILMIŞTIR. 1 VE 3. KAT PENCERE DOĞRAMALARI PVC OLARAK DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. 2. KAT PENCERE DOĞRAMALARI AĞŞAPTIR.				PERVİTİTCH HARİTASI				
AYRINTILI TANITIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE, BALI PAŞA YOKUŞUNDA YER ALAN, TAPUNUN 76 PAFTA, 188 ADA, 34 PARSELDE KAYITLI, BİTİŞİK NİZAMLI YAPIDIR. YAPIYA GİRİŞ ORTA AKSIN SOL TARAFINDANDIR. YAPI BİRİNCİ KAT HİZASINDA ORTA AKSTAN ÇIKMA YAPMAKTADIR, ÇIKMA 3 KAT BOYUNCA DEVAM ETMEKTEDİR. CEPHE DÜZENİ 1, 2 VE 3. KATTA KORUNMUŞ, ZEMİN KATTA KİSMEN DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. CEPHE SIVALI VE BOYALI OLUP, YER YER SIVA DÖKÜLMELERİ İLE TAŞIYICI SİSTEM AÇIĞA ÇIKMIŐTİR. YAPI 1923 TARİHLİ PERVİTİTCH HARİTASINDA YER ALMAMAKTADIR. SÖZKONUSU YAPI SİMETRİK CEPHE KURGUSU, NİTELİKLİ CEPHE ÖĞELERİ VE DOKUYA UYUMLU KÜTLE-GABARİSİNDEN DOLAYI KORUNMASI GEREKLİ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ OLARAK TESCİLE ÖNERİLMEKTEDİR.								
				ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
				BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT + TİCARET				
				ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT + TİCARET				
HAZIRLAYAN: ZEYNEPARSAN OZAN								

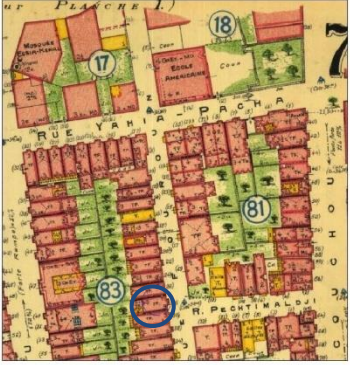
C-3 Çalışma alanında tahribata uğramış yapıların envanter fişleri

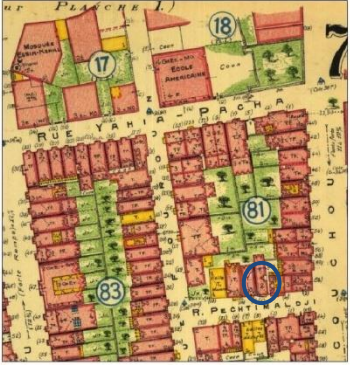
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	ANIT	ENVANTER NO: 1	
SOKAK VE KAPI NO: DÖNEM SOKAK NO:26	KADASTRO PAFTA: 81	ADA: 209		PARSEL: 21	HARITA NO: F21C25D3B
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	KAT ADEDİ: 3 KATLI	YAPIM SİSTEMİ: TUĞLA YIĞMA		KORUMA DERECESİ	
				ANITSAL	1
				ÇEVRESEL	2
GÖZLEMLER: YAPI GÜNÜMÜZDE TAHRİBATA UĞRAMIŞ VE TERKEDİLMİŞ DURUMDADIR. ÖZGÜN AHŞAP GIYOTIN PENCERE DOĞRAMALARI MEVCUTTUR. ÖZGÜN GİRİŞ KAPISINA METAL KEPENK EKLENMİŞTİR. YIKILMA TEHLİKESİ OLAN CUMBA METAL KONSTRÜKSİYON DESTEKLE ASKIYA ALINMIŞTIR.					
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.				HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN	
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C
				ÜST YAPI	A B C
				İÇ YAPI	A B C
				SÜSLEME ELEMANLARI	A B C
				RUTUBET	A B C
				YOK	A B C
				İZİ VAR	A B C
				ÖNEMLİ	A B C
FOTOĞRAF			PERVİTİTCH HARİTASI		
					
YAPININ DÖNEM SOKAK CEPHESİ					

İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	ANIT	ENVANTER NO: 2	
SOKAK VE KAPI NO: MİTRİP SOKAK NO:15	KADASTRO PAFTA: 81	ADA: 217		PARSEL: 1	HARITA NO: F21C25D3A
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	KAT ADEDİ: 4 KAT + EK KAT	YAPIM SİSTEMİ: TUĞLA YIĞMA		KORUMA DERECESİ	
				ANITSAL	1
				ÇEVRESEL	2
GÖZLEMLER: YAPI GÜNÜMÜZDE HARAP VE TERKEDİLMİŞ DURUMDADIR. ÖZGÜN AHŞAP GIYOTIN PENCERE DOĞRAMALARI MEVCUTTUR. YAPIYA ZAMAN İÇERİSİNDE KAT EKLENMİŞTİR. CEPHEDE PARÇA, YÜZEY KAYIPLARI, KARARMA VE BİTKİLENME GÖZLEMLENMİŞTİR.					
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.				HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN	
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C
				ÜST YAPI	A B C
				İÇ YAPI	A B C
				SÜSLEME ELEMANLARI	A B C
				RUTUBET	A B C
				YOK	A B C
				İZİ VAR	A B C
				ÖNEMLİ	A B C
FOTOĞRAF			PERVİTİTCH HARİTASI		
					
YAPININ NEVİE SOKAK CEPHESİ			YAPININ MİTRİP SOKAK CEPHESİ-ANA GİRİŞ KAPISI		

İLİ: İSTANBUL		İLÇESİ: FATİH		MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN			ANIT	ENVANTER NO: 3							
SOKAK VE KAPI NO: MITRİP SOKAK NO:2-4-6		KADASTRO PAFTA: 81 ADA: 218 PARSEL: 3-56-59			HARITA NO: F21C25D3A										
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI		KAT ADEDİ: 3 KATLI			YAPIM SİSTEMİ: TUĞLA YIĞMA			KORUMA DERECE	ANITSAL	1					
								CEVRESEL		2					
GÖZLEMLER: YAPILAR GÜNÜMÜZDE HARAP VE TERKEDİLMİŞ DURUMDADIR. ÖZGÜN AHŞAP GIYOTİN PENCERE DOĞRAMALARI MEVCUTTUR. GİRİŞ KAPILARININ TÜMÜ KAPATILMIŞTIR. CEPHEDE PARÇA, YÜZEY KAYIPLARI, KARARMA VE BİTKİLENME GÖZLEMLENMİŞTİR.															
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN							
KORUMA DURUMU	A	İYİ	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	İÇ YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B	ORTA		B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C	FENA		C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ
FOTOĞRAF					PERVİTİTCH HARİTASI										
<p>YAPILARA MITRİP SOKAKTAN BAKIŞ</p> <p>YAPILARA EMİN SİNAN H. SOKAKTAN BAKIŞ</p> <p>218/59 PARSELDEKİ YAPI</p>															
İLİ: İSTANBUL		İLÇESİ: FATİH		MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN			ANIT	ENVANTER NO: 4							
SOKAK VE KAPI NO: EMİN HAMAMI ÇIKMAZI		KADASTRO PAFTA: 81 ADA: 218 PARSEL: 28			HARITA NO: F21C25D3A										
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI		KAT ADEDİ: 3 KATLI			YAPIM SİSTEMİ: TUĞLA YIĞMA			KORUMA DERECE	ANITSAL	1					
								CEVRESEL		2					
GÖZLEMLER: YAPI GÜNÜMÜZDE HARAP VE TERKEDİLMİŞ DURUMDADIR. ÖZGÜN AHŞAP GIYOTİN PENCERE DOĞRAMALARI MEVCUTTUR. ÖZGÜN GİRİŞ KAPISI MUHDES METAL KAPIYLA DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. ZEMİN KAT SIVALI VE BOYALIDIR. CEPHEDE PARÇA VE YÜZEY KAYIPLARI GÖZLEMLENMİŞTİR.															
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.								HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN							
KORUMA DURUMU	A	İYİ	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	İÇ YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B	ORTA		B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C	FENA		C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ
FOTOĞRAF					PERVİTİTCH HARİTASI										
<p>YAPININ EMİN HAMAMI ÇIKMAZI CEPHESİ</p> <p>YAPININ EMİN HAMAMI ÇIKMAZI CEPHESİ</p>															

İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	ANIT	ENVANTER NO: 5										
SOKAK VE KAPI NO: SEMİH SOKAK NO:16	KADASTRO PAFTA: 81	ADA: 218		PARSEL: 14	HARİTA NO: F21C25D3A									
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	KAT ADEDİ: 2 KATLI	YAPIM SİSTEMİ: TUĞLA YIĞMA	KORUMA DERECESESİ	ANITSAL 1 ÇEVRESEL 2										
GÖZLEMLER: YAPILAR GÜNÜMÜZDE HARAP VE TERKEDİLMİŞ DURUMDADIR. METAL GİRİŞ KAPISI MUHDESTİR VE YOL KOTUNUN ALTINDA KALMIŞTIR. ZEMİN KAT PENCERE BOŞLUĞU TUĞLAYLA ÖRÜLEREK KAPATILMIŞTIR. CEPHEDE PARÇA, YÜZEY KAYIPLARI VE KARARMA GÖZLEMLENMİŞTİR.														
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.				HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN										
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	İÇ YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
FOTOĞRAF					PERVİTİTCH HARİTASI									
YAPININ SEMİH SOKAK CEPHESİ														
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	ANIT	ENVANTER NO: 6										
SOKAK VE KAPI NO: SEMİH SOKAK NO:7	KADASTRO PAFTA: 81	ADA: 219		PARSEL: 4	HARİTA NO: F21C25D3A									
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	KAT ADEDİ: 3 KATLI	YAPIM SİSTEMİ: TUĞLA YIĞMA	KORUMA DERECESESİ	ANITSAL 1 ÇEVRESEL 2										
GÖZLEMLER: YAPI GÜNÜMÜZDE HARAP VE KISMİ OLARAK TERKEDİLMİŞ DURUMDADIR. ÖZGÜN AHŞAP GİYOTİN PENCERE DOĞRAMALARI MEVCUTTUR. SEMİH SOKAK CEPHESİ GİRİŞ KAPISI ÖZGÜNLÜĞÜNÜ KORUMAKTADIR. CEPHEDE PARÇA, YÜZEY KAYIPLARI, KARARMA VE BİTKİLENME GÖZLEMLENMİŞTİR.														
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.				HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN										
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	İÇ YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
FOTOĞRAF					PERVİTİTCH HARİTASI									
YAPININ SEMİH SOKAK CEPHESİ				YAPININ MÜSELLİM SOKAK CEPHESİ										

İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	ANIT	ENVANTER NO: 7														
SOKAK VE KAPI NO: FİRİN SOKAK NO:28	KADASTRO PAFTA: 77	ADA: 191		PARSEL: 42	HARİTA NO: F21C25D3A													
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	KAT ADEDİ: 3 KATLI	YAPIM SİSTEMİ: TUĞLA YIĞMA		KORUMA DERECEŚİ	ANITSAL	1												
GÖZLEMLER: YAPI GÜNÜMÜZDE HARAP VE TERKEDİLMİŞ DURUMDADIR. ÖZGÜN AHŞAP GIYOTIN PENCERE DOĞRAMALARI MEVCUTTUR. ANA GİRİŞ KAPISI ÖZGÜNLÜĞÜNÜ KORUMAKTADIR. CEPHEDE PARÇA, YÜZEY KAYIPLARI VE KARARMA GÖZLEMLENMİŞTİR.				ÇEVRESEL		2												
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.				HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN														
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜŐT YAPI	A B C	İŞ YAPI	A B C	SÜŐLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK	A B C	İZİ VAR	A B C	ÖNEMLİ
FOTOĞRAF					PERVİTİTCH HARİTASI													
YAPININ FİRİN SOKAK CEPHESİ																		

İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	ANIT	ENVANTER NO: 8														
SOKAK VE KAPI NO: PEŐTEMALCI SELİM SOKAK NO:6	KADASTRO PAFTA: 77	ADA: 196		PARSEL: 4	HARİTA NO: F21C25D3A													
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	KAT ADEDİ: 3 KATLI	YAPIM SİSTEMİ: TUĞLA YIĞMA + AHŞAP CUMBA		KORUMA DERECEŚİ	ANITSAL	1												
GÖZLEMLER: YAPI GÜNÜMÜZDE HARAP VE TERKEDİLMİŞ DURUMDADIR. ÖZGÜN AHŞAP GIYOTIN PENCERE DOĞRAMALARI MEVCUTTUR. GİRİŞ ENGELLEMEK İÇİN ZEMİN KAT METAL PARAVANLA KAPATILMIŐTİR. AHŞAP KARKAS CUMBASI TAŐIYICILIĐINI KAYBETMİŞ, YIKILMAK ÜZEREDİR. CEPHEDE PARÇA, YÜZEY KAYIPLARI VE KARARMA GÖZLEMLENMİŞTİR.				ÇEVRESEL		2												
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.				HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN														
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜŐT YAPI	A B C	İŞ YAPI	A B C	SÜŐLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK	A B C	İZİ VAR	A B C	ÖNEMLİ
FOTOĞRAF					PERVİTİTCH HARİTASI													
YAPININ PEŐTEMALCI SELİM SOKAK CEPHESİ																		

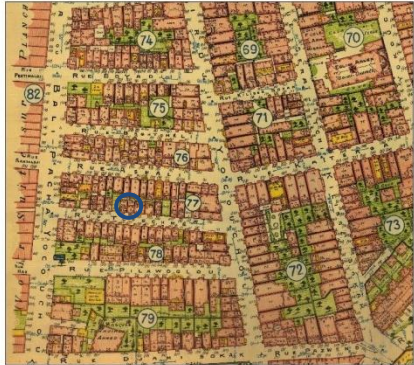
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKE: MİMAR HAYRETTİN	ANIT	ENVANTER NO: 9												
SOKAK VE KAPI NO: TEYYARECI KEMAL SOKAK NO:20	KADASTRO PAFTA: 76	ADA: 195		PARSEL: 10	HARITA NO: F21C25D3A											
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	KAT ADEDİ: 4 KATLI	YAPIM SİSTEMİ: TUĞLA YIĞMA		KORUMA DEREJESİ	ANITSAL	1										
				ÇEVRESEL		2										
GÖZLEMLER: YAPI GÜNÜMÜZDE HARAP VE TERKEDİLMİŞ DURUMDADIR. ÖZGÜN AHŞAP GİYOTİN PENCERE DOĞRAMALARI MEVCUTTUR. YIKILMA TEHLİKESİ OLAN CUMBA METAL KONSTRÜKSİYON DESTEKLE ASKIYA ALINMIŞTIR. ANA GİRİŞ KAPISI MUHDESTİR. CEPHEDE PARÇA, YÜZEY KAYIPLARI VE KARARMA GÖZLEMLENMİŞTİR.																
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.				HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN												
KORUMA DURUMU	A İYİ	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	İÇ YAPI	A	SÜSLEME ELEMENLARI	A	RUTUBET	A	YOK		
	B ORTA		B		B		B		B		B		B	İZİ VAR		
	C FENA		C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ		
FOTOĞRAF		PERVİTİTCH HARİTASI														
																
YAPININ TEYYARECI KEMAL SOKAK CEPHESİ		YAPININ TEYYARECI KEMAL SOKAK CEPHESİ														
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKE: MİMAR HAYRETTİN	ANIT	ENVANTER NO: 10												
SOKAK VE KAPI NO: TEYYARECI KEMAL SOKAK NO:12-14	KADASTRO PAFTA: 76	ADA: 195		PARSEL: 6-7	HARITA NO: F21C25D3A											
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	KAT ADEDİ:	YAPIM SİSTEMİ:		KORUMA DEREJESİ	ANITSAL	1										
				ÇEVRESEL		2										
GÖZLEMLER: YAPILAR GÜNÜMÜZDE HARAP VE TERKEDİLMİŞTİR. YAPILAR ZEMİN KAT HİZASINA KADAR YIKILMIŞ DURUMDADIR. 7 PARSELDE YER ALAN YAPININ METAL CUMBA STRÜKTÜRÜ, PENCERE PARMAKLIKLARI, 6 PARSELDEKİ YAPININ AHŞAP DOĞRAMALARI KISMEN MEVCUTTUR. CEPHEDE PARÇA, YÜZEY KAYIPLARI VE BİTKİLENME GÖZLEMLENMİŞTİR.																
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.				HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN												
KORUMA DURUMU	A İYİ	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	İÇ YAPI	A	SÜSLEME ELEMENLARI	A	RUTUBET	A	YOK		
	B ORTA		B		B		B		B		B		B	İZİ VAR		
	C FENA		C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ		
FOTOĞRAF		PERVİTİTCH HARİTASI														
																
YAPILARIN TEYYARECI KEMAL SOKAK CEPHELERİ (SOLDA YER ALAN YAPI 7 PARSEL, SAĞDAKİ 6 PARSEL)																

İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	ANIT	ENVANTER NO: 11										
SOKAK VE KAPI NO: TEYYARECI KEMAL SOKAK NO:3	KADASTRO PAFTA: 76 ADA: 194 PARSEL: 18	HARİTA NO: F21C25D3A												
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	KAT ADEDİ: 3 KATLI YAPIM SİSTEMİ: TUĞLA YIĞMA	KORUMA DERECE	ANITSAL	1										
			ÇEVRESEL	2										
GÖZLEMLER: YAPI GÜNÜMÜZDE HARAP VE TERKEDİLMİŞ DURUMDADIR. AHŞAP PENCERE DOĞRAMALARI MEVCUTTUR. YIKILMA TEHLİKESİNDEN DOLAYI ZEMİN KAT METAL PARAVANLA KAPATILMIŞTIR. YAPININ ANA GİRİŞ KAPISI İZİ CEPHEDE TESPİT EDİLEMEMİŞTİR. CEPHEDE PARÇA, YÜZEY KAYIPLARI VE KARARMA GÖZLEMLENMİŞTİR.														
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.				HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN										
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	İÇ YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
FOTOĞRAF		PERVİTİTCH HARİTASI												
 <p>YAPININ TEYYARECI KEMAL SOKAK CEPHESİ</p> <p>YAPININ TEYYARECI KEMAL SOKAK CEPHESİ</p>														
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	ANIT	ENVANTER NO: 12										
SOKAK VE KAPI NO: BAHÇELİ KAHVE SOKAK NO:8	KADASTRO PAFTA: 76 ADA: 194 PARSEL: 5	HARİTA NO: F21C25D3A												
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	KAT ADEDİ: 3 KATLI YAPIM SİSTEMİ: TUĞLA YIĞMA	KORUMA DERECE	ANITSAL	1										
			ÇEVRESEL	2										
GÖZLEMLER: YAPI GÜNÜMÜZDE HARAP VE TERKEDİLMİŞ DURUMDADIR. ANA GİRİŞ KAPISI MUHDESTİR. YAPI YANGIN GEÇİRMİŞTİR. BİRİNCİ KAT ÖZGÜN AHŞAP TAVAN KAPLAMALARI MEVCUTTUR. CEPHEDE PARÇA, YÜZEY KAYIPLARI VE KARARMA GÖZLEMLENMİŞTİR.														
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.				HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN										
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	İÇ YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
FOTOĞRAF		PERVİTİTCH HARİTASI												
 <p>YAPININ BAHÇELİ KAHVE SOKAK CEPHESİ</p> <p>YAPININ BAHÇELİ KAHVE SOKAK CEPHESİ</p>														

İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	ANIT	ENVANTER NO: 13										
SOKAK VE KAPI NO: BAHÇELİ KAHVE SOKAK NO:17	KADASTRO PAFTA: 76	ADA: 193		PARSEL: 15	HARITA NO: F21C25D3A									
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	KAT ADEDİ: 4 KATLI	YAPIM SİSTEMİ: TUĞLA YIĞMA	KORUMA DERECE	ANITSAL 1 ÇEVRESEL 2										
GÖZLEMLER: YAPI GÜNÜMÜZDE HARAP VE TERKEDİLMİŞ DURUMDADIR. ANA GİRİŞ KAPISI MUHDESTİR. ÖZGÜN AHŞAP GIYOTİN PENCERE DOĞRAMALARI MEVCUTTUR. BALIPAŞA YOKUŞU ZEMİN KAT CEPHESİNE KEPENK EKLENMİŞTİR. CEPHEDE PARÇA, YÜZEY KAYIPLARI, KİRLENME VE BİTKİLENME GÖZLEMLENMİŞTİR.														
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.				HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN										
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	İÇ YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
FOTOĞRAF					PERVİTTİCH HARİTASI									
YAPININ BALIPAŞA YOKUŞU CEPHESİ														

İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	ANIT	ENVANTER NO: 14										
SOKAK VE KAPI NO: SANDALCI İHSAN SOKAK NO:15	KADASTRO PAFTA: 77	ADA: 192		PARSEL: 7	HARITA NO: F21C25D3A									
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	KAT ADEDİ: 3 KATLI	YAPIM SİSTEMİ: TUĞLA YIĞMA	KORUMA DERECE	ANITSAL 1 ÇEVRESEL 2										
GÖZLEMLER: YAPI GÜNÜMÜZDE HARAP VE TERKEDİLMİŞ DURUMDADIR. ANA GİRİŞ KAPISI MUHDESTİR. BİRİNCİ KAT AHŞAP PENCERE DOĞRAMALARI MEVCUTTUR. CEPHEDE PARÇA, YÜZEY KAYIPLARI VE KİRLENME GÖZLEMLENMİŞTİR.														
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.				HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN										
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	İÇ YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
FOTOĞRAF					PERVİTTİCH HARİTASI									
YAPININ SANDALCI İHSAN SOKAK CEPHESİ														

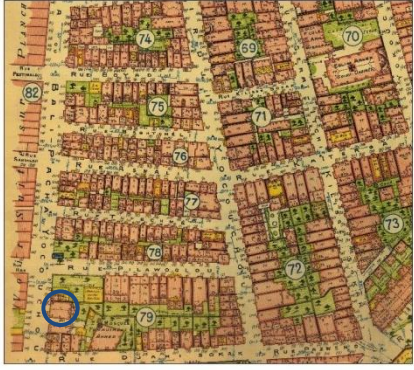
İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	ANIT	ENVANTER NO: 15									
SOKAK VE KAPI NO: ÇADIRCILAR ÇEŞMESİ SOKAK NO:20	KADASTRO PAFTA: 76	ADA: 173		PARSEL: 10	HARİTA NO: F21C25D3A								
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	KAT ADEDİ: 2 KATLI	YAPIM SİSTEMİ: TUĞLA YIĞMA		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1							
				ÇEVRESEL		2							
GÖZLEMLER: YAPI GÜNÜMÜZDE HARAP VE TERKEDİLMİŞ DURUMDADIR. ANA GİRİŞ KAPISI MUHDESTİR. ÖZGÜN AHŞAP GIYOTİN PENCERE DOĞRAMALARI MEVCUTTUR. YAPIYA ÜST ÖRTÜSÜ ONDULİN LEVHA OLAN BİR KAT EKLENMİŞTİR. CEPHEDE PARÇA, YÜZEY KAYIPLARI VE KIRLENME GÖZLEMLENMİŞTİR.													
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.				HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN									
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	İÇ YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
FOTOĞRAF					PERVİTİTCH HARİTASI								
YAPININ ÇADIRCILAR ÇEŞMESİ SOKAK CEPHESİ													

İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	ANIT	ENVANTER NO: 16									
SOKAK VE KAPI NO: ÇADIRCILAR ÇEŞMESİ SOKAK NO:16	KADASTRO PAFTA: 76	ADA: 173		PARSEL: 38	HARİTA NO: F21C25D3A								
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	KAT ADEDİ: 3 KATLI	YAPIM SİSTEMİ: TUĞLA YIĞMA		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1							
				ÇEVRESEL		2							
GÖZLEMLER: YAPILAR GÜNÜMÜZDE HARAP VE TERKEDİLMİŞ DURUMDADIR. ANA GİRİŞ KAPISI MUHDESTİR. AHŞAP PENCERE DOĞRAMALARI KISMI OLARAK MEVCUTTUR. YAPILAR PERVİTİTCH HARİTALASINDA AYRI PARSELLERDE YER ALMAKATDIR, GÜNÜMÜZDE İSE TEVHİD YAPILMIŞTIR. GİRİŞ KAPISI TEPE PENCERESİNDE 1885 TARİHİ YAZILIDIR. CEPHEDE PARÇA, YÜZEY KAYIPLARI VE KIRLENME GÖZLEMLENMİŞTİR.													
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.				HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN									
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	İÇ YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
FOTOĞRAF					PERVİTİTCH HARİTASI								
YAPILARIN ÇADIRCILAR ÇEŞMESİ SOKAK CEPHESİ													
YAPININ ANA GİRİŞ KAPISI TEPE PENCERESİ DETAYI													

İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	ANIT	ENVANTER NO: 17										
SOKAK VE KAPI NO: ÇADIRCILAR ÇEŞMESİ SOKAK NO:19	KADASTRO PAFTA: 76	ADA: 174		PARSEL: 31	HARİTA NO: F21C25D3A									
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	KAT ADEDİ: 3 KATLI	YAPIM SİSTEMİ: TUĞLA YIĞMA + AHŞAP CUMBA		KORUMA DEREJESİ										
				ANITSAL	1									
				ÇEVRESEL	2									
GÖZLEMLER: YAPI GÜNÜMÜZDE HARAP VE TERKEDİLMİŞ DURUMDADIR. ANA GİRİŞ KAPISI MEVCUT DEĞİLDİR. AHŞAP PENCERE DOĞRAMALARI MEVCUTTUR. CEPHEDE PARÇA, YÜZEY KAYIPLARI, KIRLENME VE BİTKİLENME GÖZLEMLENMİŞTİR.														
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.				HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN										
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	İÇ YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
FOTOĞRAF					PERVİTİTCH HARİTASI									
YAPININ ÇADIRCILAR ÇEŞMESİ SOKAK CEPHESİ														

İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	ANIT	ENVANTER NO: 18										
SOKAK VE KAPI NO: ÇADIRCILAR ÇEŞMESİ SOKAK NO:17	KADASTRO PAFTA: 76	ADA: 174		PARSEL: 32	HARİTA NO: F21C25D3A									
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	KAT ADEDİ: 4 KATLI	YAPIM SİSTEMİ: TUĞLA YIĞMA		KORUMA DEREJESİ										
				ANITSAL	1									
				ÇEVRESEL	2									
GÖZLEMLER: YAPI GÜNÜMÜZDE HARAP VE TERKEDİLMİŞ DURUMDADIR. ÖZGÜN AHŞAP PENCERE DOĞRAMALARI MEVCUTTUR. ZEMİN KAT ORTA EKSENE KEPENK EKLENMİŞTİR. CEPHEDE PARÇA, YÜZEY KAYIPLARI VE KIRLENME GÖZLEMLENMİŞTİR.														
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.				HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN										
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	İÇ YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
FOTOĞRAF					PERVİTİTCH HARİTASI									
YAPININ ÇADIRCILAR ÇEŞMESİ SOKAK CEPHESİ														

İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	ANIT	ENVANTER NO: 19										
SOKAK VE KAPI NO: GEDİKPAŞA CADDESİ NO:82	KADASTRO PAFTA: 76	ADA: 175		PARSEL: 37	HARİTA NO: F21C25D3D									
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	KAT ADEDİ: 3 KATLI	YAPIM SİSTEMİ: TUĞLA YIĞMA + AHŞAP CUMBA		KORUMA DERECESİ	ANITSAL	1								
				ÇEVRESEL		2								
GÖZLEMLER: YAPI GÜNÜMÜZDE HARAP VE TERKEDİLMİŞ DURUMDADIR. ANA GİRİŞ KAPISI MEVCUT DEĞİLDİR. BİRİNCİ KATTA AHŞAP PENCERE DOĞRAMALARI MEVCUTTUR. CEPHEDE PARÇA, YÜZEY KAYIPLARI VE KİRLENME GÖZLEMLENMİŞTİR.														
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.				HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN										
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	İÇ YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
FOTOĞRAF					PERVİTTİCH HARİTASI									
YAPININ GEDİKPAŞA CADDESİ CEPHESİ														

İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	ANIT	ENVANTER NO: 20										
SOKAK VE KAPI NO: BALIPAŞA YOKUŞU NO:65	KADASTRO PAFTA: 76	ADA: 175		PARSEL: 17	HARİTA NO: F21C25D3A									
ADI: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	KAT ADEDİ: 2 KATLI	YAPIM SİSTEMİ: TUĞLA YIĞMA		KORUMA DERECESİ	ANITSAL	1								
				ÇEVRESEL		2								
GÖZLEMLER: YAPI GÜNÜMÜZDE HARAP VE TERKEDİLMİŞ DURUMDADIR. YAPININ CEPHE BOŞLUKLARI TUĞLAYLA ÖRÜLEREK KAPATILMIŞTIR. GİRİŞ KAPILARI MUHDESTİR. 2. KATI ZAMAN İÇERİSİNDE YOKOLAN YAPIYA ONDULIN ÜST ÖRTÜ EKLENMİŞTİR. YAPININ CEPHESİNDE YÜZEY VE MALZEME KAYIPLARI GÖZLEMLENMİŞTİR.														
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.				HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN										
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	İÇ YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
FOTOĞRAF					PERVİTTİCH HARİTASI									
YAPININ BALIPAŞA YOKUŞU CEPHESİ														

İLİ: İSTANBUL	İLÇESİ: FATİH	MAHALLE / MEVKİ: MİMAR HAYRETTİN	ANIT	ENVANTER NO: 21										
SOKAK VE KAPI NO: TİYATRO CADDESİ NO:85	KADASTRO PAFTA: 76	ADA: 188		PARSEL: 17	HARITA NO: F21C25D3D									
ADİ: SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPI	KAT ADEDİ: 3 KATLI	YAPIM SİSTEMİ: TUĞLA YIĞMA	KORUMA DEREJESİ	ANITSAL	1									
				ÇEVRESEL	2									
GÖZLEMLER: YAPI GÜNÜMÜZDE HARAP VE TERKEDİLMİŞ DURUMDADIR. ANA GİRİŞ KAPISI VE YANINDA YER ALAN PENCERE TUĞLA İLE ÖRÜLEREK KAPATILMIŞTIR. BİRİNCİ KAT VE İKİNCİ KATTA AHŞAP PENCERE DOĞRAMALARI KISMEN MEVCUTTUR. CEPHEDE PARÇA, YÜZEY KAYIPLARI, KIRLENME VE BİTKİLENME GÖZLEMLENMİŞTİR.														
GENEL TANIM: İSTANBUL İLİ, FATİH İLÇESİ, MİMAR HAYRETTİN MAHALLESİNDE SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ YAPIDIR.				HAZIRLAYAN: ZEYNEP ARSAN OZAN										
KORUMA DURUMU	A İYİ B ORTA C FENA	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	İÇ YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
FOTOĞRAF				PERVİTTCH HARİTASI										
	YAPININ TİYATRO CADDESİ CEPHESİ													
											TAHRİP OLAN KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTER LİSTESİ			
ENV.	PAFTA	ADA	PARSEL											
1	81	209	21											
2	81	217	1											
3	81	218	3-56-59											
4	81	218	28											
5	81	218	14											
6	81	219	4											
7	77	191	42											
8	77	196	4											
9	76	195	10											
10	76	195	6-7											
11	76	194	18											
12	76	194	5											
13	76	193	15											
14	77	192	7											
15	76	173	10											
16	76	173	38											
17	76	174	31											
18	76	174	32											
19	76	175	37											
20	76	175	17											
21	76	188	17											

EK-D

ÖNERİ PAFTASI

<p>YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ RESTORASYON ANABİLİM DALI</p>	<p>TEZ DANIŞMANI YRD. DOÇ. DR. BANU ÇELEBİOĞLU</p>	<p>ÖNERİ PAFTASI</p>	
<p>TEZ ADI İSTANBUL, GEDİKPAŞA TARİHİ KENT DOKUSUNA YÖNELİK BİR ARAŞTIRMA</p>	<p>HAZIRLAYAN ZEYNEP ARSAN OZAN 2017</p>	<p>1. KORUNMASI GEREKLİ YAPILAR</p> <ul style="list-style-type: none"> BAKIM VE ÖNLEYİCİ KORUMA (63) YÜZEY VE MALZEME ONARIMI (107) SAĞLAMLAŞTIRMA / GÜÇLENDİRME (11) BÜTÜNLEME (19) <p>2. YENİ YAPILAR</p> <ul style="list-style-type: none"> CEPHE REHABİLİTASYONU (188) KAT AZALTIMA (92) DOKUYA UYUMLU YAPILAR (216) ÖNERİ YEŞİL/KAMUSAL ALAN (2) 	
		<p>ŞEKİL: D-1</p>	

ÖZGEÇMİŞ

KİŞİSEL BİLGİLER

Adı Soyadı	Zeynep ARSAN OZAN
Doğum Tarihi ve Yeri	10.12.1983/İSTANBUL
Yabancı Dili	Fransızca, İngilizce
E-posta	nilida@gmail.com

ÖĞRENİM DURUMU

Derece	Alan	Okul/Üniversite	Mezuniyet Yılı
Y. Lisans	Rölöve-Restorasyon	Yıldız Teknik Üniversitesi	2017
Lisans	Mimarlık	Yeditepe Üniversitesi	2006
Lise	Fen-Matematik	Saint-Joseph Fransız Lisesi	2002

İŞ TECRÜBESİ

Yıl	Firma/Kuru	Görevi
2013-Devam Ed.	Nokta Planlama Mimarlık	Mimar
2007-2012	Marmaray Arkeolojik Kazı Ofisi	Mimar